

การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วย

จักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

The Development of Thai Song Dum Fabric Pattern by
Computerized Embroidery Machine for Living Room Products

นิตากร สระทองหย่อม

NISAKON SRATHONGHYOM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2561

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก
ชื่อ นามสกุล	นิศากร สระทองหอม
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริโภคที่เข้ามาท่องเที่ยวตลาดบางหลวง ตลาดน้ำทุ่งบัวแดง และตลาดน้ำลำพญา โดยใช้ผู้บริโภคจำนวนตลาดละ 50 คน รวมจำนวนผู้บริโภค 3 ตลาด 150 คน แบบสอบถามและ การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดบางหลวง อันดับแรกคือ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเปี้ยว มีค่าเฉลี่ย 4.47 ลายดอกจันทร์ล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.40 และลายดอกบัว มีค่าเฉลี่ย 4.37 ความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดน้ำทุ่งบัวแดง อันดับแรก คือ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกบัว มีค่าเฉลี่ย 4.56 ลายดอกจันทร์ล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.50 และลายดอกเปี้ยว มีค่าเฉลี่ย 4.44 ความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดน้ำลำพญา อันดับแรก คือ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเปี้ยวมีค่าเฉลี่ย 4.49 ลายดอกจันทร์ล้อมมีค่าเฉลี่ย 4.48 และลายดอกบัว มีค่าเฉลี่ย 4.37

คำสำคัญ: ลวดลายผ้าไทยทรงดำ จักรปักคอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

Thesis Title	The Development of Thai Song Dum Fabric Pattern by Computerized Embroidery Machine for Living Room Products
Author	Nisakon Srathonghyom
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2018

ABSTRACT

The objectives of the Development of Thai Song Dum Fabric Pattern by Computerized Embroidery Machine for Living Room Products are as follows 1) to develop Thai Song Dum fabric pattern with computer machine for living room products and 2) to study the satisfaction of consumers towards the pattern of Thai Song Dum fabric with computerized machines for living room products. The sample group consumers who visit Bang Luang Market, Thung Bua Daeng Floating Market and Lam Phaya Floating Market by using 50 consumers in each market, including 150 consumers in 3 markets used to analyze data such as mean, percentage, standard deviation and analyzed the data by using computer software.

The results of the research showed that most consumers were satisfied with the overall picture at a high level. The satisfaction of consumers, Bang Luang market, the first is the living room product, the Dok Prieu pattern, with an average of 4.47. The Dok Chan Lom pattern has an average of 4.40 and the Dok Bua pattern has an average of 4.37. The consumer satisfaction, Thung Bua Daeng floating market. The first is the Dok Bua patterned living room product has an average value of 4.56. The Dok Chan Lom pattern is 4.50 and the Dok Prieu pattern has an average of 4.44. The consumers, satisfaction Lam Phaya floating market is the Dok Prieu has an average of 4.49, the Dok Chan Lom pattern is 4.48 and the Dok Bua pattern is 4.37.

Keywords: Thai Song Dum Fabric Pattern, Computerized Embroidery Machine, Living Room Products

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดีด้วยความกรุณา ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุญยรัตกลิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้เกียรติสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมทรง สีตลายัน ประธานกรรมการสอบ และ ดร.เกษม มานะรุ่งวิทย์ คณะกรรมการสอบ กรุณาให้ความรู้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบ และแก้ไขจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง อาจารย์ดวงอนงค์ รอบแคว้น หัวหน้าสาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกายวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อาจารย์สุพร จินประชา หัวหน้าแผนกสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อาจารย์บุญเพ็ญ ศรีบุญลอย อาจารย์สมเกียรติ แก้วสุจริต และอาจารย์สุรีย์ สรรสร้างเจริญ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ตรวจสอบแบบสอบถาม ตลอดจนประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC)

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา รวมทั้งญาติ มิตรสหายที่ให้การสนับสนุนและศึกษาทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนี้ ซึ่งหากงานวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ และขออ้อมรับความผิดพลาดดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียว

นิตสาร สระทองหอม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.4 นิยามศัพท์	3
1.5 กรอบแนวคิด	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	52
3.1 เครื่องมือที่ใช้	52
3.2 วิธีกร	52
3.3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการพัฒนาลดรายจ่ายชาวไทยทรงดำ ด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก	66
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	69
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
4.2 อภิปรายผล	80
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	83
5.1 สรุปผลการวิจัย	83
5.2 ข้อเสนอแนะ	85

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	87
ภาคผนวก	90
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	91
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและ แบบสอบถามความพึงพอใจพัฒนาผลผลิตผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก	93
ภาคผนวก ค ความคิดเห็นและชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญในการเลือกสายและแบบสอบถามพัฒนาผลผลิตผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก	113
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการเลือกผลผลิตผ้าชาวไทยทรงดำและการเลือกแบบร่างชิ้นงาน	117
ภาคผนวก จ บรรยากาศึกษารวบรวมข้อมูล	123
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	126

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ชนิดของกระดาดาชรอนปีก	35
2.2 ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น	36
2.3 สาเหตุจากการหัดตัวของงานปีกและการแก้ไข	36
3.1 ผลการคัดเลือกลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำของผู้เชี่ยวชาญ	55
4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภคตลาดบางหลวง	70
4.2 ลายดอกบัวตลาดบางหลวง	71
4.3 ลายดอกจันทร์ล้อมตลาดน้ำบางหลวง	72
4.4 ลายดอกเป็ยตลาดบางหลวง	72
4.5 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภคตลาดน้ำทุ่งบัวแดง	73
4.6 ลายดอกบัวตลาดน้ำทุ่งบัวแดง	74
4.7 ลายดอกจันทร์ล้อมตลาดทุ่งบัวแดง	75
4.8 ลายดอกเป็ยตลาดทุ่งบัวแดง	76
4.9 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภคตลาดลำพญา	77
4.10 ลายดอกบัวตลาดน้ำลำพญา	78
4.11 ลายดอกจันทร์ล้อมตลาดน้ำลำพญา	79
4.12 ลายดอกเป็ยตลาดน้ำลำพญา	79

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิด	3
2.1 รูปบ้านชาวไทยทรงดำ	6
2.2 รูปบ้านชาวไทยทรงดำ	7
2.3 รูปโถงของชาวไทยทรงดำ	7
2.4 รูปบ้านชาวไทยทรงดำ	8
2.5 รูปเสื้อฮีหญิง เสื้อฮีชาย	10
2.6 รูปเสื้อก้อมชาย	10
2.7 รูปส้วงซาฮี	11
2.8 รูปกระเป๋าคาดเอว	11
2.9 รูปหมอน	12
2.10 รูปลูกกอน	12
2.11 รูปมั่ง	13
2.12 รูปผ้าเปียว	13
2.13 รูปลายดอกจันทน์ล้อม	14
2.14 รูปขั้นตอนการทำลายดอกจันทน์ล้อม	15
2.15 รูปลายดอกเต้า	15
2.16 รูปขั้นตอนการทำลายดอกเต้า	16
2.17 รูปนกยูงลำแพน	16
2.18 รูปขั้นตอนการทำนกยูงลำแพน	17
2.19 รูปลายดอกมะโห่ง	17
2.20 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะโห่ง	18
2.21 รูปลายไม้แล้ว	18
2.22 รูปขั้นตอนการทำลายไม้แล้ว	19
2.23 รูปลายดอกมะลิ	20
2.24 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะลิ	20
2.25 รูปลายดอกบัว	21
2.26 รูปขั้นตอนการทำลายดอกบัว	21
2.27 รูปลายหางนกอีแซว	22
2.28 รูปขั้นตอนการทำลายหางนกอีแซว	22
2.29 รูปลายกลีบมะเฟือง	23

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.30 รูปขั้นตอนการทำลายกลีบมะเฟือง	23
2.31 รูปลายดอกทานตะวัน	24
2.32 รูปขั้นตอนการทำลายดอกทานตะวัน	25
2.33 รูปลายดอกกังหัน	26
2.34 รูปขั้นตอนการทำลายดอกกังหัน	26
2.35 รูปลายดอกบัวสาย	27
2.36 รูปขั้นตอนการทำลายดอกบัวสาย	27
2.37 รูปลายดอกมะลิ 2	28
2.38 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะลิ 2	28
2.39 รูปลายดอกมะลิซ้อน	29
2.40 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะลิซ้อน	29
2.41 รูปลายดอกมะนาว	30
2.42 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะนาว	30
2.43 รูปดอกแปด	31
2.44 รูปดอกเปียว	32
2.45 ภาพจักรปักคอมพิวเตอร์	33
2.46 ภาพไอคอน eXPerience	37
2.47 ภาพกดไปที่ New	37
2.48 ภาพหน้าต่าง New design	38
2.49 ภาพคลิกเลือกไฟล์แบ็คดรอป	38
2.50 ภาพโปรแกรมบอกขนาดความกว้าง - สูงของไฟล์	39
2.51 ภาพหน้าจอที่มีภาพแบ็คดรอปไว้ออให้ทำงานแล้ว	39
2.52 ภาพ f3 เพื่อที่จะตี Running Running	40
2.53 ภาพกด Shift เพื่อให้เส้นนั้นเข้ามา	40
2.54 ภาพการใส่จุดเข้า-ออก	41
2.55 ภาพการตีเส้นแบบ Running	41
2.56 ภาพสัญลักษณ์ที่มีเมาส์ลากเส้น	42
2.57 ภาพเลือก To satin serial	42
2.58 ภาพ To satin serial จะได้เส้นเหมือนการตีแบบ Satin	42
2.59 ภาพตีเสร็จแล้ว	43

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.60 ห้องรับแขก	44
2.61 ห้องรับแขก	45
2.62 ห้องรับแขก	46
3.1 ลายดอกทานตะวัน	53
3.2 ลายดอกบัว	53
3.3 ลายดอกแปด	53
3.4 ลายดอกจันทร์ล้อม	53
3.5 ลายดอกมะลิซ้อน	53
3.6 ลายนกยูงลำแพน	54
3.7 ลายดอกมะลิ 2 ดั่งเดิม	54
3.8 ลายไม้แล้ว	54
3.9 ลายกลีบบมะเฟือง	54
3.10 ลายดอกเป็ยว	54
3.11 ลายดอกบัว	56
3.12 ลายดอกจันทร์ล้อม	56
3.13 ลายดอกเป็ยว	56
3.14 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก รูปแบบหมอนอิง	57
3.15 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบโคมไฟ	58
3.16 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบเบาะรองนั่ง	59
3.17 แบบร่างผลิตภัณฑ์ 1)รูปแบบหมอนอิง 2)รูปแบบเบาะรองนั่ง 3)รูปแบบโคมไฟ	60
3.18 แบบร่างผลิตภัณฑ์ลายดอกบัว	61
3.19 แบบร่างผลิตภัณฑ์ลายดอกจันทร์ล้อม	62
3.20 แบบร่างผลิตภัณฑ์ลายดอกเป็ยว	63
3.21 ขั้นตอนกระบวนการทำผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ	64
3.22 ภาพผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกทั้งหมด 9 ชิ้น	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลวดลายผ้าไทยทรงดำ มีวิธีการที่ยุ่งยากและทำได้ช้า การเย็บลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ นั้นตัดผ้าเป็นรูปทรงเรขาคณิต เช่น เป็นรูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยส่วนมากใช้ผ้าไหมหรือผ้าฝ้าย 4 สี คือ สีแดง สีส้ม สีเขียว และสีขาวในการจัดวางให้เกิดลายดอก ลักษณะต่าง ๆ แตกต่างกันไปอีก เช่น ลายดอกทานตะวัน ลายกลีบมะเฟือง ลายดอกมะลิซ้อน ลายดอกจันทร์ล้อม (สุรีย, 2556) ซึ่งลายต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่นำไปตกแต่งบนผลิตภัณฑ์ เครื่องนุ่งห่ม และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ห้องรับแขก ผลิตภัณฑ์ห้องอาหาร ผลิตภัณฑ์ห้องนอน

การทำลวดลายผ้าให้มีลักษณะคงเดิมแต่ทำได้เร็วขึ้นโดยการพัฒนา งานปักอาจเป็นเรื่องที่ล่าช้า เพราะเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความประณีต กว่าปักให้เสร็จแต่ละตัวก็ใช้เวลานาน อีกทั้งยังเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว การใช้เครื่องจักรเพื่อจึงจำเป็นมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบกันอย่างแพร่หลาย เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมการปักผ้า ก็ได้มีการพัฒนาทั้งในเรื่องของ เครื่องจักรที่ใช้ในการปักอัตโนมัติ (Digital Embroidery Machine) และซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นโลโก้บริษัท โลโก้โรงเรียน หรือองค์กร ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญ (เอื้อจิตย์, 2560)

ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรปักคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยจะนำลวดลายผ้าไทยทรงดำลายดั้งเดิมมาออกแบบใหม่ให้แตกต่างกันที่การใช้สี ลายเป็นเส้นปะ และมีการใช้เครื่องจักรเพื่อความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบ ซึ่งปัจจุบันมีการใช้เครื่องจักรปักคอมพิวเตอร์กันอย่างแพร่หลาย เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมการปักผ้าก็ได้มีการพัฒนาทั้งในเรื่องของ เครื่องจักรที่ใช้ในการปักอัตโนมัติ (Digital Embroidery Machine) และซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการออกแบบ (CAD/CAM) ให้มีการใช้งานที่ง่าย ความเร็วในการปักสูงสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้หลากหลายและยังนำไปใช้ในงานออกแบบได้หลายแขนง เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมให้คงอยู่สืบต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน ช่วยเพิ่มมูลค่าให้สินค้า และยังสามารถสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

1.3 ขอบเขตการศึกษา

พัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก มีขอบเขตดังต่อไปนี้

- 1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาชาวไทยทรงดำ ลวดลายผ้าไทยทรงดำ จ.นครปฐม และศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลการปักด้วยเทคนิคจักรคอมพิวเตอร์
- 1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้เชี่ยวชาญด้านลวดลายผ้าและการออกแบบจำนวน 5 ท่าน กลุ่มตัวอย่างคือบุคคลทั่วไปจำนวน 150 คน
- 1.3.3 ขอบเขตด้านการพัฒนา การออกแบบและการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำ โดยการพัฒนาที่เกิดขึ้นจะใช้โปรแกรมในคอมพิวเตอร์ออกแบบทั้งหมด 10 ลาย และคัดเลือกเพียง 3 ลาย

1.4 นิยามศัพท์

1.4.1 ลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ คือ ลวดลายผ้า ลายปะผ้า หรือเรียกอีกอย่างว่าลายหน้าหมอน เป็นการนำเศษผ้า สีต่าง ๆ หลายสีมาประดิษฐ์ลวดลายดอกไม้แบบเรขาคณิต สีหลัก ที่ใช้มาแต่ดั้งเดิม คือ สีเหลือง หรือสีส้ม เขียว แดง และขาว โดยนำเศษผ้ามาตัดเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ พับเป็นมุมรูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมบ้าง วางซ้อนกัน ใช้เข็มเย็บตรึงทีละชิ้น ให้เกิดเป็นลายต่าง ๆ เช่นลายดอกจันทน์ ลายดอกบัว

1.4.2 ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกคือเครื่องใช้ตกแต่งภายในห้อง ผ้าม่าน ผ้ามุ้มโต๊ะ รวมไปถึงเครื่องเรือน โต๊ะเก้าอี้ เป็นต้น ห้องรับแขกจัดว่าเป็นส่วนสำคัญของบ้านเพราะเป็นสถานที่สำหรับการให้การต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยือน ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกผลิตภัณฑ์ 3 แบบคือ หมอนอิง เบาะรองนั่ง โคมไฟ มาใช้ออกแบบและผลิตในการทำวิจัย

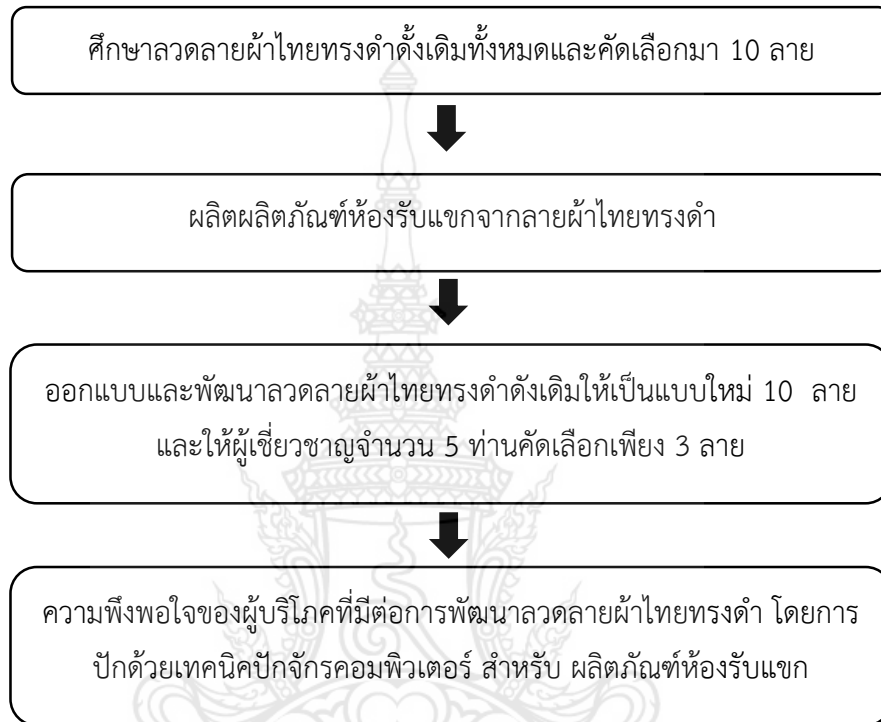
1.4.3 จักรปักคอมพิวเตอร์ หมายถึงจักรปักที่ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในการกำหนดความเร็วในการปักตัดด้ายปักบนและกระสวยล่างอัตโนมัติเมื่อปักเสร็จในแต่ละสี เปลี่ยนอัตโนมัติตามลำดับในการปัก ควบคุมการปักโดยระบบคอมพิวเตอร์ที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติทั้งในเรื่องของความรวดเร็วและความแม่นยำ

1.4.4 ความพึงพอใจ คือความชอบความคิดเห็นที่ผู้บริโภคมีต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลวดลายผ้าไทยทรงดำแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ และด้านประโยชน์การใช้งาน

1.4.5 พัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำ คือการจะนำลวดลายผ้าไทยทรงดำลายดั้งเดิมมาออกแบบใหม่ให้แตกต่างกันที่การใช้สี ลายเป็นเส้นปะ และมีการใช้เครื่องจักรเพื่อความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบ

1.5 กรอบแนวคิด

พัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกมีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ได้การทำลวดลายผ้าไทยทรงดำแบบใหม่ให้หลากหลายมากขึ้น
- 1.6.2 ลดเวลาในการทำลวดลายผ้าไทยทรงดำลงและสามารถกำหนดขอบขอบเขตในการทำลวดลายได้สะดวกมากยิ่งขึ้น
- 1.6.3 ทำให้บุคคลทั่วไปที่ไม่รู้จักลวดลายผ้าไทยทรงดำได้รู้จักและรู้เรื่องราวเกี่ยวกับชาวไทยทรงดำ
- 1.6.4 ได้พัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยการปักจักรคอมพิวเตอร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาตลาดผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกในครั้งนี้ ได้ศึกษารวบรวม ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับชาวไทยทรงดำ

2.1.1.1 ประวัติความเป็นมาของไทยดำ (ไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง) ไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง หมายถึง ผู้ไทยทรงดำ ตามประวัติศาสตร์เรียกว่าผู้ไทยดำ ไทยทรงดำ เป็นคนสาขาหนึ่งที่ชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำ ไม่ใช่ผิวดำแต่มีผิวขาวคล้าย คนจีน มีภาษาพูดแปลงไปทางภาษาลาว หลวงวิจิตรวาทการให้ความเห็นว่า “ไทยดำมีลักษณะเป็นเผ่าไทยแท้มากที่สุด” เพราะคนไทยเหล่านี้ยังคงรักษาขนบทำเนียมประเพณีวัฒนธรรมของตนไว้มากที่สุดอารยธรรมภายนอกซึมเข้าไปประสมได้ยาก เพราะคนไทยเหล่านี้ไม่ค่อยติดต่อกับบุคคลภายนอกและแต่งงานกับเฉพาะในวงศ์วานพวกตน สิ่งของต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ก็ผลิตขึ้นเองนับแต่การทำนา สีข้าว ทอผ้า และเครื่องจักสาน เป็นต้น ที่เรียกว่า “โซ่ง” หรือ “ลาวโซ่ง” เป็นการเรียกชื่อผู้ไทยดำที่อพยพมาอยู่ที่เมืองเพชรบุรีในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรีและในสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวนั่นเอง “โซ่ง” แผลงมาจากคำว่า “ซ่ง” ซึ่งแปลว่า “กางเกง” ดังนั้น “โซ่งดำ” จึงหมายถึงชาวผู้ไทยที่สวมกางเกงสีดำต่อมาคำว่า “ดำ” หายไปจึงเหลือแต่คำว่าโซ่ง แต่ที่เรียกว่า “ลาวโซ่ง” นั้นมีข้อสันนิษฐานได้ 2 ทาง คือ

1) คงเป็นคนไทยส่วนหนึ่งที่อพยพมาจากดินแดนส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรลาว จักลาวมีขนบธรรมเนียม ประเพณีและสำเนียงคล้ายกับคนในอาณาจักรลาว

2) คงเป็นความนิยมเรียกผู้ที่อพยพมาจากถิ่นอื่นของคนสมัยนั้นว่า “ลาว” เช่น ลาวเวียง ลาวพูน เป็นต้น ส่วนชาวลาวโซ่งเรียกคนพื้นเมืองว่า “ผู้โกลย”

2.1.1.2 ประวัติการอพยพเข้าสู่ประเทศไทย

ผู้ไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง อพยพเข้าสู่ประเทศไทยหลายครั้งดังนี้ ในสมัยกรุงธนบุรี เจ้าเมืองเวียงจันทน์เกิดวิวาทกับพระวอ พระวอสู้ไม่ได้จึงหนีมาพึ่งไทยที่ดอนมดแดงปัจจุบันอยู่อุบลราชธานี ต่อมาเจ้าเมืองเวียงจันทน์มาจับพระวอไปประหารเสีย ทำให้พระเจ้ากรุงธนบุรี (พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) ทรงขัดเคืองพระทัยจึงให้พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 เมื่อครั้งดำรงยศตำแหน่งเป็นสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึกพร้อมด้วยเจ้าพญาสุรสีห์พิชฌวัธราช พระอนุชาเป็นแม่ทัพ ยกกองทัพไปตีเมืองหลวงพระบาง เมืองม่วย เมืองแกงเป็นเมืองของผู้ไทยทรงดำตั้งอยู่ในเขตแดนญวนเหนือแล้วกวาดเอาครอบครัวไทยเวียงไทยทรงดำลงมากรุงธนบุรีในเดือนยี่ ปีกุนเอกศก พ.ศ.2322 ไทยทรงดำโปรดให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่เมืองเพชรบุรี ไทยเวียงโปรดให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่สระบุรีบ้าง และเมืองจันทบุรีในแผนที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 พ.ศ.2335 พวกเมืองแกง เมืองพวนได้แข็งข้อต่อเมืองเวียงจันทน์ เจ้าเมืองเวียงจันทน์จึงแต่งตั้งกองทัพขึ้นไปตี เมืองแกง เมืองพวน ได้พาครอบครัวของไทยทรงดำ และไทยพวน ส่งลงมา ณ กรุงเทพฯ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดให้ไทยทรงดำไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่เพชรบุรี ส่วนไทยพวนให้ตั้งอยู่กรุงเทพในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รับใบบอกจากเจ้าเมืองหลวงพระบางว่า พวกหัวเมืองสิบสองจุไทยแข็งข้อต่อเมืองหลวงพระบาง ขอให้ส่งกองทัพไปปราบพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาธรรมา (สมบุญ) เป็นแม่ทัพ ยกกองทัพไปปราบใน พ.ศ.2378 จับได้ไทยพวน ไทยชงด้า จึงกวาดต้อนเอาครอบครัวชาวเมืองแกงซึ่งส่วนมากเป็นไทยชงด้าลงมากรุงเทพฯ และโปรดเกล้าฯ ให้ไปตั้งภูมิลำเนา ณ เมืองเพชรบุรี พ.ศ.2379 ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 พวกเมืองหิหม เมืองคอย เมืองควน ได้แข็งข้อต่อเมืองหลวงพระบาง เจ้าอุปราช เจ้าราชวงศ์ แต่งให้ท้าวพญาคุมกองทัพขึ้นไปปราบจับไทยทรงดำ แล้วแต่งให้พระยาศรีมหานครลงมากรุงเทพฯ แล้วให้ลงไปอยู่ที่เมืองเพชรบุรีอีกครั้งรุ่งขึ้นอีกสองปี พ.ศ.2381 ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 3 เจ้านายเมืองหลวงพระบางและเมืองเวียงจันทน์เกิดวิวาทกัน คือ เจ้าอุปราช เจ้าราชวงศ์ มีข้อพิพาทกัน เจ้าราชวงศ์ลงมากรุงเทพฯ ได้คุมไทยทรงดำลงมาด้วย พ.ศ.2407 เกิดความระส่ำระสายในแคว้นตังเกี๋ย สิบสองจุไทและลาวตอนเหนือพวกจีนฮ่อเข้ามาก่อวุ่นในแถบแม่น้ำดำแม่น้ำแดงและที่ราบสูงตรันนินห์ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) หัวเมืองฝ่ายเหนือ คือหลวงพระบางและเวียงจันทน์ถูกพวกจีนฮ่อบุกเข้าโจมตี เจ้าเมืองทั้ง 2 ขอความช่วยเหลือมายังกรุงเทพฯ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรีไปปราบจีนฮ่อใน พ.ศ.2428 ปราบสำเร็จได้กวาดต้อนครอบครัวผู้ไทยทรงดำมาด้วยใน พ.ศ.2430 ต่อมาเวียดนามถูกฝรั่งเศสยึดครองจึงอ้างสิทธิ์ครอบครองสิบสองจุไทย ไทยจำเป็นต้องมอบแคว้นสิบสองจุไทยให้อยู่ในความดูแลของฝรั่งเศสใน พ.ศ.2534 ผู้ไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง เป็นชนชาติไทยโบราณ ตั้งบ้านเรือนบริเวณมณฑลทลวงสี ยูนานตังเกี๋ย จนถึงสิบสองจุไทย ซึ่งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำดำและแม่น้ำแดง (อยู่ในเขตเวียดนามติดต่อกับลาวและตอนใต้ของจีน) แคว้นสิบสองจุไทยประกอบด้วยเมืองสำคัญสิบสองเมืองหรือสิบสองจุแต่ละเมืองหรือแต่ละจุประกอบด้วยหมู่บ้านที่อยู่ใกล้กันโดยอยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าเมืองนั้น ๆ แต่ละเมืองจะมีการปกครองที่เป็นอิสระต่อกันได้แก่ฝ่ายผู้ไทยทรงดำ (ผู้ไทยดำ) ลาว ฮ่อ และญวนทั้งสี่ชาตินี้ ทั้งหญิงชายได้ลงไปอาบน้ำบริสุทธิ์ในหนองฮกหนองฮาย ผิดพรรณณสัณฐานจึงได้ขาวผ่องใสเป็นนวลกว่าข้าแจะ แะ

มนุษย์ทั้งห้าชาตินี้เมื่อเกิดเป็นต้นชาตินั้น เป็นอุปปาตีกะกำเนิด รูปร่างโตใหญ่เป็นหนุ่มเป็นสาวที่เดียวหาได้ค่อย ๆ เจริญเหมือนอย่างทารกและกุมารเช่นอย่างตอนนี้ไม่ มนุษย์หนุ่มสาวเหล่านั้นก็ได้เป็นสามีภริยาแก่กันตามแซ่และตระกูลที่เกิดมา ผู้ไทยทรงดำ ลาวพุงขาว ฮ่อและญวนทั้งสี่ชาตินี้มีบุตรชายหญิงเกิดพีชพันธุ์สืบไป มีรูปร่างและผิวเนื้อขาวตามเพศพันธุ์บิดามารดาแต่พวกเขาและนั่นเกิดบุตรสืบพันธุ์ต่อไป ผิวกายก็ดำมัวมอมไปตามเพศพันธุ์บิดามารดาต่อไปจนถึงปัจจุบันนี้ฝ่ายผู้ไทยขงดำ ลาว ฮ่อและญวนทั้งสี่ชาติ จึงคิดปรึกษาแยกย้ายกันไปหาถิ่นฐานตั้งบ้านเมืองต่อไป ผู้ไทยขงดำนั้นต่างตั้งตัวเป็นหัวเป็นเจ้าอยู่ ณ เมืองแฉ่ง ผู้ไทยทรงดำนั้นว่าเป็นกลุ่มที่มี ภาษาพูด ภาษาเขียน ขนบธรรมเนียมและประเพณีเป็นของตนเองอันแสดงถึงชนชาติที่เจริญแล้ว นับว่าเป็นความภาคภูมิใจของลูกหลานไทยทรงดำที่สืบทอดมาจนปัจจุบันถิ่นฐานเดิม

2.1.1.3 หมู่บ้านไทยทรงดำหรือไทยโซ่ง

หมู่บ้านไทยโซ่ง ตั้งอยู่ที่บ้านสระสีมุ่ม ตำบลสระพัฒนา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เป็นหมู่บ้านของชาวไทยเชื้อสายโซ่ง (หรือไทยทรงดำหรือไทดำ) ซึ่งอพยพเข้ามาเมืองไทยในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี เมื่อปี พ.ศ.2311 เข้ามาอยู่ที่บ้านหนองปรัง อำเภอยะโฮย จังหวัดเพชรบุรี ต่อมาได้ขยับขยายที่ทำกินไปตามจังหวัดต่าง ๆ เช่น นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สุโขทัย เลย พิจิตร พิษณุโลก เป็นต้น วัฒนธรรม วิถีชีวิตและประเพณีของชาวไทยทรงดำเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง การแต่งกาย ชาวไทยโซ่งชอบใช้เครื่องแต่งกายสีดำหรือสีครามเข้มจนเกือบดำ ผู้หญิง ไ่ว่มยาวเกือบ 1 เมตร เพื่อทำทรงผม เรียกว่า บั้นเกล้า ไ่ว์กลางศีรษะและสับปิ่นไว้ เสื้อผ้ามีเสื้อก้อม เสื้อฮี ผ้าเปี้ยว ผ้าซิ่นสีครามแกมีลายทางสีฟ้า เรียกว่า ลายแดงโม ผู้ชาย สวมเสื้อก้อมหรือเสื้อไทแขนยาว กางเกงขายาวเรียกว่า “ส้วงขาลี หรือ ส้วงก้อม” มีสีดำ และ “เสื้อฮี” เป็นเสื้อประจำตัวในการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ

2.1.1.4 ลักษณะบ้านเรือนของชาวไทยทรงดำหรือไทยโซ่ง

โซ่งปลูกบ้านที่มีลักษณะของตนเองแบบหลังคาไม่มีจั่ว หลังคายกอกไก่อสูง มุงด้วยตบตันกกมิใช้ตบจาก รูปหลังคาลาดคุ่มเป็นรูปคล้ายกระโจม คลุมลงมาต่ำเตี้ยจรดฝา ดูกูล ๆ จะดูเหมือนไม่มีฝาบาน เพราะหลังคาคลุมมิดจนมองไม่เห็น บ้านโซ่งจะไม่มีหน้าต่าง เนื่องจากโซ่งมาจากเวียดนามและลาว อยู่ตามเทือกเขา อากาศหนาวเย็น ไม่ชอบมีหน้าต่างให้ลมโกรก พื้นปูด้วยฟากไม้ไผ่ รองพื้นด้วยหนังสัตว์ มีใต้ถุนบ้านสูงโดยใต้ถุนบ้านใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ด้วย

ภาพที่ 2.1 รูปบ้านชาวไทยทรงดำ

ที่มา: สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ เขต 5

ไทยทรงดำเป็นที่รู้จักของชาวไทยว่า ไทยโซ่ง หรือ ไทยทรงดำชาวไทยทรงดำหลายหมู่บ้านในเขตอำเภอพนมทวน,อำเภอห้วยกระเจาจังหวัดกาญจนบุรี บ้านห้วยยาง,บ้านดอนมะเกลือ,อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยทรงดำที่อพยพมาจากจังหวัดราชบุรีและจังหวัดเพชรบุรี ตั้งแต่สมัยต้นรัตนโกสินทร์โดยถิ่นฐานบ้านเดิมของบรรพบุรุษคือเมืองแกลงหรือเมืองแกลง ปัจจุบันคือเมืองเตียนเปียนฟูทางตอนเหนือของเวียดนาม

ภาพที่ 2.2 รูปบ้านชาวไทยทรงดำ

ที่มา: สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯเขต5

ชาวไทยทรงดำยังคงอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นไว้ได้เป็นอย่างดี มีการสืบสาน เรียนรู้ ถ่ายทอดแก่นุชนรุ่นหลัง ปฏิบัติสืบเนื่องกันตลอดมาจนปัจจุบัน โดยเฉพาะพิธีเสนเรือเป็นพิธีกรรมเก่าแก่ที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาและถือเป็นประเพณีที่สำคัญของชาวไทยทรงดำ

ภาพที่ 2.3 รูปโองของชาวไทยทรงดำ

ที่มา: สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯเขต

ชาวไทยทรงดำมีความผูกพันอยู่กับความเชื่อเรื่อง"ผี"เนื่องจาก เชื่อว่าผีนั้นเป็น “เทพ” ที่ให้ความคุ้มครอง พิทักษ์รักษาให้ชีวิตประสบแต่ความสุข ความก้าวหน้า ขณะเดียวกันก็อาจให้โทษถึงตายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ"ผีเรือน"เปรียบเสมือนสิ่งสำคัญประจำตน ถ้าทำในสิ่งไม่ดีจะเป็นการละเมิดข้อห้ามหรือ"ผิดผี"ซึ่งอาจจะถูกลงทัณฑ์ขั้นรุนแรงโดยไม่มีสิทธิ์ยื่นอุทธรณ์ ด้วยพลัง

อำนาจยิ่งใหญ่ของผีเช่นนี้ ชาวไทยทรงดำจึงจัดประเภทผีหรือวรรณะผีได้ ดังนี้ ผีแถนหรือผีฟ้า เชื่อว่าเป็น เทวดาอยู่บนฟ้า ซึ่งสามารถลบล้างบาปให้ความเป็นไปแก่นมนุษย์ทั้งด้านดีและด้านร้าย จึงต้องปฏิบัติตนให้ ถูกตามความประสงค์ของแถนเพื่อให้แถนหรือผีฟ้ามีความเมตตาและบันดาลให้เกิดความสุขแก่ตนได้

ภาพที่ 2.4 รูปบ้านชาวไทยทรงดำ

ที่มา: สำนักงานหม่อมหม่อมเฉลิมพระเกียรติฯ เขต 5

ผีบ้านหรือผีเรือนเป็นผีที่คุ้มครองป้องกันบ้านเรือนให้ร่มเย็นเป็นสุข บางแห่งการสร้างศาลให้อยู่บริเวณที่มีหลักเมือง ถือเป็นเขตหวงห้ามใช้เฉพาะ ประกอบพิธี เช่นไหว้ที่ เรียกว่า “เสน” เท่านั้น ส่วนผีบ้าน หรือผีประจำหมู่บ้านก็สร้างให้อยู่ต่างหาก เรียกว่า “ศาลเจ้าปู่” หรือ “ศาลตาปู่” และต้องทำพิธีเช่นไหว้ทุกปี ผีบรรพบุรุษ เป็นผีของปู่ ย่า ตา ยาย หรือพ่อ แม่ ที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว จะถูกเชิญขึ้นมาไว้บนเรือน ณ ห้องผีเรือน หรือห้องของบรรพบุรุษและต้องจัดพิธีเช่นไหว้ทุกปี เรียกว่า “พิธีเสนเรือน” ผีป่าผีดงและผีอื่น ๆ เป็นที่สถิตอยู่ตามป่า ภูเขา แม่น้ำ หรือสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งหากคนทำให้ไม่พอใจก็อาจลงโทษให้เจ็บป่วยได้เช่นกัน ลักษณะความเป็นอยู่ของไทยทรงดำนั้น มักมี ชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ กล่าวคือ สร้างบ้านเรือนในที่ราบเป็นแบบใต้ถุนสูง ดำรงชีพด้วยการทำไร่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงหมู และเลี้ยงไก่ผู้ชายไทยทรงดำนิยมทำเครื่องจักสาน ผู้หญิงนิยมการเย็บปักถักร้อย ทอผ้า แม้ว่าชาวไทยทรงดำจะเข้ามาตั้งรกรากอยู่ท่ามกลางชาวไทยเป็นเวลานาน จนสนิทสนมคุ้นเคย กระทั่งได้เรียนรู้ถึงขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี กับหลักปฏิบัติในพระพุทธศาสนาตามแบบชาวไทย ทั่วไป แต่ไทยทรงดำก็ยังสามารถรักษาวัฒนธรรมประเพณี ที่เป็นของตนไว้ได้เกือบครบถ้วน เช่น การแต่งกาย ภาษา และพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมประเพณีที่ยังปฏิบัติกันมาด้วยความภาคภูมิใจ ชาวไทยทรงดำวัยระหว่าง ๔๐ – ๕๐ ปีขึ้นไป เสียงร้องของ ก.วิเสสที่ขับขานเพลงไทดำรำพันคงแว่วอยู่ใน โสัดประสาธ น้ำเสียงและเนื้อหาคงยังสะท้านไหว้อยู่ในความรู้สึก เพราะเพลงนั้นได้ถ่ายทอด ประวัติศาสตร์การต่อสู้ของชาวไทดำ และชะตากรรมของเผ่าพันธุ์ในอดีตได้อย่างลึกซึ้งและลึกซึ้งซึ่งชาวไทย ทรงดำรุ่นปัจจุบันความผูกพันดังกล่าวย่อมอ่อนแรงไปเป็นธรรมดา เพราะพวกเขาได้ถูกกาลเวลาพร่ำสอน ว่า ผู้ปกครองมาแล้วก็ไป ไปแล้วไม่มา แต่สิ่งที่ยังคงอยู่คือผี ผีเท่านั้นที่ยังคงอยู่และไม่มีวันไป

2.1.1.5 อาหารของชาวไทยทรงดำ

ประกอบด้วยผักและน้ำพริก คือ แจ่วอดทำจากใบบอนคั้น ไม่ค่อยนิยมกิน เนื้อสัตว์ ชาวไทดำจึงคงมีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม นอกจากความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ดังกล่าวแล้ว ชาวไทดำ

ยังคงมีปฏิทินเป็นของตนเอง ซึ่งในหนึ่งสัปดาห์ในซึ่งปฏิทินทั่วไปจะมี 7 วัน แต่ของชาวไทดำมี 10 วัน ชาวไทดำ จะนับถือและบูชาพระยาแถน บรรพบุรุษและผีต่าง ๆ มากและมีความเชื่อว่าคนทุก ๆ คน นอกจากประกอบไปด้วยร่างกายแล้ว ยังประกอบด้วยอีกส่วนหนึ่งก็คือ ขวัญ (วิญญาณหรือจิต) และเชื่อว่าคนที่เจ็บไข้ได้ป่วยนั้น เกิดจากการที่ขวัญไม่อยู่กับตัวเอง หรือขวัญได้หนีหายไป จะต้องมีการตามหาขวัญหรือเรียกขวัญให้กลับคืนมา ในพิธีการเรียกขวัญนี้ต้องอาศัยหมอผี ซึ่งชาวไทดำเรียกว่า มด โดยหมอผีจะเชิญผีต่าง ๆ ให้ไปตามหาขวัญกลับมา ในการเชิญผีชนิดใดนั้น ต้องขึ้นอยู่กับว่าขวัญนั้น จะไปตกอยู่ที่ใด เช่น ขวัญไปอยู่ตามป่าตามเขาก็จะอัญเชิญผีষาย ซึ่งผีเจ้าป่าเจ้าเขาเป็นผู้ตามหาขวัญให้กลับมา แต่ถ้าขวัญตกน้ำ ก็เชิญผีกองกอยตามหาขวัญซึ่งเมื่อตามหาขวัญกลับมาได้แล้วคนไข้ ก็จะหายจากการเจ็บป่วย และเมื่อถูกรักษาหายก็จะเป็นลูกเลี้ยงของหมอผีไป เมื่อครบรอบ 4 ปี หมอผีจะจัดพิธีเลี้ยงผีขึ้น ซึ่งชาวไทดำเรียกพิธีนี้ว่า การแซปาง หรือ ชมปาง โดยหมอผีจะอัญเชิญเทพเจ้าต่าง ๆ ที่ชาวไทดำนับถือ ลงมาชมปางก่อน แล้วค่อยอัญเชิญผีชนิดต่าง ๆ ลงมาชมปาง ในพิธีนี้ชาวไทดำทุกคนจะต้องมาร่วมพิธี ซึ่งมีการจัดหาเครื่องดนตรี มีการจัดเลี้ยงและฟ้อนรำกันอย่างสนุกสนาน กินเวลาข้ามวันข้ามคืน

2.1.1.6 การแต่งกายชาวไททรงดำ

ปัจจุบันแม้ว่าชาวไทยโซ่งจะปรับตัวให้เข้ากับคนไทยทั่วไปแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีวัฒนธรรมบางประการที่ยังคงเอกลักษณ์ไว้ เช่น การแต่งกาย ความเชื่อ ค่านิยม และพิธีกรรม วัฒนธรรมดังกล่าว เกี่ยวข้องกับหัตถกรรมงานผ้า และหัตถกรรมงานผ้าเป็นภาพสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของชาวไทยโซ่งตั้งแต่เกิดจนตาย พบว่า การปฏิบัติพิธีกรรมต่าง ๆ ตามประเพณี มีลักษณะเฉพาะ เช่น การแต่งกายร่วมพิธี ร่วมกิจกรรม การทำอุปกรณ์ในกิจกรรม เป็นต้น พิธีกรรมแต่ละอย่างมีการกำหนดว่าต้องแต่งกายอย่างไร และมีอุปกรณ์ในกิจกรรม เป็นต้น พิธีกรรมแต่ละอย่างมีการกำหนดว่าต้องแต่งกายอย่างไร และมีอุปกรณ์อะไรบ้างที่ทำจากผ้า เสื้อผ้าและอุปกรณ์ที่ใช้นั้นไม่สามารถหาซื้อได้จากท้องตลาด ต้องทอขึ้นหรือประดิษฐ์ขึ้นมาเอง เพราะใช้เฉพาะสังคมชาวไทยโซ่งเท่านั้น ดังนั้นกระบวนการทำหัตถกรรมงานผ้าของชาวไทยโซ่ง จึงถูกถ่ายทอดให้กับลูกหลานตลอดมา ควบคู่กับการปฏิบัติพิธีกรรมต่าง ๆ หัตถกรรมงานผ้าของชาวไทยโซ่ง จึงถูกถ่ายทอดให้กับลูกหลานตลอดมา ควบคู่กับการปฏิบัติพิธีกรรมต่าง ๆ หัตถกรรมงานผ้าของชาวไทยทรงดำที่รวบรวมได้มีดังนี้

- 1) การทอผ้า ผ้าทอของชาวไทยโซ่งมี 3 ชนิด คือการทอผ้าฝ้าย การทอผ้าซิ่น การทอผ้าไหม
- 2) การตัดเย็บเครื่องแต่งกาย ในอดีตชาวไทยโซ่งมีวิถีชีวิตเกี่ยวกับ การแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ ผู้หญิงชาวไทยโซ่ง มีหน้าที่ตัดเย็บเสื้อผ้า ของบุคคลในครอบครัว ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เครื่องแต่งกายสีดำ หรือสีครามเข้มเป็นสัญลักษณ์ ที่เด่นชัดของชาวไทยโซ่ง เครื่องแต่งกายที่ตัดเย็บไว้ใช้เอง ดังนี้

2.1) เสื้อฮี เป็นเครื่องแต่งกายที่สำคัญของชาวไทยโซ่ง เพราะต้องสวมขณะประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีแต่งงาน พิธีศพ และพิธีเสนเรือน

ภาพที่ 2.5 รูปเสื้อฮีหญิง เสื้อฮีชาย
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

2.2) เสื้อก้อมชาย หรือเสื้อซอน หรือเสื้อไต หรือเสื้อไท เป็นเสื้อลำลองที่ใช้ในชีวิตประจำวันของชาวไทยโซ่ง

ภาพที่ 2.6 รูปเสื้อก้อมชาย
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

2.3) ส้วงขาฮี หรือส้วงฮี และส้วงก้อม คือกางเกงขายาว และกางเกงขาสั้นของชาวไทยโซ่ง ลักษณะรูปทรงคล้ายกางเกงจีน ส้วงก้อมมีความยาวแค่เข่า ส้วงขาฮีมีความยาวจรดข้อเท้า

ภาพที่ 2.7 รูปส้วงขาฮี
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

2.4) หลวม หรือกระเป๋าคาดเอว เป็นเครื่องแต่งกาย ของชาย ไว้คาดเอว ทับเสื้อก้อม ใช้ใส่ของประจำตัว เช่นยาสูบ หมากพลู เงิน

ภาพที่ 2.8 รูปกระเป๋าคาดเอว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

2.5) หมอน หมอนที่ใช้หนุนนอนนั้นมีลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว ประมาณ 12 นิ้ว กว้างประมาณ 5 นิ้ว บางคนเรียก หมอนหน้าอิฐ หน้าหมอนแต่ละใบนั้น จะประกอบด้วยเศษผ้า และปักไหมสีต่าง ๆ เป็นลวดลายงดงาม ประดับที่หน้าหมอน

ภาพที่ 2.9 รูปหมอน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

2.6) ลูกกอน คือของเล่นที่ทำจากผ้า เป็นลูกช่วงที่ไทยโซ่ง ใช้เล่นในงานสงกรานต์ ประดับด้วยผ้าสีต่าง ๆ ภายในบรรจุเศษผ้าหรือ ทรายหรือเมล็ดถั่วเขียวหรือเม็ดนุ่น

ภาพที่ 2.10 รูปลูกกอน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

2.7) มุ้ง มีขอบผ้า สีแดง ทอ และ ปักลวดลาย ที่มีเอกลักษณ์ มาก ๆ ประดับอยู่ตามริมขอบมุ้งตามมุ้ง ผ้าแดงนี้จะอยู่ด้านบน หรือ ด้านข้างสุดแต่แต่ การออกแบบ ของหญิงสาว เจ้าของมุ้ง ...มุ้งนี้จะช่วยกันทำให้เจ้าสาวในวันเข้าหอ และ ใช้กันต่อมา สำหรับคู่ ชายหญิง ที่ร่วม หอกัน เรียก "ผ้ากรอบมุ้ง" หรือ "ผ้าขอบมุ้ง" สาวเจ้า และ เพื่อนพ้อง ญาติพี่น้อง จะ ปักและ ทอ ผ้า ขอบมุ้งนี้ กันอย่างสุดฝีมือในโอกาส ร่วมเรียงเคียงหมอน สร้างบ้านออกเรือนใหม่ร่วมกัน ไม่รู้ว่า หนุ่มลาว

โชนง จะ พินิจพิจารณา เห็นความงามวิจิตร บรรจง ของผ้าขอบมุงนี้หรือไมในวาระนั้น เป็น ภูมิปัญญา ที่น่าทึ่ง ให้ความรู้สึกรเป็นส่วนตัว แลวก็ โรแมนติกซะด้วย ..ว่กันว่ สีดำนี้ ภูติผี จะกลัว เพราะ ใน ประเพณีของพวกลาวแดง ลาวโชนงยังมีพิธีเรียกขวัญกันอยู่ เพื่อปกป้องความกลัวจากภูติผี วิญญาณ ... แลมยังป้องกัน การแอบ ดู

ภาพที่ 2.11 : รูปมุง
ที่มา : สุริยัสรสรสร้างเจริญ (2556)

2.8) กระประดับตบแต่งลวดลายผ้าเสื่อผ้า และเครื่องใช้ ทำจากผ้าสีดำ หรือสีคราม ดั้งนั้น การตบแต่งจึงเน้นสีสนัและลวดลาย สีหลักที่นำมาตบแต่ง คือ สีแดง ขาวเหลือง หรือ ส้ม และเขียว ลวดลายที่นำมาตบแต่ง เสื่อผ้า และเครื่องใช้ ลายปักหรือลายแสบเป็นการปักโดยยึด การนับเส้นด้ายเป็นหลัก ใช้เส้นไหมสีเขียว ขาว แดง เหลืองหรือส้ม ปักเป็นลวดลายที่หน้าหมอน ผ้าเปียว และปัก ประกอบลายประผ้า ในเสื่อฮี

ภาพที่ 2.12 รูปผ้าเปียว
ที่มา: สุริยั สรสรสร้างเจริญ (2556)

2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลวดลายผ้าไทยทรงดำ

ลวดลายผ้า ลายปะผ้า หรือเรียกอีกอย่างว่าลายหน้าหมอน เป็นการนำเศษผ้า สีต่าง ๆ หลายสี มาประดิษฐ์ลวดลายดอกไม้แบบเรขาคณิต สีหลัก ที่ใช้มาแต่ดั้งเดิม คือ สีเหลือง หรือสีส้ม เขียว แดง และขาว โดยนำเศษผ้ามาตัดเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ พับเป็นมุม รูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมบ้าง วางซ้อนกัน ใช้เข็มเย็บตรึงที่ละชิ้น ให้เกิดเป็นลายต่าง ๆ เช่นลายดอกจันทน์ ลายดอกบัว ลายดอกมะโห่ง (ดอกมะละกอ) ลายดอกแก้ว (ดอกน้ำเต้า) ลายดอกแฝด ลายไม้แล้ว ฯลฯ ชิ้นผ้า ที่ประดิษฐ์เรียบร้อยแล้ว มักจะนำไปเย็บปิดหัวท้ายของหมอนที่ใช้หนุนนอน จึงเรียกลวดลายนั้นว่า ลายหน้าหมอน ต่อมา มีการนำผ้าลายหน้าหมอนนี้มาประดับตกแต่ง เครื่องแต่งกาย และเครื่องใช้หลายอย่าง ใ้ทั้งดงาม เช่น เสื้ออี กระเป๋าคาดเอว มุ้ง เป็นการนำเศษผ้าที่ตัด เป็นชิ้น แล้วพับเป็นรูปสามเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยม วางซ้อนกัน นับเป็นลวดลายแบบเรขาคณิต ลายหน้าหมอน ในปัจจุบันมี 2 ลักษณะ คือ แบบดั้งเดิม และลายที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ดังนี้ (สุรีย์, 2556)

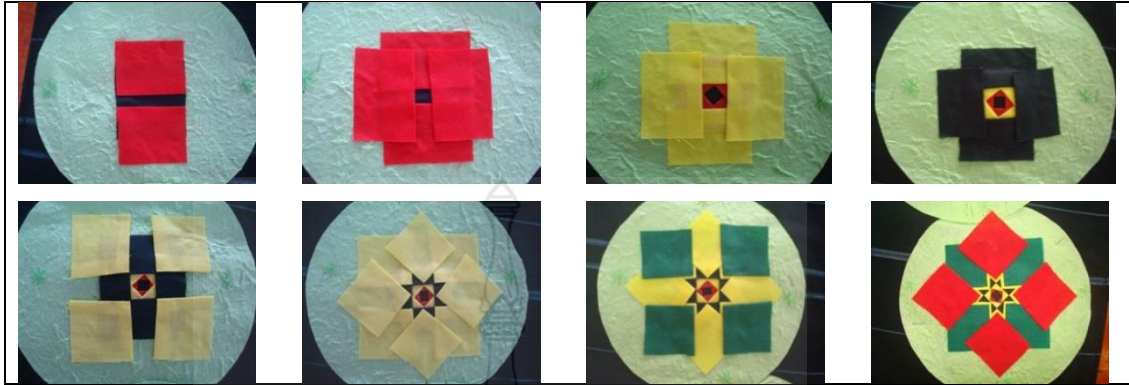
2.1.2.1 แบบดั้งเดิม

ลายที่ 1 ลายดอกจันทน์ล้อม

ภาพที่ 2.13 รูปลายดอกจันทน์ล้อม
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกจันทน์ล้อม

ภาพที่ 2.14 รูปขั้นตอนการทำลายดอกจันทน์ล้อม

ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำเป็นพื้นรองนำผ้าสีแดง 2 ชั้นพับริมด้านเดียวเย็บด้วยตะเข็บดำน้ำหัว-ท้ายให้ขนานกันนำผ้าสีแดงอีก 2 ชั้นพับริมด้านเดียว เย็บตรงหัว-ท้ายเกิดสี่เหลี่ยมด้านเท่าตรงกลาง ผ้าสีเหลือง 4 ชั้นพับริมด้านเดียวเย็บตรงหัวท้ายนำผ้าสีดำ 4 ชั้น พับริมด้านเดียวเย็บตรงหัวท้าย นำผ้าสีเหลือง 4 ชั้น พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้นจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีเหลือง 4 ชั้น พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้นจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีเขียว 4 ชั้น พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้นจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดง 4 ชั้น พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้นจนครบ 4 ชั้น

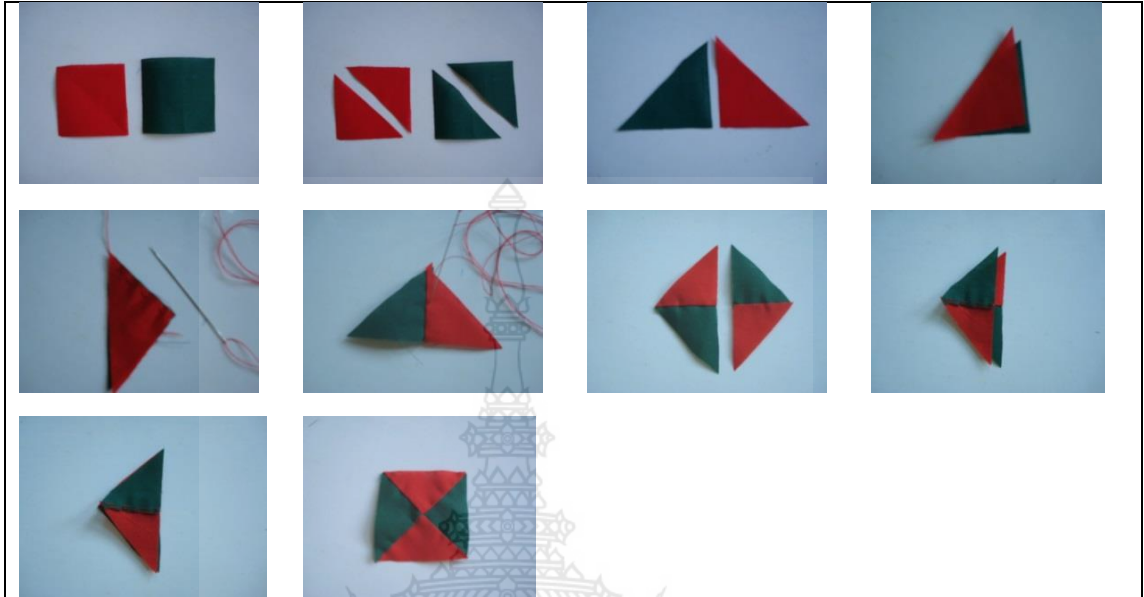
ลายที่ 2 ลายดอกเต้า

ภาพที่ 2.15 รูปลายดอกเต้า

ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกเต้า

ภาพที่ 2.16 รูปขั้นตอนการทำลายดอกเต้า

ที่มา: สุรีย์ (2556)

ตัดผ้าสีแดงและสีเขียว เป็นรูปเหลี่ยมนำผ้าสีเขียวและสีแดงให้มุมฉากชนกัน และซ้อนกัน เย็บด้วยตะเข็บด้นตะลุยก พลิกกลับกรีดให้เรียบเย็บอีกครั้งด้วยตะเข็บดำน้ำเย็บให้ได้ 2 ชั้น นำผ้าที่เย็บแล้ว 2 ชั้น ให้ด้านถูกชนกัน เย็บด้วยตะเข็บด้นตะลุยกแล้วกลับด้านถูกเย็บด้วยตะเข็บดำน้ำ อีกครั้ง

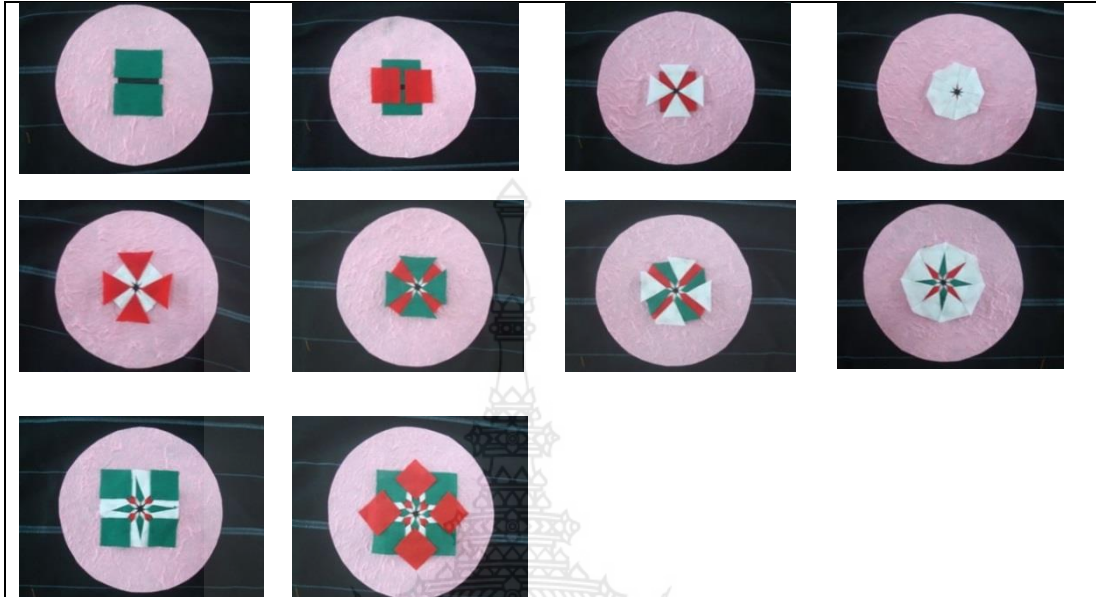
ลายที่ 3 ลายนกยูงลำแพน

ภาพที่ 2.17 รูปนกยูงลำแพน

ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายนกยูงลำแพน

ภาพที่ 2.18 รูปขั้นตอนการทำนกยูงลำแพน

ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ตัดผ้าสีดำกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้นตัดผ้าสีเขียวและสีแดงกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน สีละ 2 ชิ้นพับริมด้านเดียวเย็บสีเขียวและสีแดงจนครบ 4 ชิ้น ตัดผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 8 ชิ้นพับผ้าเป็นมุมแหลมเย็บทีละ 4 ชิ้น จนครบ 8 ชิ้น ตัดผ้าสีแดงและสีเขียว กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 8 ชิ้น พับเป็นรูปสามเหลี่ยมเย็บสีแดงและสีเขียวจนครบ 8 ชิ้นตัดผ้าสีขาว กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 8 ชิ้น พับเป็นรูปสามเหลี่ยมเย็บทีละ 4 ชิ้นจนครบ 8 ชิ้นตัดผ้าสีเขียว กว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉากเย็บยอดมุมฉากและด้านประกอบ มุมฉาก ทีละชิ้น จนครบ 4 ชิ้น ตัดผ้าสีแดงกว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับริม 2 ด้าน ตัด เป็นมุมฉากเย็บเย็บยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากทีละชิ้น จนครบ 4 ชิ้น

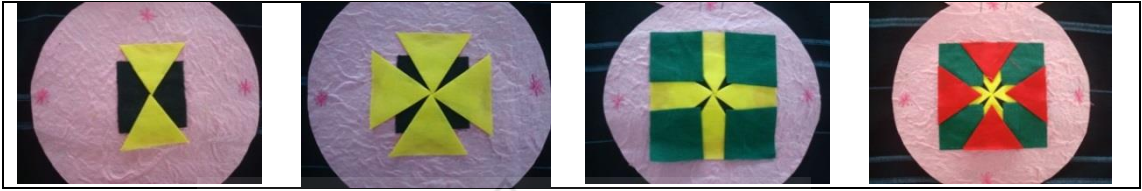
ลายที่ 4 ลายดอกมะโห่ง

ภาพที่ 2.19 รูปลายดอกมะโห่ง

ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกมะโห่ง

ภาพที่ 2.20 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะโห่ง
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำเป็นผ้ารองพื้นนำผ้าสีเหลือง พับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเหลือง พับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเขียวพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดง พับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 4 ชั้น

ลายที่ 5 ลายไม้แล้ว

ภาพที่ 2.21 รูปลายไม้แล้ว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายไม้แล้ว

ภาพที่ 2.22 รูปขั้นตอนการทำลายไม้แล้ว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำเป็นผ้ารองพื้น นำผ้าสีเหลืองกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้วพับริม ด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเหลืองกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้วพับริม ด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีแดงกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้วพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเขียวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเหลืองกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้วพับริม ด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเหลืองกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว พับริมด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีแดงกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้วพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีเขียวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้วพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีเหลืองกว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 2 นิ้ว พับริมด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงและสีเขียวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้วพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีเหลืองกว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 2 นิ้วพับริม ด้านเดียว แล้วเย็บตรึง แล้วเย็บตรึง ทีละชั้น จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีน้ำเงินกว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้วพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้นนำผ้าสีน้ำเงินกว้าง

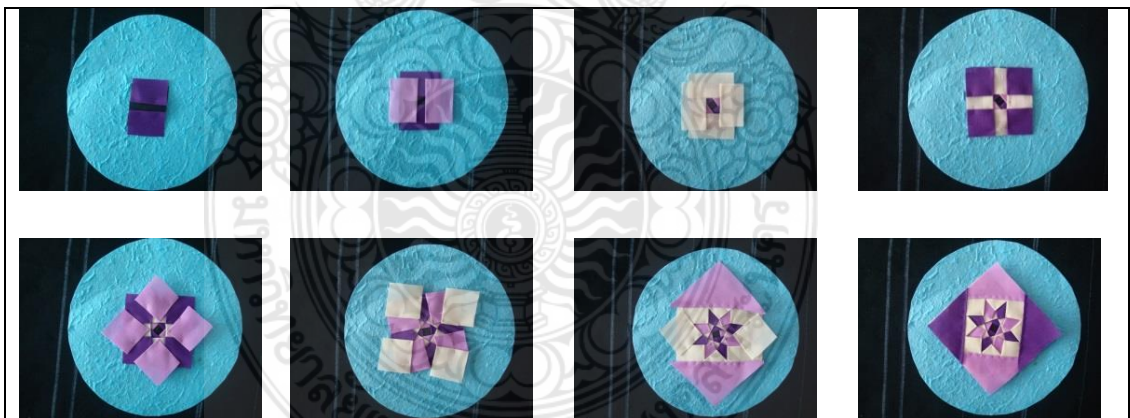
2 นิ้ว ยาว 2 นิ้วพับเป็นรูปสามเหลี่ยม เย็บตรงจากมุมยอดแหลมและด้านประกอบมุมแหลม จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีน้ำเงินกว้าง 2 นิ้ว ยาว 2 นิ้วพับเป็นรูปสามเหลี่ยม เย็บตรงจากมุมยอดแหลมและด้านประกอบมุมแหลม จนครบ 2 ชั้น

ลายที่ 6 ดอกมะลิ

ภาพที่ 2.23 รูปลายดอกมะลิ
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกมะลิ

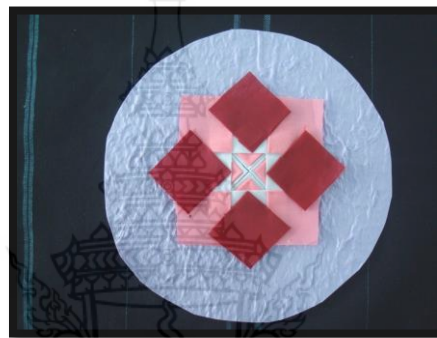

ภาพที่ 2.24 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะลิ
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำ เป็นพื้นรองนำผ้าสีม่วงเข้ม กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว ผ้าสีเหลือง 4 ชั้นพับริมด้านเดียวเย็บตรงหัวท้ายเย็บด้วยตะเข็บดำน้ำ หัว-ท้าย ให้ขนานกัน(ตั้งรูป)นำผ้าสีม่วงอ่อน กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว อีก 2 ชั้นพับริมด้านเดียว เย็บตรงหัว-ท้ายเกิดสี่เหลี่ยมด้านเท่าตรงกลาง ผ้าสีครีม กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริมด้านเดียวเย็บตรงหัวท้าย จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีม่วงเข้มกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากทีละชั้นจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีม่วงอ่อน

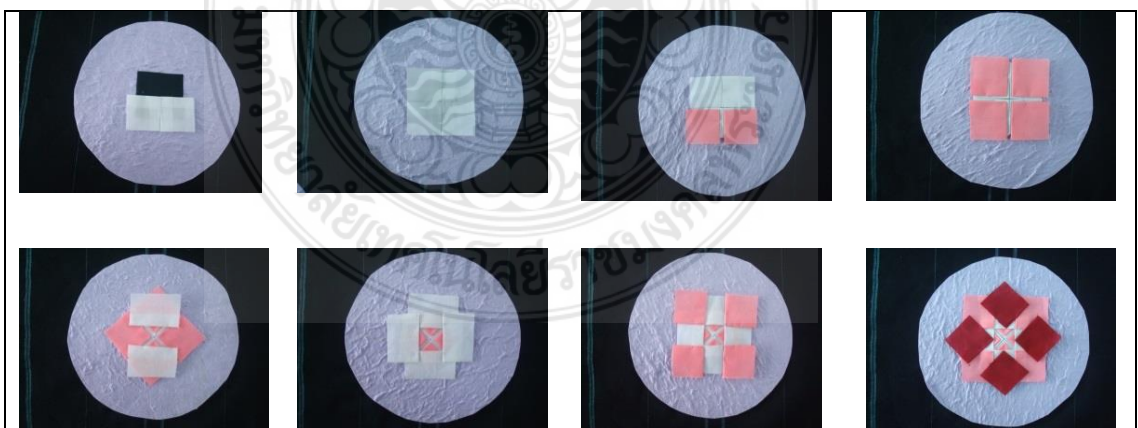
กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้น จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีครีม กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้นจนครบ 4 ชั้นแต่ละชั้นวางให้ขนานกัน นำผ้าสีครีม กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชั้นจนครบ 4 ชั้นแต่ละชั้นวางระหว่างสีม่วงเข้มกับสีม่วงอ่อน นำสามเหลี่ยมสีม่วงอ่อน 2 ชั้น พับริมฐานสามเหลี่ยม 0.5 เซนติเมตร เย็บด้วยตะเข็บดำน้ำตาลตลอดแนว ให้ขนานกัน นำสามเหลี่ยมสีม่วงแก่ 2 ชั้น พับริมฐานสามเหลี่ยม 0.5 เซนติเมตร เย็บด้วยตะเข็บดำน้ำตาลตลอดแนว ให้ขนานกัน

ลายที่ 7 ดอกบัว

ภาพที่ 2.25 รูปลายดอกบัว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกบัว

ภาพที่ 2.26 รูปขั้นตอนการทำลายดอกบัว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำเป็นผ้ารองพื้นนำผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้วยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้วยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีชมพูกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีชมพู กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริมด้านเดียว เย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้วยาว 1 นิ้ว พับริมด้านเดียว เย็บตรึงหัวท้าย จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีชมพู กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงเลือดหมู กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้น

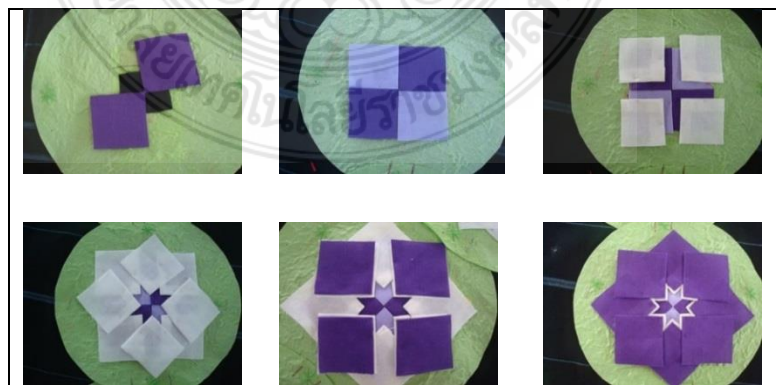
2.1.2.2 ลายที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่

ลายที่ 8 ลายหางนกอีแซว

ภาพที่ 2.27 รูปลายหางนกอีแซว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายหางนกอีแซว

ภาพที่ 2.28 รูปขั้นตอนการทำลายหางนกอีแซว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำเป็นผ้ารองพื้นนำผ้าสีม่วงแก่พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง
 ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีม่วงอ่อนพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉาก
 แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีครีมพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็น
 มุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้นนำผ้าสีครีมพับริม 2 ด้านให้
 ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้นนำผ้าสีม่วงแก่พับริม 2
 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีม่วงแก่
 พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้น
 ลายที่ 9 ลายกลีบมะเฟือง

ภาพที่ 2.29 รูปลายกลีบมะเฟือง
 ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายกลีบมะเฟือง

ภาพที่ 2.30 รูปขั้นตอนการทำลายกลีบมะเฟือง
 ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

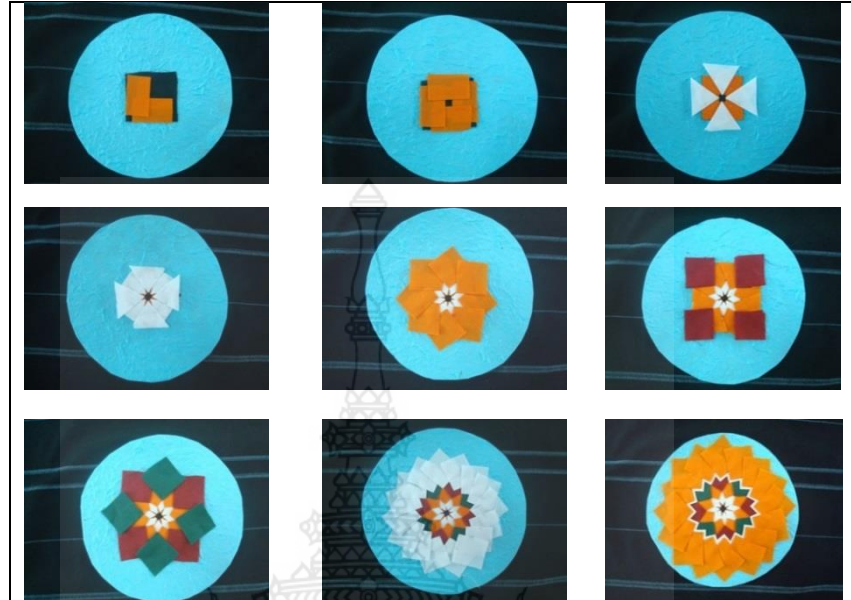
ผ้าสีดำเป็นผ้ารองพื้นนำผ้าสีส้มแก่พับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีส้มอ่อนพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีครีมพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีครีมพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงเลือดหมูพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงเลือดหมูพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีส้มอ่อนพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีส้มอ่อนพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงเลือดหมูพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงเลือดหมูพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีแดงเลือดหมูพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น

ลายที่10 ลายดอกทานตะวัน

ภาพที่ 2.31 รูปลายดอกทานตะวัน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกทานตะวัน

ภาพที่ 2.32 รูปขั้นตอนการทำลายดอกทานตะวัน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

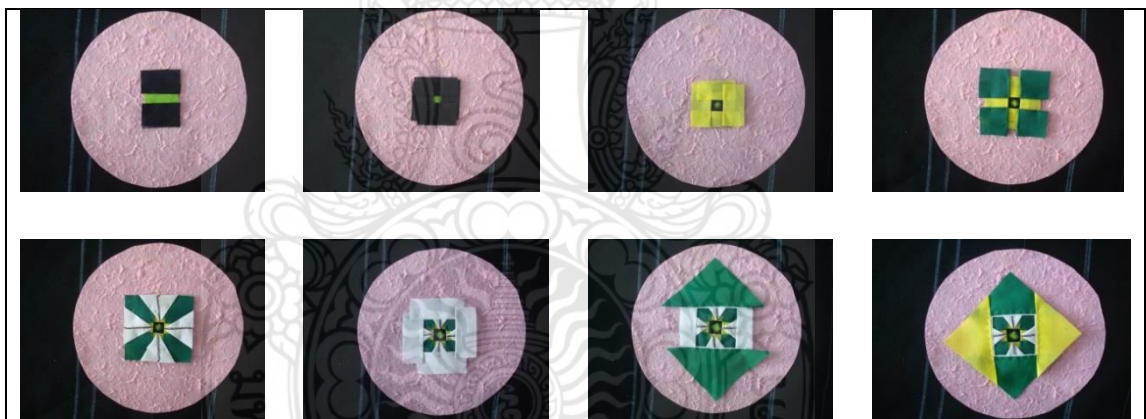
ผ้าสีดำเป็นพื้นรองผ้าสีส้มกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับริมด้านเดียว เย็บตรึงหัวท้ายที่ละชิ้นจนครบ 4 ชิ้น ผ้าสีขาว กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับเป็นรูปสามเหลี่ยม เย็บตรึงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลม ที่ละชิ้นจนครบ 8 ชิ้น ผ้าสีส้มกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก ที่ละชิ้น จนครบ 8 ชิ้น ผ้าสีแดงเลือดหมู กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชิ้นจนครบ 4 ชิ้น ผ้าสีเขียว กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริม 2 ด้านตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชิ้น จนครบ 4 ชิ้น ผ้าสีขาว กว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชิ้น จนครบ 16 ชิ้น ผ้าสีส้ม กว้าง 2 นิ้ว ยาว 2 นิ้ว พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชิ้น จนครบ 16 ชิ้น

ลายที่ 11 ลายดอกกังหัน

ภาพที่ 2.33 รูปลายดอกกังหัน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

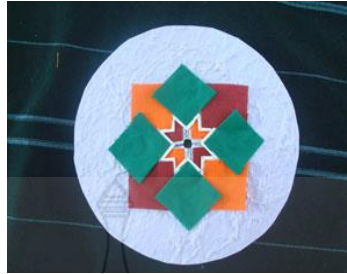
ขั้นตอนการทำลายดอกกังหัน

ภาพที่ 2.34 รูปขั้นตอนการทำลายดอกกังหัน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

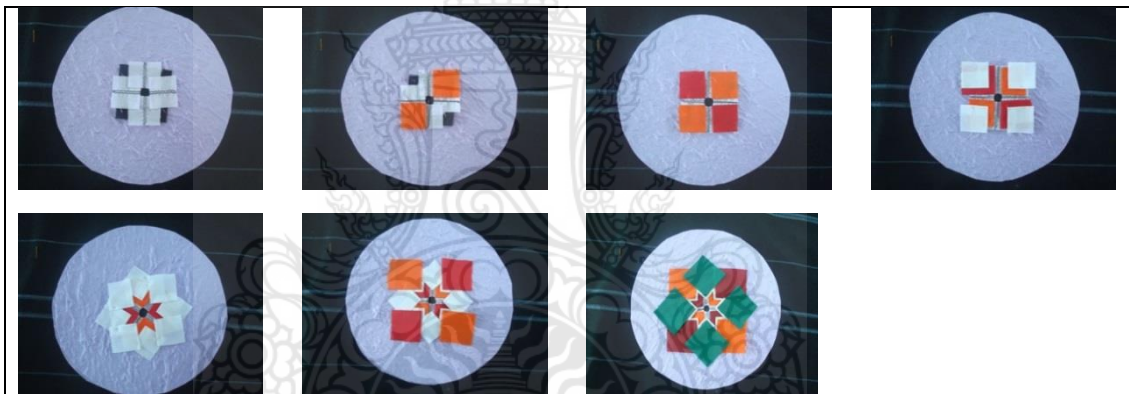
ผ้าสีเขียวเป็นพื้นรองนำผ้าสีดำ 2 ชั้นพับริมด้านเดียวเย็บด้วยตะเข็บค่าน้ำหัว-ท้าย ให้ขนานกัน (ดังรูป) นำผ้าสีดำ 2 ชั้น พับริมด้านเดียวเย็บด้วยตะเข็บค่าน้ำหัว-ท้าย ได้สี่เหลี่ยมจัตุรัสสีเขียวนำผ้าสีเหลือง 4 ชั้น พับริมด้านเดียวเย็บด้วยตะเข็บค่าน้ำหัว-ท้าย ได้สี่เหลี่ยมจัตุรัสสีค่านำผ้าสีเขียว 4 ชั้น พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากทีละชั้นจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีขาวคอนเส้นดำ 4 ชั้น พับริม เป็นรูปสามเหลี่ยม เย็บตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมทีละชั้นจนครบ 4 ชั้น นำผ้าแถบสีขาวเย็บติดกับลายให้เกิดสี่เหลี่ยมจัตุรัสนำผ้าแถบสีเขียวแก่เย็บติดบนผ้าสีขาวให้เห็นสีขาวเล็กน้อยนำผ้าแถบสีเหลืองเย็บติดบนผ้าสีขาวให้เห็นสีขาวเล็กน้อย

ลายที่ 12 ลายดอกบัวสาย

ภาพที่ 2.35 รูปลายดอกบัวสาย
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

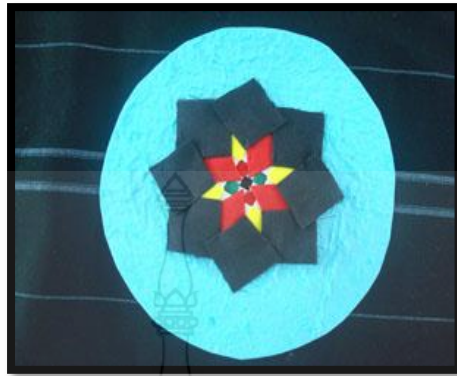
ขั้นตอนการทำลายดอกบัวสาย

ภาพที่ 2.36 รูปขั้นตอนการทำลายดอกบัวสาย
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

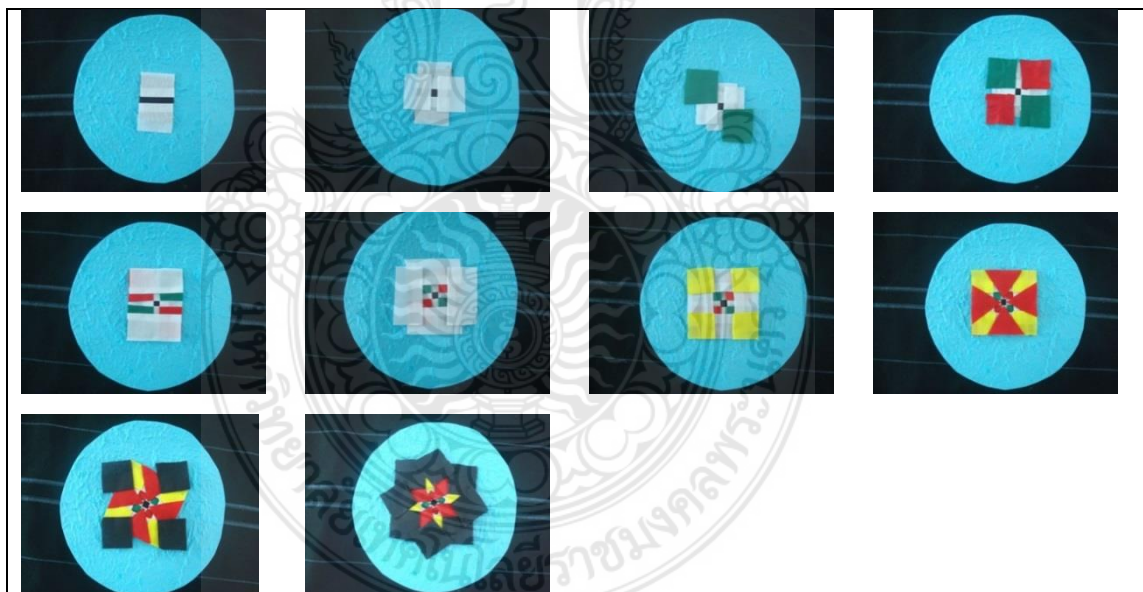
ผ้าสีดำเป็นผ้ารองพื้นนำผ้าสีขาวเดินเส้นดำ พับริมด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัว
ท้าย จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีส้มพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้าน
ประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีแดงพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉาก
และด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 2 ชั้นนำผ้าสีขาวพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอด
มุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้นนำผ้าสีขาวพับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง
ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้นนำผ้าสีแดงและสีส้ม พับริม 2 ด้านให้ตัดเป็นมุม
ฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีเขียวพับริม 2 ด้านให้
ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึงตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชั้น

ลายที่ 12 ลายดอกมะลิ 2

ภาพที่ 2.37 รูปลายดอกมะลิ 2
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำลายดอกมะลิ 2

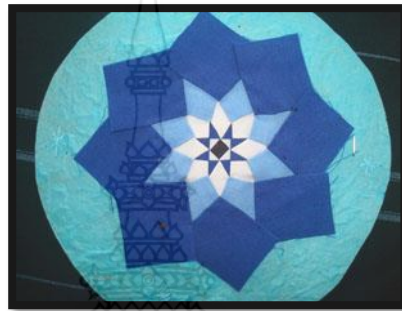

ภาพที่ 2.38 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะลิ 2
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ตัดผ้าสีดากว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้น เป็นพื้นตัดผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับริมด้านเดียวเย็บด้วยตะเข็บด้านน้ำจนครบ 4 ชิ้น นำผ้าสีเขียว กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉากเย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชิ้น นำผ้าสีแดง พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 2 ชิ้น

นำผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับริมด้านเดียว เย็บตรงหัวท้ายจนครบ 4 ชิ้น ตัดผ้าสีเหลืองกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 4 ชิ้น ตัดผ้าสีแดงกว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น พับเป็นรูปสามเหลี่ยมเย็บตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 4 ชิ้น ตัดผ้าสีดำ กว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว จำนวน 8 ชิ้น พับริม 2 ด้าน เย็บยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากจนครบ 8 ชิ้น

ลายที่ 13 ลายดอกมะลิซ้อน

ภาพที่ 2.39 รูปลายดอกมะลิซ้อน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนการทำดอกมะลิซ้อน

ภาพที่ 2.40 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะลิซ้อน
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ตัดผ้าสีดำ กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้น ตัดผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น ตัดผ้าสีน้ำเงิน กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น ตัดผ้าสีน้ำเงิน กว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น ตัดผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น ตัดเป็นมุมฉากเย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉากที่ละชิ้น เย็บจนครบ 4 ชิ้น นำผ้าสีขาวกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับเป็นรูปสามเหลี่ยมเย็บตรึงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมที่ละชิ้น เย็บจนครบ 4 ชิ้น ตัดผ้าสีฟ้ากว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 1.5 นิ้ว พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก ที่ละชิ้นจนครบ 8 ชิ้น ตัดผ้าสีน้ำเงินกว้าง 2 นิ้ว ยาว 2 นิ้ว พับริม 2 ด้าน ตัดเป็นมุมฉาก เย็บตรึงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก ที่ละชิ้นจนครบ 8 ชิ้น

ลายที่ 14 ลายดอกมะนาว

ภาพที่ 2.41 รูปลายดอกมะนาว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ขั้นตอนทำลายดอกมะนาว

ภาพที่ 2.42 รูปขั้นตอนการทำลายดอกมะนาว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ผ้าสีดำเป็นผ้ายองพื้่นนำผ้าสีขาว พับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีขาวพับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีน้ำเงิน พับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลม จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีน้ำเงินพับริมขอบประมาณ 0.5 เซนติเมตร และพับผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมแหลมและด้านประกอบมุมแหลมจนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีขาวพับริม 2 ด้าน ให้ตัดเป็นมุมฉากแล้วเย็บตรึง ตรงยอดมุมฉากและด้านประกอบมุมฉาก จนครบ 4 ชั้น นำผ้าสีน้ำเงินกว้าง 1 นิ้ว ยาว 1 นิ้ว พับริมด้านเดียว แล้วเย็บตรึงหัวท้ายจนครบ 2 ชั้น นำผ้าสีน้ำเงิน กว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 2.5 นิ้ว พับริมด้านเดียว เย็บตรึงหัวท้ายจนครบ 4 ชั้น

ลายที่ 15 ลายดอกแปด

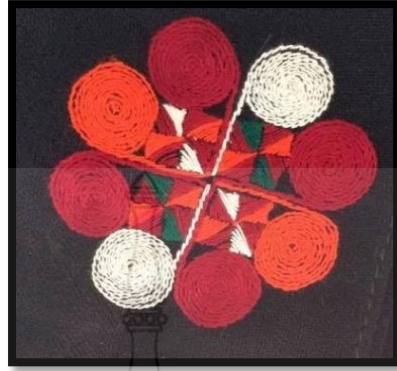

ภาพที่ 2.43 รูปดอกแปด

ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ลายดอกแปด เป็นลายที่เกิดจากจินตนาการของชาวไทยทรงดำ โดยอัญเชิญแกนทั้ง 8 องค์ มาประดิษฐ์เป็นลายผ้าประกอบด้วย แกนหลวง แกนสิง แกนแนน แกนชาต แกนบัวกำล่ำวี แกนแม่ นาง แกนนุ่นขาว และแกนบุญ ผู้ใดใช้เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มลายนี้ จะได้รับการดูแลจากแกน เมื่อเสียชีวิตลงวิญญาณจะได้รับความคุ้มครองจากแกน โดยเฉพาะเสื้อฮีที่มีลวดลายดอกแปดที่ใช้ในการคลุมโลงศพ หรือนำมาทำหน้าหมอนเป็นการเย็บปะผ้าสี 35

ลายที่ 16 ลายดอกเปี้ยว

ภาพที่ 2.44 รูปดอกเปี้ยว
ที่มา: สุรีย์ สรรสร้างเจริญ (2556)

ลายดอกเปี้ยว คือ มีการประดับเป็นลวดลายของเส้นด้ายสีต่างๆ สลับสีกัน อย่างงดงามส่วนมากใช้ปักลงบน ผ้าเปี้ยว ผ้าสไบ หรือ ผ้าเป็ยงนั่นเอง ผ้าเปี้ยวของชาวลาวโง่งเป็นแถบผ้าฝ้ายทอมือสีครามเข้มเกือบดำ กว้างประมาณ 15 นิ้ว ยาวประมาณ 56 นิ้ว

2.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์

2.1.3.1 ความเป็นมา

เครื่องจักรนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น โดย คุณนิพนธ์ บุญมาศิริ เมื่อประมาณ 40 กว่าปีที่แล้ว ปัจจุบันจดทะเบียนเป็นบริษัท ศิริอินเตอร์เทรด โดยมี คุณแพรเพ็ญ บุญมาศิริ เป็นกรรมการ ผู้จัดการ เป็นผู้นำเข้าเครื่องจักรปัก ทาจิม่า แต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทยเป็นจักรปักที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ในการกำหนด ความเร็วในการปักตัดด้ายปักบนและกระสวยล่างอัตโนมัติเมื่อปักเสร็จในแต่ละสีเปลี่ยนสีอัตโนมัติตามลำดับในการปักเครื่องหยุดทันทีถ้าด้ายบนหรือล่างขาดหรือด้ายหมด ถอยหลังกลับไปปักซ่อมในส่วนที่ด้ายปักขาดลวดลายขาดช่วงไปทำงานได้ 24 ชั่วโมง ป้อนข้อมูลลวดลายจากคอมพิวเตอร์ด้วยแผ่นดิสก์มีหลายรุ่นให้เลือกโดยแต่ละรุ่นมีจำนวนหัวปักตามที่ลูกค้าต้องการเช่น 1 หัวปัก 2 หัวปัก 4 หัวปัก จนถึง 30 หัวปัก ปัจจุบันมีแนวโน้มการใช้เครื่องจักรเพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบกันอย่างแพร่หลาย เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมการปักผ้าก็ได้มีการพัฒนาทั้งในเรื่องของ เครื่องจักรที่ใช้ในการปักอัตโนมัติ (Digital Embroidery Machine) และซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการออกแบบ (CAD/CAM) ให้มีการใช้งานที่ง่าย ความเร็วในการปักสูง สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้หลากหลาย และยังสามารถนำไปใช้ในงานออกแบบได้หลายแขนง ในประเทศไทย เครื่องปักอัตโนมัติมีอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมหรือกลุ่มผู้ประกอบการเฉพาะทางรายย่อยเท่านั้น นักออกแบบส่วนใหญ่จึงมีหน้าที่ในการออกแบบลวดลายเพียงอย่างเดียว ทำให้นักออกแบบยังขาดความรู้ความเข้าใจในศักยภาพและความสามารถ ของเครื่องจักร และเทคนิคต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบรวมถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (CAD : Wilcom ES-45 Designer) ที่ใช้ออกแบบ สร้างและคัดลอกลายโดยเฉพาะในงานปักเท่านั้น

2.1.3.2 เครื่องจักรคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำ

ภาพที่ 2.45 ภาพจักรปักคอมพิวเตอร์
ที่มา: นิศากร สระทองหอม (2559)

สถานที่กำเนิด:	ประเทศญี่ปุ่น	ชื่อแบรนด์:	Tajima\barudan
หมายเลขรุ่น:	tfgn920	ชนิด:	เครื่องปักกระจุก
ขนาดโดยรวม:	7.8*2*1.62m	รับรอง:	iso9001
บริการหลังการขายให้:	วิศวกรที่มีให้บริการในต่างประเทศ	ช่วงหัว:	300mm
	เครื่องจักร		
พื้นที่เย็บปักถักร้อย:	300*750mm	สภาพ:	ใหม่
การทำงาน:	คอมพิวเตอร์	จำนวนหัว:	20 หัว
จำนวนเข็ม:	6/9/12	ขนาดworktable:	1760*1300mm
ชื่อ:	tajima	การประยุกต์ใช้:	1
สี:	9	ภาษา:	2
X/yมอเตอร์:	ก้าว	ความเร็ว:	11
มอเตอร์:	ญี่ปุ่นเซอร์โวมอเตอร์panasonic		

2.1.3.3 เทคนิคการเลือกไหม

1) จะต้องมีเกลียวที่เท่ากัน จับแล้วลื่น และมีความหนาที่เท่ากัน
 2) ต้องพันเกลียวแน่น ไม่มีหลวม และต้องพันเกลียวไปทางซ้าย (เพราะ ROTARY HOOK หมุนไปทางซ้าย ทวนเข็ม นาฬิกา) เกลียวที่บิดไปทางซ้ายจะช่วยป้องกันไม่ให้ไหมคลายเกลียวระหว่างปัก

- 3) ไหมต้องไม่เก่าจนเปลี่ยนสภาพไปทั้งเฉดสีและความลื่น
- 4) ไหมต้องคงสภาพเดิม คุณภาพคงเดิม
- 5) ความหนาของเส้นไหมต้องเหมาะสมกับเข็มที่ใช้
- 6) เส้นไหมต้องยืดและหดได้เล็กน้อย
- 7) ความเหนียวของไหมต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน
- 8) เส้นไหมจะต้องไม่มีปมหรือความผิดปกติอื่น ๆ

9) เส้นไหมจะต้องไม่สีตก

10) เส้นไหมจะต้องราคาไม่แพง หรือหาได้ง่าย โดยทั่วไปแล้ว ไหมปักที่ใช้จะเป็นไหม RAYON #120

11) เลือกลักษณะการกลอไหม จะมี 3 ลักษณะการกลอไหมให้เป็นหลอด คือแบบเนยแข็ง (Cheese) โคน (Cone) และแบบปลายเปิด (Single-end) แบบเนยแข็งไม่เหมาะสมที่จะใช้กับเครื่องปัก ควรจะเลือกใช้แบบโคน หรือแบบปลายเปิด

2.1.3.4 เทคนิคการเลือกด้ายล่าง

โดยทั่วไปจะใช้ด้าย COTTON #80-120 สำหรับด้ายล่าง ข้อสังเกต : ถ้าด้ายล่างขาดง่าย จะทำให้เกิดปัญหาด้ายขาดบ่อย ในทางตรงกันข้าม ถ้าด้ายล่างเหนียวเกินไป ก็จะทำให้เกิดปัญหาด้ายขาดและชิ้นงานที่ดูไม่สวย

1) การกรอด้ายล่าง ให้กรอตามลักษณะในรูปที่ 1 ถ้ากรอด้ายในลักษณะอื่นดังรูป จะทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง รวมทั้งด้ายขาดด้ายติดเป็นปม และชิ้นงานไม่สวยควรกรอด้ายล่างประมาณ 80% ของความจุกระสวย เพราะถ้ากรอมากเกินไปจะทำให้การส่งด้ายติดขัดข้อสังเกตความจุกระสวย 80% จะเท่ากับประมาณ 80 เมตร สำหรับกระสวยทั่วไป ถ้าเป็นกระสวยใหญ่ จะมีความจุ 2 เท่า

2) การตั้งความตึงหย่อนของกระสวย ใส่กระสวย 2 ที่ผ่านการกลออย่างถูกต้อง ดึงเส้นด้าย 5 ผ่านร่องกระสวย 3 และดึงออกทางร่อง ไหม (4) ดึงเส้นด้ายดูว่ากระสวยหมุนไปในทิศทางดังรูปหรือไม่ปรับความตึงหย่อนของไหม ด้วยสกรูที่ปักกระสวย 6 ดึงเส้นด้ายออกมา จากกระสวยประมาณ 50 mm. ก่อนที่จะใส่เข้าไปในกะโหลก จับเส้นด้ายและดึงขึ้น-ลง เบา ๆ เส้นด้ายควรตามแรงขึ้นตามน้ำหนักของมันความตึงควรจะประมาณ 20-30 กรัม

2.1.3.5 เทคนิคการเลือกเข็ม

การเลือกเข็มที่เหมาะสมนั้น ชนิดและความหนาของเนื้อผ้าสำคัญมากถ้าเลือกเข็มที่ไม่เหมาะสมจะทำให้ฝีเข็มไม่สวย ไหมขาด หรือเข็มกระโดดโดยทั่วไปจะใช้เข็ม DBxK5 สำหรับงานปัก

ชนิดของเข็ม

รหัส	การใช้งาน	เบอร์
DBx1	ฝีเข็มทั่วไป	7-25
DBx1KN	สำหรับผ้าชนิดตั้ง(ตัวเข็มบาง แต่รูเข็มจะใหญ่)	8-14
DB-K23	ฝีเข็ม(รูเข็มจะใหญ่กว่า KN)	9-12
DBx1738	ป้องกันเข็มกระโดด	8-25
DBxK5	สำหรับงานปัก (พัฒนาจาก DBx1 แต่รูจะใหญ่กว่า 2 เท่า)	9-18
DAx1	สำหรับชิ้นงานบางๆเช่นเชิ้ต	7-22
DAx1KN	สำหรับผ้าชนิดตั้ง (ตัวเข็มจะบางกว่าแต่รูเข็มใหญ่)	8-11

ข้อสังเกต: DBxK5 จะมีรูเข็มที่ใหญ่กว่า DBx1 2 เท่า ดังนั้นสำหรับงานปักแล้วควรจะใช้ DBxK5

2.1.3.6 เข็มกระโดด

อาการเข็มกระโดดเป็นเพราะห่วงที่เกิดจากไหม และตำแหน่งของความสัมพันธ์ระหว่างเข็มและเขี้ยวโรตารีซึก ตั้งเขี้ยวให้ใกล้กับเข็มที่สุดเพื่อให้เขี้ยวสามารถเกี่ยวไปในห่วงได้อย่างสม่ำเสมอ ห่วงที่เกิดขึ้นแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของไหม เข็มและชนิดของเนื้อผ้าที่ใช้ปัก ความแตกต่างของห่วงที่เกิดจากไหมต่างชนิดกันถ้าห่วงที่เกิดขึ้นไม่สม่ำเสมอก็จะทำให้เกิดอาการเข็มกระโดดได้ ขนาดของรูเข็มและช่องเข็มด้านหน้า ต่างกันไปตามขนาดของเข็ม ร่องเข็มมีส่วนสำคัญอย่างมากในกระบวนการปักเพราะช่วงระหว่างที่เข็มแทงเข้าไปในเนื้อผ้าและออกจากเนื้อผ้าเส้นด้ายจะหลบเข้าไปในร่อง ป้องกันการเสียดสีระหว่างเข็มและผ้า ไม่เช่นนั้นไหมจะขาด ดังนั้นจึงต้องเลือกเข็มที่มีรูเข็มและร่องเข็มให้ไหมผ่านได้อย่างสะดวก

2.1.3.7 กระจดาขรองปัก

กระจดาขรองปักถูกใช้เพื่อป้องกันการยืดหรือหดตัวของผ้าที่เกิดจากการปัก และถูกยึดด้วยสะดึง (ผ้ายึดจะจะยึดและหดอย่างชัดเจน) วางกระจดาขรองปักใต้ผ้าที่ต้องการปัก โดยให้ขนาดของกระจดาขรมีขนาดใกล้เคียงกับลวดลายที่จะปัก โดยทั่วไปกระจดาขรองปักจะติดกับด้านหลังผ้าที่จะปักวางงานปักบนสะดึง ซึ่งกระจดาขรองปักด้วยสะดึงวางผ้าที่จะปักบนสะดึงกรณีนี้จะไม่รบกวนสะดึงบนผ้า

ตารางที่ 2.1 ชนิดของกระจดาขรองปัก

ชนิด	คุณลักษณะ	การฉีดกระจดาขหลังปัก	ต้นทุนกระจดาข
กระจดาขรองปักญี่ปุ่น	เหมาะกับการปัก	ค่อนข้างเหนียวแข็งเนื่อง จากความหยาบของกระจดาข ติดทน ลอกออกค่อนข้างยาก	ค่อนข้างแพง
กระจดาขไซ (กระจดาขพาราฟิน)	เข็มสามารถผ่านได้ดี, ไม่เกิดปัญหาไหมขาด	เหมาะที่จะใช้เป็นกระจดาข รองปัก ลอกออกง่าย	แพง
กระจดาขที่ใช้เครื่องทำ (หลายชนิด)	ไม่ทนและไม่เหมาะกับการ ใช้เป็นผ้ารองปัก	ต้นทุนต่ำจึงนำมาใช้เป็น กระจดาขรองปักลอก ออกง่าย	ไม่แพงนัก
กระจดาขหนังสือพิมพ์	ไม่เหมาะกับการใช้เป็น กระจดาขรองเพราะมี ตัวพิมพ์ที่กระจดาข	ต้นทุนต่ำจึงนำมา ใช้กับงานปัก ที่มีราคาถูกลอกออกง่าย	ถูกมาก
กระจดาขใยสังเคราะห์	เหมาะที่สุดสำหรับ งานปัก	ลอกออกไม่ถ่วงนัก	แพง

อื่น ๆ: ผ้ารองปักที่มีส่วนผสมของพลาสติกจะละลายโดยใช้น้ำเย็นหรือน้ำร้อนละลายโดยความร้อน
ข้อสังเกต: ผ้ารองปักที่มีส่วนผสมของพลาสติกจะถูกใช้ในบางกรณี

ตารางที่ 2.2 ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

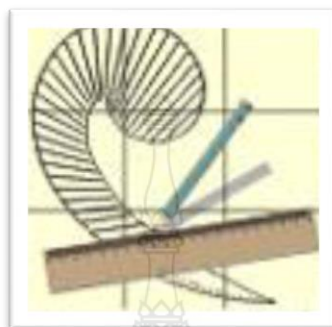
ปัญหา	สาเหตุ	การแก้ไข
ลายปัก	A. ฝีเข็มถี่เกินไป B. ไหมขาดชำในตำแหน่งเดียวกันบ่อย	A. แก้ไขฝีเข็มในลายปักให้เหมาะสม B. แก้ไขฝีเข็มในลายปักให้เหมาะสม
เข็มปัก	A. เข็มปักไม่เหมาะสมกับขนาดของไหม B. เข็มปักงอหรือหัก C. เข็มปักตั้งไม่ถูกตำแหน่ง D. เมื่อปักผ้าแบบผ้าปะจะมีกาวติดที่เข็ม E. รุหรือร่องเข็มปักไม่เรียบ	A. เปลี่ยนเข็มปักให้เหมาะกับขนาดของไหม B. เปลี่ยนเข็มปักใหม่ C. ตั้งเข็มปักให้ถูกตำแหน่ง D. ทำความสะอาดเข็มปักหรือเปลี่ยนเข็มปักใหม่ E. เปลี่ยนเข็มปักใหม่ที่รุเข็มเรียบ
ไหมปัก	A. ขนาดของไหมปักไม่เหมาะสมกับเข็มปัก B. คุณภาพของไหมปักต่ำ (เก่า, ย้อย, เกลียวแตก, ความหนาไม่เท่ากัน) C. ใช้ไหมตีเกลียวชวา	A. เปลี่ยนไหมปักให้เหมาะกับเข็ม B. เลือกคุณภาพของไหมปักให้อยู่ในเกณฑ์ดี C. ให้ใช้ไหมตีเกลียวชวา
ความตึงของไหมบนและไหมล่าง	A. ความตึงของไหมบนและด้ายล่างตึงเกินไป B. ความตึงของไหมบนและด้ายล่างไม่สัมพันธ์กัน C. สปริงตัวกระดูกไหมแข็งเกินไป	A. เปลี่ยนไหมปักให้เหมาะกับเข็มปัก B. ปรับความตึงของไหมบนและด้ายล่างให้สัมพันธ์กัน C. ปรับหรือเปลี่ยนสปริงตัวกระดูกไหม

ตารางที่ 2.3 สาเหตุจากการหดตัวของงานปักและการแก้ไข

ปัญหา	สาเหตุ	การแก้ไข
ความตึงของไหมปักไม่เหมาะสม	ความตึงของไหมปักและด้ายล่างมีมากเกินไปทำให้ฝีเข็มตึงเกินไป	ปรับความตึงของไหมปักและกระสวยเพื่อไม่ให้ฝีเข็มตึงเกินไป
แรงขอตีนฝีไม่เหมาะสม	แรงขอตีนฝีที่ตกลงผ้าปักมากเกินไป	ให้ผ่อนแรงกดของตีนฝี
รูของปักบนงานเข็มมีขนาดไม่เหมาะสม	รูเข็มปักบนงานเข็มมีขนาดใหญ่เกินขนาดของเข็มปัก	เลือกงานเข็มที่มีรูเข็มปักเหมาะกับเข็มปัก
เข็มมีปัญหา	หัวเข็มปักทุ่, ขนาดของเข็มปักใหญ่เกินไป	เปลี่ยนเข็มใหม่ ใช้เข็มปักให้เหมาะสม

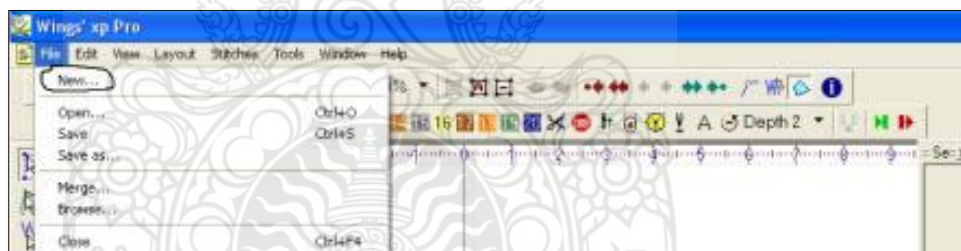
2.1.3.8 ตัวอย่างขั้นตอนการออกแบบและปักผ้า

1) เมื่อลงโปรแกรมไว้ในเครื่องเสร็จเรียบร้อยแล้ว ที่หน้าเดสทอป จะมีไอคอน eXPerience ดังรูปให้ดับเบิลคลิกเพื่อเริ่มต้นการใช้งาน

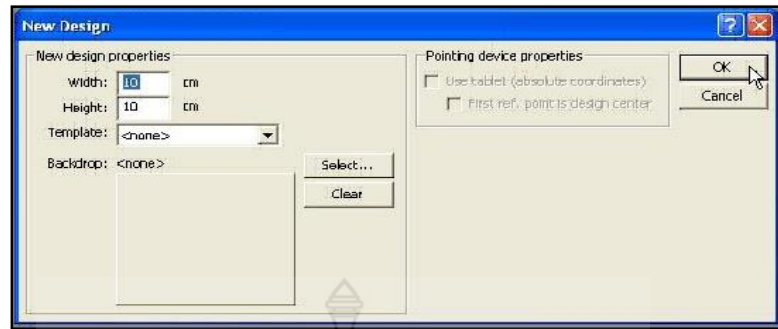
ภาพที่ 2.46 ภาพไอคอน eXPerience
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

2) เมื่อเข้าสู่โปรแกรม จะเป็นหน้าจอว่าง ๆ สำหรับการเริ่มต้นการสร้างลายปักให้กดไปที่ New แต่ถ้าเป็นการเปิดลายปักที่มีอยู่แล้วให้กดไปที่ Open

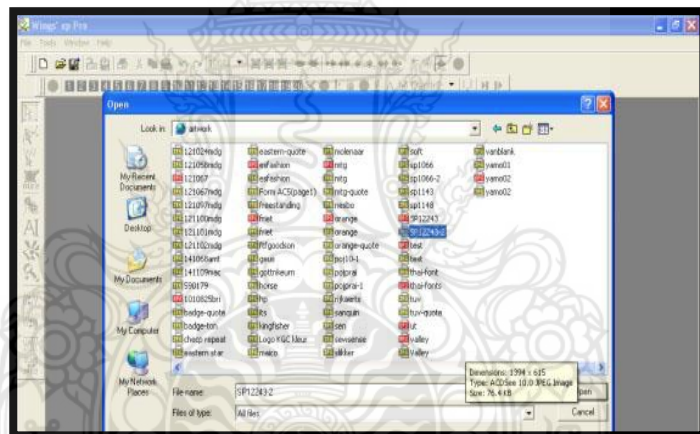
ภาพที่ 2.47 ภาพกดไปที่ New
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

3) โปรแกรมจะขึ้นหน้าต่าง New design ขึ้นมาเพื่อให้ตั้งค่าขอบเขตของลายปัก ให้เลือกขนาดลายปักที่เราต้องการโดยที่ Width จะเป็นการตั้งความกว้างของลายปัก หรือ สະดິงที่ต้องการมีหน่วยเป็น เซนติเมตร Height จะเป็นการตั้งค่าความสูงของลายปัก หรือ สະดິงที่ต้องการมีหน่วยเป็นเซนติเมตรถ้าต้องการทำตัวการ์ตูนให้เลือกไฟล์รูปภาพเมื่อตั้งค่าเสร็จกด

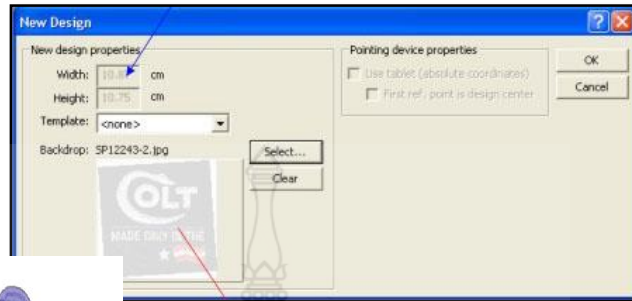
ภาพที่ 2.48 ภาพหน้าต่าง New design
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

4) ตัวโปรแกรมก็จะพร้อมเริ่มต้นในการติลสายปักกันแล้ว คลิกเลือกไฟล์แบ็คค
รอปที่เราเตรียมไว้

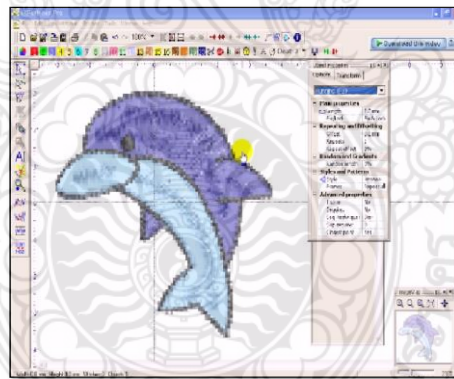
ภาพที่ 2.49 ภาพคลิกเลือกไฟล์แบ็คครอป
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

5) ที่เลือกแล้วก็จะได้ภาพตัวอย่าง และ โปรแกรมบอกขนาดความกว้าง - สูง ของไฟล์ไว้ด้วย แต่เวลาทำงานสามารถทำเกินนั้นได้

ภาพที่ 2.50 ภาพโปรแกรมบอกขนาดความกว้าง - สูง ของไฟล์
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

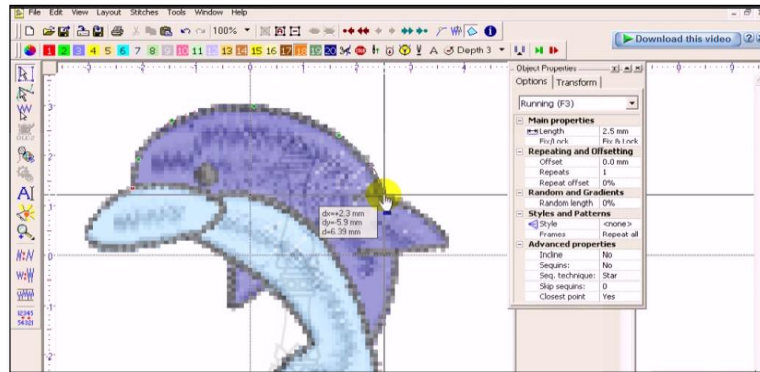
6) หลังจากกด OK ก็จะได้หน้าจอที่มีภาพแบ็คดรอปไว้รอให้ทำงานแล้ว

ภาพที่ 2.51 ภาพหน้าจอที่มีภาพแบ็คดรอปไว้รอให้ทำงานแล้ว
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

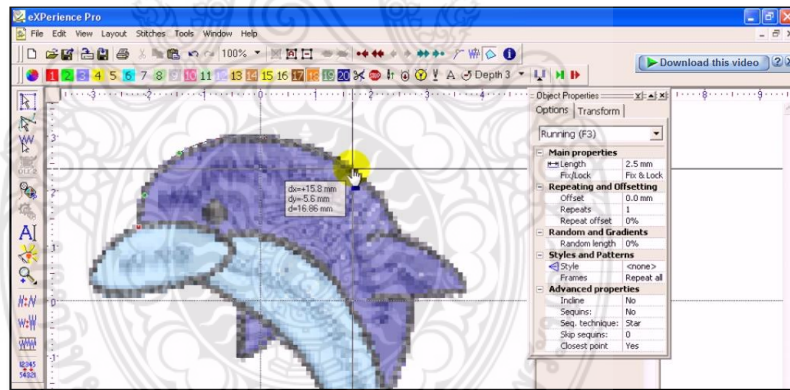
เดินเส้น

7) หลังจากที่ได้รูปแล้ว เราก็กด f3 เพื่อที่จะตี Running Running คือ การ

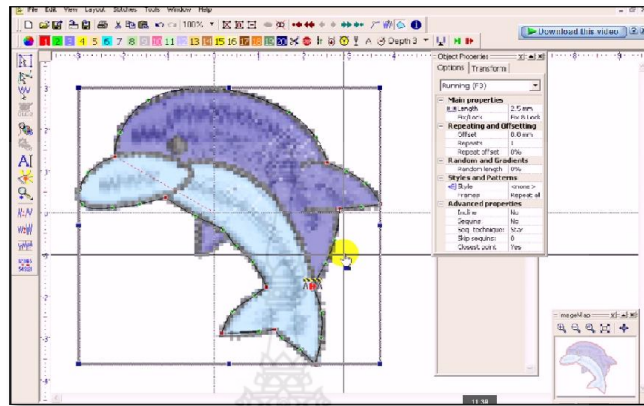
ภาพที่ 2.52 : แสดงภาพ f3 เพื่อที่จะตี Running Running
ที่มา : พรนภา สระทองหย่อม (2559)

8) การตีบล็อก เมื่อถึงมุมจะต้องกด Shift เพื่อให้เส้นนั้นเข้ามา ถ้าไม่กด Shift แล้วตีเส้นเข้ามาจะทำให้การตีเส้นต่อไปเกิดการโค้ง ไม่สวยงามและไม่เข้ามา

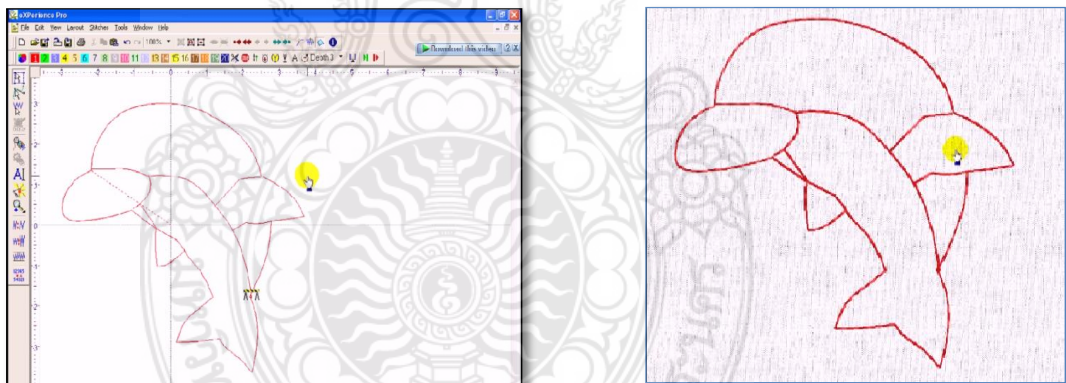
ภาพที่ 2.53 ภาพกด Shift เพื่อให้เส้นนั้นเข้ามา
ที่มา: พรนภา สระทองหย่อม (2559)

9) เมื่อตีเสร็จแล้ว ให้ใส่จุดเข้า-ออก เพื่อให้รู้ว่าทำที่ตรงไหนก่อน (จุดออกจะเป็นลูกศรสีแดง จุดเข้าจะเป็นลูกศรสีเขียว)

ภาพที่ 2.54 ภาพการใส่จุดเข้า-ออก
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

10) เมื่อตี Running เสร็จแล้ว จะได้การตีเส้นแบบ Running ดังภาพ

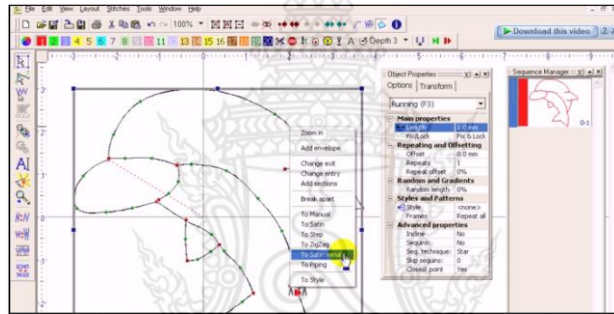
ภาพที่ 2.55 ภาพการตีเส้นแบบ Running
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

11) ถ้าต้องการปรับ/แต่ง Node ให้คลิกที่สัญลักษณ์ที่มีเมาส์ลากเส้น เพื่อปรับแต่งเส้นให้สวยงามตามต้องการ

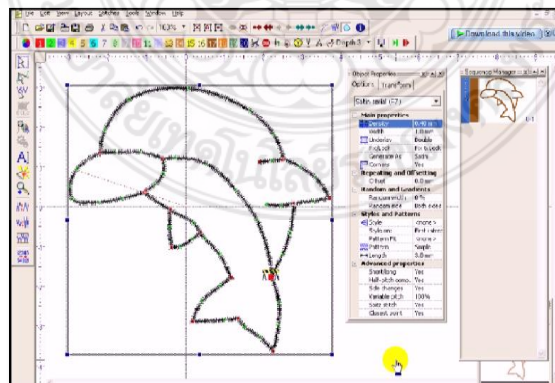
ภาพที่ 2.56 ภาพสัญลักษณ์ที่มีเมาส์ลากเส้น
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

12) เสร็จแล้วให้คลิกที่เส้น แล้วคลิกขวาเพื่อเลือก To satin serial

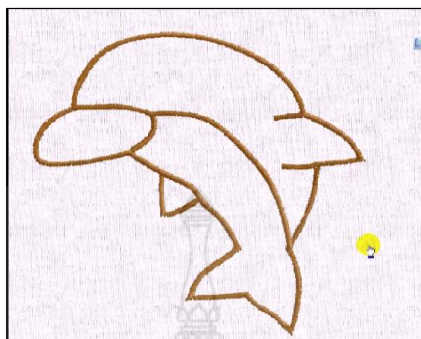
ภาพที่ 2.57 ภาพเลือก To satin serial
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

13) เมื่อคลิกที่ To satin serial จะได้เส้นเหมือนการตีแบบ Satin

ภาพที่ 2.58 ภาพ To satin serial จะได้เส้นเหมือนการตีแบบ Satin
ที่มา: พรนภา สระทองหอม (2559)

14) เมื่อตีเสร็จแล้ว ก็จะได้ผลงานการตีแบบ Running ดังภาพ

ภาพที่ 2.59 ภาพตีเสร็จแล้ว
ที่มา: พรนภา สระทองหย่อม (2559)

2.1.4 ผลิตรัณฑ์ห้องรับแขก

ผลิตรัณฑ์ห้องรับแขกคือเครื่องใช้ตกแต่งภายในห้อง เช่นผ้าปูม่าน ผ้าคลุมโต๊ะ รวมไปถึงเครื่องเรือน โต๊ะเก้าอี้ เป็นต้น ห้องรับแขกจัดว่าเป็นส่วนสำคัญของบ้านเพราะเป็นสถานที่สำหรับการให้การต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยือน และที่สำคัญห้องนี้ยังสามารถบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้เป็นเจ้าของได้เป็นอย่างดี

2.1.4.1 ขนาด

ห้องรับแขกควรมีขนาดเหมาะสมกับขนาดของบ้านและความพอดีกับเนื้อที่ภายในห้องเนื่องจากเป็นห้องที่ใช้สนทนา จึงควรมีเนื้อที่อย่างน้อย 4 ตารางเมตร ปกติแล้วจะเป็นห้องที่เรียบ ๆ แต่ในบางครั้งอาจมีการเล่นระดับจากพื้นธรรมดา โดยปรับพื้นให้ลึกลงหรือยกพื้นให้ลอยขึ้นเพื่อเป็นที่รับแขก

2.1.4.2 ที่ตั้ง

ห้องรับแขกควรอยู่ใกล้บริเวณเข้าออกหน้าบ้านมากที่สุดเพื่อให้แขกสามารถเข้าถึงได้ทันทีเมื่อก้าวเข้ามาในบ้าน ห้องรับแขกควรตั้งอยู่ในทิศที่ลมผ่าน ควรมีหน้าต่างและประตูมากพอที่จะให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกและสามารถมองเห็นทิวทัศน์นอกบ้านได้

2.1.4.3 แสงสว่าง

ในห้องรับแขกควรมีแสงสว่างมากพอสมควรเพื่อให้บรรยากาศดูสดใสไม่มีมืดทึม โดยเฉพาะเนื้อที่ ที่ใช้ในการสนทนาสีที่เลือกใช้ควรกลมกลืนกัน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีเป็นกันเองระหว่างห้องแขกกับเจ้าของบ้าน ถ้าผนังห้องเป็นสีร้อน เครื่องเรือนควรเป็นสีเย็น ถ้าผนังห้องเป็นสีอ่อน เครื่องเรือนควรเป็นสีเข้ม หรือถ้าผนังห้องกรุด้วยกระดาษปิดฝาผนังที่มีลวดลายเครื่องเรือนควรเรียบง่าย

2.1.4.4 เครื่องเรือน

เครื่องเรือนในห้องรับแขกประกอบด้วย เก้าอี้ยาว ขนาด 0.50 x 1.50 เมตร สูง 0.38-0.40 เมตร เป็นเก้าอี้มีพนักและเท้าแขนนั่งได้ 2-3 คน เก้าอี้เดี่ยว ขนาด 0.50 x 0.50 เมตร สูง 0.38-0.40 เมตร นิยมแบบมีพนักและเท้าแขนเช่นเดียวกับเก้าอี้ยาว แต่นั่งได้คนเดียว โต๊ะกลาง

ขนาด 0.60-0.65 x 0.80 เมตร สูง 0.40 เมตร ใช้สำหรับวางแจกัน หนังสือพิมพ์ ฯลฯ โต๊ะเล็ก ขนาด 0.40 x 0.40 เมตร สูง 0.40 เมตร ใช้วางแก้วน้ำ ที่เชี่ยบุหรี หรือคอมพิวเตอร์เฉพาะแห่ง นอกจากนี้ ยังมีสิ่ง ตกแต่งอื่น เช่น ตู้โชว์ คอมพิวเตอร์ แจกกันดอกไม้ ต้นไม้ พัดลม ฯลฯ โดยขึ้นกับ ความจำเป็นของแต่ละบ้าน เพราะห้องรับแขก อาจใช้เป็นห้องพักผ่อนของคน ในบ้านด้วยก็ได้

2.1.4.5 การวางรูปแบบ

การจัดห้องรับแขกโดยทั่วไปจัดเป็น 2 แบบ คือ

1) แบบนั่งพื้น จัดตกแต่งโดยใช้เสื่อหรือพรมปูลาด หรือใช้เบาะรองนั่ง หลาย ๆ ใบอาจมีหมอนอิง หรือหมอนสามเหลี่ยมเพื่อให้นั่งสบายขึ้น และมีโต๊ะเตี้ย ๆ วางตรงกลาง ใช้สำหรับวางสิ่ง ของน้ำดื่ม การจัดแบบนี้ค่อนข้างสะดวก ประหยัด เนื่องจากเครื่องเรือนหาง่าย ราคาไม่ แพง

2) แบบนั่งเก้าอี้ มีการจัดหลายวิธีดังนี้ จัดเก้าอี้ยาวและเก้าอี้เดี่ยวเป็นวงรอบ มีโต๊ะรับแขกอยู่ตรงกลาง จัดเก้าอี้ยาวไว้ตรงกลางมีเก้าอี้เดี่ยววางขนานทั้งสองข้างและให้โต๊ะรับแขก ตั้งอยู่หน้าเก้าอี้ยาว จัดเข้ามุมเหมาะกับห้องขนาดเล็กวางเก้าอี้ยาวสองตัวตั้งฉากกัน หรือวางเก้าอี้ยาว หนึ่งตัวตั้งฉากกับเก้าอี้เดี่ยวสองตัว ตั้งโต๊ะรับแขกหน้าเก้าอี้ยาวจัดเป็นสี่เหลี่ยมวางเก้าอี้ยาวหนึ่งตัวหัน หน้าเข้าหาเก้าอี้เดี่ยวสองตัว ทำมุมฉากกับหน้าต่างหรือเครื่องเรือนอื่น เช่น ตู้โชว์ ตู้หนังสือ เป็นต้น (วิฒนะ, 2555)

ภาพที่ 2.60 ห้องรับแขก

ที่มา: บริษัทเทคโนโลยี มีเดีย จำกัด (มหาชน)

ภาพที่ 2.61 ห้องรับแขก
ที่มา: Drake Interiors

ภาพที่ 2.62 ห้องรับแขก
ที่มา: Homenayoo

2.1.4.6 สิ่งที่ควรนำมาใช้จัดตกแต่งห้องรับแขก

- 1) ชุดรับแขก แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ถ้าเป็นแบบนั่งพื้นก็ควรใช้เสื่อหรือพรมปูพื้น ถ้าเป็นแบบนั่งเก้าอี้ ควรเลือกชุดรับแขกที่มีขนาดและรูปแบบที่เหมาะสมกับห้อง ทำจากวัสดุที่แข็งแรง ทนทาน เช่น ไม้ หวาย ถ้าบุผ้าควรเลือกสีที่กลมกลืนกับสีห้อง
- 2) ตู้โชว์ เลือกขนาดพอเหมาะกับห้อง ไม่ควรสูงมาก จะทำให้ห้องแลดูทึบ ควรวางชิดผนังไม่ควรวางตั้งบังแสงสว่างและทิศทางลม
- 3) ผ้าม่าน เป็นสิ่งตกแต่งที่ช่วยกรองแสงสว่างในห้องให้ลดลง และช่วยให้ห้องรับแขกดูสวยงามขึ้น การเลือกผ้าม่านมาตกแต่งห้อง ควรเลือกที่มีสีสัน ลวดลายสวยงาม กลมกลืนกับห้อง

4) ภาพ ควรเลือกสีให้เข้ากับเครื่องเรือนและผนังห้อง และควรเลือกภาพวิวธรรมชาติที่ดูแล้วสดชื่น ภาพบุคคล ภาพเขียน หรือปักผ้าด้วยมือที่มีความสวยงาม มีคุณค่านำมาตกแต่งห้อง

5) ต้นไม้ และดอกไม้ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ห้องรับแขกมีชีวิตชีวา ไม่แห้งแล้ง ต้นไม้ที่จำมาประดับ ควรเลือกชนิดที่ไม่ต้องการแสงแดดมาก เช่น บอน พลูด่าง ฯลฯ

6) สิ่งประดับตกแต่งอื่น ๆ เช่น รูปปั้น เครื่องเซรามิก งานหัตถกรรมพื้นบ้าน ควรเลือกให้มีสี ขนาด รูปทรง เหมาะสมสัมพันธ์กันการใช้สี ควรเลือกใช้สีที่มองดูแล้วสดชื่น และเลือกใช้สีให้เข้ากับเครื่องเรือนและผนังห้อง สีที่เหมาะสมสำหรับจัดตกแต่งห้องรับแขก เช่น ชมพูอ่อน ส้มอ่อน จะทำให้รู้สึกสดชื่น

2.1.5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการขายสินค้าผลิตภัณฑ์หัตถกรรม เพราะผู้ซื้อมักจะไม่ชอบความจำเจ การพัฒนาคุณภาพสินค้าหัตถกรรมแต่ละชนิด ย่อมจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะตัวสินค้า เช่น สินค้าที่มีประโยชน์ทางด้านการใช้สอย นอกจากจะต้องมีรูปแบบใหม่ สวยงามแล้ว จะต้องมีความคงทนด้วย ส่วนสินค้าที่เป็นของที่ระลึกก็จะต้องเน้นถึงวัสดุใช้สอยในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัว และสิ่งที่ขาดไม่ได้คือความประณีต พิถีพิถันในการผลิต ส่วนสินค้าประเภทที่ใช้ในด้านการตกแต่งและเครื่องประดับชนิดต่าง ๆ จะต้องเน้นทั้งในด้านความงดงามของศิลปะ และรูปแบบ ซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม นอกจากการพัฒนารูปแบบให้มีความแปลกใหม่แล้ว สิ่งที่ต้องทำอย่างยิ่งคือ การนำเอาเทคนิคการผลิตสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องมือสมัยใหม่เข้ามาช่วย เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีและต้นทุนการผลิตที่ไม่สูงจนเกินไป

สุวรรณ (2544) หลักในการพัฒนาหรือออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นควรมีที่แปลกใหม่ออกสู่ตลาดอยู่เสมอ ต้องมีการพัฒนารูปแบบของสินค้าอยู่ตลอดเวลา อัจฉรา (2542) และมีการประยุกต์ให้สอดคล้องตามยุคสมัย ทั้งยังต้องยึดความต้องการของผู้ซื้อเป็นหลักและต้องมีความเหมาะสมกับการใช้สอยในชีวิตประจำวัน

อัจฉรา (2542) กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบจึงเป็นการปรับปรุงของศิลปหัตถกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วง ๆ ตามความต้องการของมนุษย์ที่จะนำไปให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันโดยคำนึงถึงความสวยงามในชิ้นงานที่คิดออกมาแต่ละครั้งและจะต้องรักษาเอกลักษณ์ รูปแบบพื้นเมืองเดิม ๆ ไว้ แต่ทั้งนี้ก็ต้องเป็นการอนุรักษ์ที่ผสมผสานเอาแบบสมัยใหม่เข้าไปด้วยเพื่อขยายตลาดให้กว้างขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ

กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย (2538) กล่าวผู้ผลิตส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ การผลิตยังคงยึดรูปแบบและประเภทเดิม ๆ ทำให้อุปาทานของผลิตภัณฑ์ลดลง การหนีรูปแบบเก่า ๆ ที่จำเจโดยสร้างสรรค์ประเภทผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายให้ตลาดได้มีโอกาสเลือกก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค การวางตลาดขนาดของผ้าทอ ประเภทผลิตภัณฑ์เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากขึ้น

หลักการออกแบบโดยนำหลักศิลปะมาประยุกต์ใช้ Tasknjoy (2557) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของศิลปะที่นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันก่อนที่จะเข้าสู่เรื่องของศิลปะในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนควรเข้าใจถึงองค์ประกอบของศิลปะที่สำคัญ และนำมาเกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้เสียก่อนองค์ประกอบของศิลปะที่นำมาประยุกต์ใช้ในปัจจัย 4 ที่เกี่ยวข้องกับการชีวิตประจำวันที่สำคัญ มีดังนี้

1) ขนาดและสัดส่วน (Size and Proportion) ในการทำงานศิลปะขนาด และ สัดส่วน เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจ เพราะขนาดและสัดส่วนเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน โดยขนาดจะทำหน้าที่กำหนดขอบเขตของงาน และสัดส่วนจะทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้นให้ดูสวยงาม

2) ความกลมกลืน (Harmony) ความกลมกลืนเป็นการกระทำโดยการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กลมกลืน และนุ่มนวล ความกลมกลืน สามารถแบ่งได้หลายประการ เช่น ความกลมกลืนของเส้น สี ขนาด หรือรูปทรง การใช้ความกลมกลืนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงาน

3) การตัดกัน (Contrast) การทำงานศิลปะ หากมีความเรียบง่ายเกินไปบางครั้งจะทำให้ขาดจุดเด่นหรือจุดสนใจ ดังนั้นการตัดกัน จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผลงานดูโดดเด่น น่าสนใจ และสดตา แต่ในการตัดกัน ควรพิจารณาถึงปริมาณที่เหมาะสม เช่น ตัดกันในปริมาณ 60 – 40 เปอร์เซ็นต์ หรือ 80 – 20 เปอร์เซ็นต์ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของงาน

4) เอกภาพ (Unity) หากการออกแบบมีความสับสน วุ่นวาย หรือกระจัดกระจาย ผลงานนั้นจะหาจุดเด่นหรือจุดสนใจไม่ได้ แต่หากนำสิ่งยุ่งเหยิงนั้นมารวมกันอย่างมีเอกภาพ ก็จะเกิดมวลที่ปรากฏชัดเจนเอกภาพจึงเป็นการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่กระจายทั่วไปให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

5) การซ้ำ (Repetition) การซ้ำสามารถทำได้โดยการซ้ำกันตลอด โดยใช้รูปแบบเดิมหรือวัสดุเดิมหรือซ้ำที่เปลี่ยนรูปแบบหรือวัสดุใหม่ ในการซ้ำวัตถุประสงค์ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกให้ต่อเนื่องกันได้เป็นอย่างดี ในการออกแบบการซ้ำสามารถทำได้โดยการซ้ำที่เหมือนกันตลอดของรูปแบบ เพื่อเกิดความเรียบง่ายและลดการขัดแย้ง กับการซ้ำที่แปรเปลี่ยนคือ การซ้ำกันที่มีรูปแบบเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อเพิ่มความแตกต่างให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

6) จังหวะ (Rhythm) จังหวะกับการซ้ำ มีความคล้ายคลึงกันมาก และทั้งสองประการนี้ จะทำควบคู่กันเสมอ จังหวะเปรียบเสมือนขั้นตอน หรือท่วงทำนองของการเกิด การซ้ำกันคือรูปแบบของท่วงทำนองจังหวะยังใช้ในการเชื่อมโยงสายตาไปสู่จุดหมายได้เป็นอย่างดี

7) ความสมดุล (Balance) ความสมดุล หรือดุลยภาพเป็นกระบวนการของน้ำหนักที่เกิดจากการถ่วงน้ำหนักของวัตถุให้เกิดความรู้สึกที่ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน สิ่งสำคัญในการถ่วงดุล คือเส้นแกน ดังนั้นในการหาความสมดุลจะต้องรู้เส้นแกนขององค์ประกอบทั้งหมดเสียก่อนความสมดุลเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ ดังนั้นในการใช้จะต้องศึกษาให้รอบคอบมิเช่นนั้นผลงานอาจขาดความสมบูรณ์ได้

8) สี (Color) สีเป็นปัจจัยสำคัญในงานศิลปะ เพราะสีมีอิทธิพลต่อการมองเห็น และสียังสามารถกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้ในทันทีที่พบเห็น สีจึงเป็นสิ่งสำคัญในงานศิลปะทุกประเภท การเลือกใช้สีสำหรับบางคน บางสิ่ง บางอย่าง ให้อารมณ์ความรู้สึกแตกต่างกันออกไปสี เหมือนกับจะสื่อสารเพียงแค่ “อารมณ์ความรู้สึก” ออกไปอย่างเดียว แต่บางที “ความหมาย” ที่ซ่อนอยู่ภายใต้สีอาจจะบอก

อะไรมากกว่านั้นในแต่ละวัฒนธรรมก็ตั้งกรอบความคิดของสีแต่ละสีตามจารีตประเพณีตนเอง สีขาว ดำ แดง น้ำเงิน เหลือง น้ำตาล เทา เขียว ม่วง

สีขาวอาจสื่อถึงความว่างเปล่า สื่อถึงความเป็นเบื้องหลังที่ดีเพื่อให้สิ่งอื่นโดดเด่นขึ้นมา คนรุ่นใหม่หลายคนเลือกใช้สีขาวเพื่อสื่อถึงพลังอันนำหลงใหลหรืออาจสื่อถึงความเหนือกว่า (Suprematism) สื่อถึงท้องฟ้าสีขาว Gilbert Keith กล่าวว่า “สีขาวไม่ใช่สีที่ไม่มีสี สีขาวคือความส่องสว่างและความมั่นคงของสิ่งของหนึ่ง อีกทั้งทรงพลังเหมือนสีแดง และมีความจำกัดเหมือนสีดำ”

สีดำ นักออกแบบโมเดิร์น Piet Mondrian ชอบสีดำและให้เหตุผลว่า “เส้นตรงสีดำ แบ่งสิ่งสองสิ่งให้สมดุลกัน” สถาปนิกให้เหตุผลว่าสีดำสามารถจัดระเบียบของสีอื่น ๆ ได้ ปัจจุบันสีดำ กลายเป็นส่วนประกอบหลักของโครงสร้างที่จำเป็นหลาย ๆ อย่าง และถึงแม้แต่ละยุคสมัยสีสว่างอื่นจะเป็นแฟชั่นในช่วงนั้น แต่สีดำก็เป็นแฟชั่นได้ของทุกยุคสมัย สีดำอาจสื่อถึงการครอบคลุมสิ่งทุกอย่าง หรือการรวมตัวของสีทุกสีซึ่งเป็นคลาสสิกอย่างหนึ่งของสีดำคือ เมื่อสีดำอยู่บนพื้นหลังสีขาว

สีแดง เป็นสีที่แสดงถึงความมั่นใจ ความรุนแรง ความก้าวร้าว และความตื่นเต้น สีแดงดึงดูดความสนใจได้มากกว่าสีอื่นเมื่อวางคู่กัน สื่อถึงความตื่นเต้นของความคิดอารมณ์ การใช้สีแดงสื่อให้เกิดการปะทุทางอารมณ์อย่างที่สุดเหมือนการจุดไฟในจิตใจ ในวัฒนธรรมจีน สีแดงแสดงถึงความตื่นตัว (yin) และเป็นขั้วตรงข้ามของความเฉื่อยหรือสีดำ (yang)

สีน้ำเงิน แสดงถึง “ความจริง” สื่อถึงการบูชาและความจงรักภักดี ในยุคกลางของชาวตะวันตกนิยมใช้กระจกสีน้ำเงินตกแต่งโบสถ์ แต่ในการออกแบบยุคใหม่ สีน้ำเงินเป็นตัวแทนของเพดาน ท้องฟ้า ท้องทะเล ในการตกแต่งเพดานภายในอาคารเป็นสีน้ำเงินสามารถแทนความหมายของท้องฟ้า (sky indoors)

สีเหลือง สื่อถึงความยั่งยืน ความร่าเริง และการมองโลกในแง่ดี ในโลกตะวันตกและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมใช้สีเหลือง (ส่วนประกอบของสีทอง) แสดงถึงความสง่างามทางศาสนาและความจงรักภักดี สีเหลืองเป็นแม่สีอันนิ่งคู่กับสีแดงและสีน้ำเงิน สีเหลืองสื่อถึงความฉลาดความสว่างไปทุกองศาของพื้นที่ว่างเปล่า John Keats กล่าวว่า “ในการเดินทางท้องเที่ยวของเค้า เค้าได้เดินทางไปในอาณาจักรของทองคำ ที่นั่นมีสิ่งของดีดีมากมาย”

สีน้ำตาล บอกถึงความมั่นคง ความคุ้นเคย ความเป็นธรรมชาติ สีน้ำตาลเป็นสีที่มีหลายเฉดสีผสมกันมากมายที่สุด สีน้ำตาลเชื่อมโยงถึงวัตถุ คือ ไม้ ซอกโกลแลต ผืนดินหลังจากสิ้นสุดสงครามกลางเมืองในยุคศตวรรษที่ 19 สีน้ำตาลกลายเป็นสียอดนิยม สีน้ำตาลอาจหมายถึงความบริสุทธิ์ของต้นกำเนิด ยังมีการใช้สีน้ำตาลกับการวาดภาพแม่น้ำเช่นกัน

สีเทา อาจจะนึกถึงความทันสมัยหนักแน่น ในโบสถ์ที่ประเทศอังกฤษใช้หินแกรนิตปูพื้นในงานสถาปัตยกรรม วัสดุ เช่น หิน คอนกรีต เหล็ก เครื่องจักร รถไฟ รถยนต์ สื่อถึงสีเทาและเป็นสัญลักษณ์ของสีเทา

สีเขียว ในภาษาอังกฤษมาจากคำโบราณคือ grene และรากศัพท์จาก gro ซึ่งความถึง “growth” (ความเติบโต) สีเขียวสื่อถึงธรรมชาติสิ่งที่อยู่นอกบ้าน ปัจจุบันสีเขียวกลายเป็นสีนิยมสำหรับค่านิยมของคนรุ่นใหม่ที่ใส่ใจกับ “eco-11” ชีวิตคนเมืองมองสีเขียวว่าเป็นสีที่สามารถเติมเต็มชีวิตสิ่งแวดล้อม และพื้นที่รอบตัวของตนได้เป็นอย่างดี

เส้นด้ายที่ใช้ปักกลดลายผ้าไทยทรงดำนั้นมีทั้งเส้นด้ายฝ้ายและเส้นด้ายประดิษฐ์ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการที่ปักด้วยฝ้ายแบบดั้งเดิม ซึ่งมีเอกลักษณ์ที่ทุกขั้นตอนทำจากมือแต่อาจมีราคาแพงหรือต้องการปักด้วยเส้นด้ายประดิษฐ์ซึ่งโดยมากมักใช้ด้ายโทเรเพราะสามารถทดแทนได้เหมือนวัสดุเดิมมีความทนทานราคาถูกและยังใช้ได้กับสีย้อมสังเคราะห์เกือบทุกชนิดทุกสีสันตามความต้องการและยังทำให้ลวดลายมีความเด่นชัดสวยงามมากขึ้นซึ่งในปัจจุบันมีการพัฒนาลายหน้าหมอนให้เป็นผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบต่าง ๆ มากมายทั้งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของตกแต่งบ้านและสำนักงาน โดยมีการคำนึงถึงการวางลวดลาย ขนาด สีสันรูปแบบ และการดูแลรักษาทำให้ผู้บริโภคมีโอกาสได้เลือก

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เลือกผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก เป็นส่วนประกอบสำคัญในการใช้เครื่องใช้ตกแต่งภายในห้อง ถ้างานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ อาจจะทำให้ลวดลายผ้าไทยทรงดำเป็นที่นิยมมากขึ้น มีการผลิตมากขึ้น มีการสร้างงานมากขึ้นในทุกระบบ เพื่อช่วยในชุมชนผู้ผลิตผ้า และ ในการพาณิชย์สามารถช่วยในระบบอุตสาหกรรมการปักและผู้ผลิตสินค้าโดยสามารถใช้วัตถุดิบธรรมชาติเป็นส่วนประกอบและที่สำคัญช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมชาวไทยทรงดำให้ยาวนาน

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คงเปรม และคณะ (2561) การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาบริบทพื้นที่ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำ หมู่บ้านดอนทราย ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมโดยมีกลุ่มประชากร 4 กลุ่ม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวชาวไทย การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตการณ์ จำนวน 30 คน โดยประกอบไปด้วย 4 กลุ่ม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวชาวไทย การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลวิจัยพบว่า ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำ หมู่บ้าน ดอนทราย ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีความน่าสนใจในวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมไทยทรงดำ ที่มีการสืบทอดเชื้อสายกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานรุ่งเรืองจนถึงปัจจุบัน และมีทรัพยากรท้องถิ่น ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเป็นทรัพยากรในพื้นที่คืออัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เด่นชัด โดยเฉพาะการรำไทยทรงดำและการทอผ้าแบบดั้งเดิม

กฤษณะ (2560) จากการวิจัยพบว่าชุมชนดอนมะลิคือชุมชนแรกของชาวไทยทรงดำในสุราษฎร์ธานี ที่ก่อตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2497 และอพยพเข้ามาอีกครั้งใน พ.ศ. 2500 จากนั้นพระสงฆ์ ชาวไทยทรงดำได้เข้ามามีส่วนร่วมในการก่อสร้างสำนักสงฆ์ที่พัฒนามาเป็นวัดดอนมะลิ โรงเรียนบ้านไทรงาม ศูนย์เรียนรู้วัฒนธรรมไทยทรงดำ ในชุมชนมีหมอนที่ทำหน้าที่ ในเชิงพิธีกรรม สิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีการรวมกลุ่มยุวชนสืบสานวัฒนธรรม ช่างฝีมือ และ กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้ส่งผลให้ปัจจุบันชุมชนดอนมะลิกลายเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมของชาวไทยทรงดำในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กิตติศักดิ์ และอินทิรา (2559) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพของหลักสูตรท้องถิ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องผ้าทอไทยทรงดำในจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดนครปฐมในปัจจุบันยังไม่มีหลักสูตรที่เป็นเนื้อหาเรื่องผ้าทอไทยทรงดำโดยตรง พบเพียงการเป็นเนื้อหาบางส่วนหนึ่งของหลักสูตรเท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม มักจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระยะเวลาเรียนตั้งแต่ 20-40 ชั่วโมงต่อหลักสูตร 2) ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน

เพื่อนำไปใช้พัฒนาหลักสูตร จากการสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ สามารถสรุปปัญหาและความต้องการได้ว่า ต้องการให้หลักสูตรเรื่องผ้าทอไทยทรงดำในบริบทร่วมสมัย สอนให้นักเรียนได้รู้จัก ใช้งาน เป็น สร้างสรรค์ผลงานได้ทั้งแบบดั้งเดิมและแบบร่วมสมัย 3) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นจากการศึกษา สภาพและองค์ความรู้พื้นฐานจากข้อมูลและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสามารถสังเคราะห์ออกมาเป็น แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรโดยแบ่งเป็น 3 รายวิชาต่อเนื่อง

ชลิ้งค์ (2559) ผลการศึกษาพบว่าชุมชนบ้านดอนทองเป็นลูกหลานชาวไทยทรงดำที่อพยพมาจากจังหวัดเพชรบุรี โดยมีภูมิปัญญาการทอผ้าอยู่คู่มากับวิถีชีวิต แต่จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคมที่เข้ามาในชุมชนส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผ้าทอและภูมิปัญญาการทอผ้า รวมถึง การแต่งกายแบบไทยทรงดำในชีวิตประจำวันที่ค่อย ๆ หายไปจากชุมชน โดยผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางการถ่ายทอดความรู้และการฟื้นฟูภูมิปัญญาการทอผ้าประกอบไปด้วย 3 แนวทาง

ณัฐพล (2559) งานวิจัยวัฒนธรรมของไทยโซ่งดำหรือลาวโซ่งในเขตจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร มุ่งศึกษาประวัติความเป็นมาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมและปัจจุบัน และวิเคราะห์การปฏิบัติทาง วัฒนธรรม ด้านความเชื่อ ประเพณีต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า ไทยโซ่งดำ (ลาวโซ่ง) มีถิ่นฐานเดิมอยู่แถบ ลุ่มน้ำดำ แคว้นตังเกี๋ย ประเทศเวียดนาม ซึ่งเดิมเป็นดินแดนของไทย สมัยต้นรัตนโกสินทร์ (รัชกาลที่ 1-3) ฝรั่งเศสได้เข้ามารุกรานปกครอง จึงมีการอพยพครอบครัวไทยโซ่งดำมาอยู่อาศัยแถบภาคกลางหลาย ครั้ง ในบริเวณจังหวัดเพชรบุรี ราชบุรี ระยะเวลาต่อมา คนไทยโซ่งดำ ได้ขยายถิ่นฐานออกไปในท้องที่ต่าง ๆ บางส่วนเข้ามาอยู่ในเขตจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร ประเพณีไทยโซ่งดำมีรากฐานมาจากความเชื่อ ธรรมชาติและวิญญาณ โดยนับถือ "แถน" เป็นเทพสูงสุดสามารถบันดาลให้เกิดความเป็นไปต่าง ๆ

นพรัตน์ และคณะ(2558) เรื่องเล่าจากลายผ้าชาติพันธุ์ไทยทรงดำ จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานวีดีโออาร์ตที่สื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างลายผ้า ความเชื่อ การนับถือผีบรรพบุรุษและพิธีกรรมหลังความตายซึ่งยังคงมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และการรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ ผู้วิจัยใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพโดยทำการเก็บข้อมูล ภาคสนาม ณ บ้านไผ่หูช้าง ตำบลไผ่หูช้าง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมเป็นระยะเวลา 36 เดือนทำ การสัมภาษณ์หมอปิธิ ครูสอนภาษาไทยทรงดำ ผู้เฒ่า ผู้นำชุมชนและสมาชิกของบ้านไผ่หูช้าง รวมทั้งใช้ วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ (Participant as Observer) ในพิธีเสนเรือน พิธีป่าด ตง พิธีศพ และพิธีเชิญผีขึ้นเรือน และนำข้อมูลการวิเคราะห์เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์วีดีโอ อาร์ต ทดลองฉายและปรับปรุงทั้งหมด 4 ครั้งเอี่ยมพร (2559) พบว่า 1. ไทยทรงดำหรือไทดำเป็นคำ เรียกขานกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งที่มีต้นกำเนิดและถิ่นอาศัยในดินแดนสิบสองจุไทยประเทศเวียดนามเหนือ ชุมชนไทยทรงดำในตำบลหนองปรัง อำเภอยาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ถือเป็นต้นกำเนิดแหล่งแรกของการ ตั้งชุมชนไทยทรงดำในประเทศไทย สิ่งที่ยึดโยงความเป็นไทยทรงดำคือพิธีกรรมและความเชื่อการนับถือผี ซึ่งเปรียบ เสมือนรากแก้วทางวัฒนธรรมทำให้ผ้าทอไทยทรงดำ ดำรงอยู่ ผ้าทอไทยทรงดำมี 3 ประเภท

ภัทร์วี (2556) การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอโดยใช้เทคนิคการเย็บแบบไทยทรงดำ จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างไรก็ตามการค้นหาค้นหาคนที่รักการเย็บนั้นยากกว่า การออกแบบลวดลายเย็บนั้น เปลี่ยนแปลงไปตามแนวโน้ม อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงรักษาเอกลักษณ์ของตนเองไว้ นางลำดวนคนทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการปักลวดลายของไทยทรงดำกล่าว จากการสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของกลุ่ม ตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับตกแต่งห้องนั่งเล่นเช่นหมอนพนักพิงนัก

วังโตะตะกแต่งและโคมไฟ ควรใช้เทคนิคการเย็บไทยทรงดำและลวดลาย “กูด” กับการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่กำหนด เพื่อค้นหาผ้าที่เหมาะสมสำหรับการเย็บ ทำการทดลองโดยเย็บลวดลาย “คอกูด” บนผ้าฝ้ายผ้าไหมผ้าลินินปานและผ้าถักต่อไปนี้ สิ่งที่เลือกคือผ้าลินินเนื่องจากมีน้ำหนักเบาที่มีความมันคงในมิติที่ดี เพื่อสร้างแบบจำลองของผลิตภัณฑ์และค้นหารูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการเย็บแบบถูกออกแบบโดยแนวคิดของ Art Nuvo โดดเด่นด้วยลักษณะของผู้หญิง จากแบบสอบถามพบว่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการออกแบบการเย็บผ้าไทยทรงดำในผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีดังนี้ 66% เก็บไว้ในตัวตนของไทยทรงดำ 72% สไตล์ผลิตภัณฑ์ของไทยทรงดำ 58% ไทยทรงดำสไตล์การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นด้วย Art Nuvo, 50% เหมาะกับองค์ประกอบของรูปแบบของผลิตภัณฑ์ 74 เหมาะกับการออกแบบรูปแบบทั้งหมดของผลิตภัณฑ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ในครั้งนี้เป็นการพัฒนาลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำโดยการออกแบบจากลวดลายดั้งเดิมแต่พัฒนาสีเส้นและขั้นตอนการผลิต ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

- 3.1.1 ตัวอย่างลายผ้าชาวไทยทรงดำที่พัฒนาแล้ว จำนวน 10 ลาย
- 3.1.2 แบบร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก
- 3.1.3 ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจำนวน 3 ชุด
- 3.1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

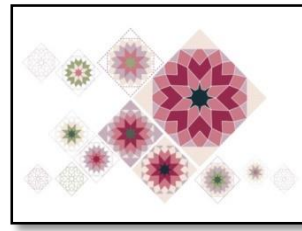
3.2 วิธีการ

3.2.1 กลุ่มตัวอย่าง

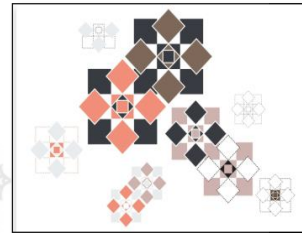
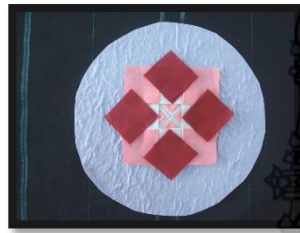
กลุ่มตัวอย่างในการประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้คือบุคคลทั่วไปและผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ ห้องรับแขกจากลวดลายไทยทรงดำ จากตลาดบางหลวงจำนวน 50 คน ตลาดน้ำทุ่งบัวแดงจำนวน 50 คน ตลาดน้ำลำพญาจำนวน 50 คน คน ในจังหวัดนครปฐมใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มรวมจำนวน 150 คน

3.2.2 การออกแบบพัฒนาลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ

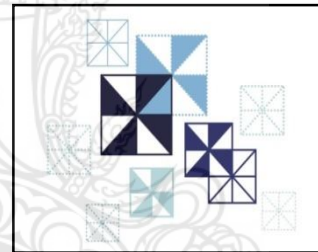
3.2.2.1 ในการการออกแบบลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำนั้น ผู้วิจัยได้นำลวดลายผ้าไทยทรงดำแบบดั้งเดิมทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกเพียง 10 แบบจากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญว่าลายผ้าไหนเป็นที่นิยมใช้ในปัจจุบัน แล้วนำเอามาสร้างลายทั้ง 10 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกเพียง 3 แบบ ลายที่พัฒนาจากลายดั้งเดิมมี ดังนี้

ภาพที่ 3.1 ลายดอกทานตะวัน

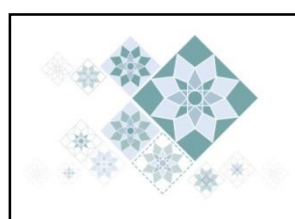
ภาพที่ 3.2 ลายดอกบัว

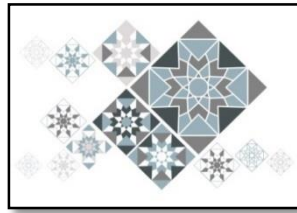
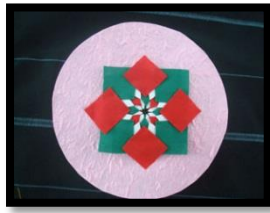
ภาพที่ 3.3 ลายดอกแปด

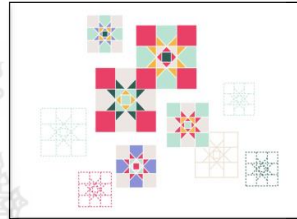
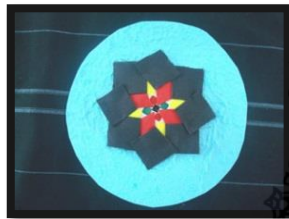
ภาพที่ 3.4 ลายดอกจันทร์ล้อม

ภาพที่ 3.5 ลายดอกมะลิซ้อน

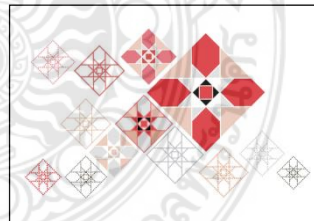
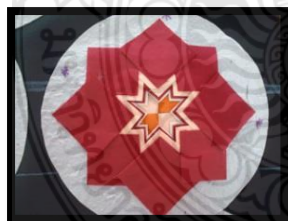
ภาพที่ 3.6 ลายนกยูงลำแพน

ภาพที่ 3.7 ลายดอกมะลิ 2 ตังเดิม

ภาพที่ 3.8 ลายไม้แล้ว

ภาพที่ 3.9 ลายกลีบมะเฟือง

ภาพที่ 3.10 ลายดอกเปี้ยว

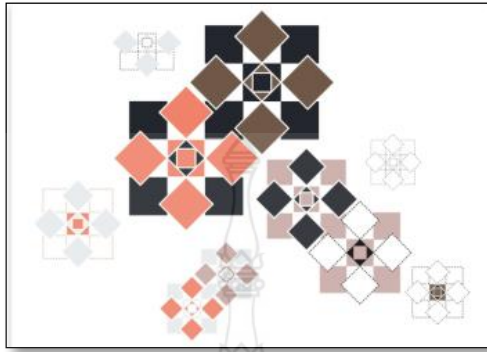
ตารางที่ 3.1 ผลการคัดเลือกลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำของผู้เชี่ยวชาญ

ลวดลาย	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่1	คนที่2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1 ลายดอกทานตะวัน	-	-	-	-	✓	1
2 ลายดอกบัว	✓	✓	✓	✓	-	4
3 ลายดอกแปด	-	-	-	-	-	0
4 ลายดอกจันทร์ล้อม	-	✓	✓	-	✓	3
5 ลายดอกมะลิซ้อน	✓	-	-	-	-	1
6 ลายนกยูงลำแพน	-	-	-	✓	✓	2
7 ลายดอกมะลิ	-	-	✓	-	-	1
8 ลายไม้แล้ว	-	-	-	-	-	0
9 ลายกลีบบะเพียง	-	-	-	-	-	0
10 ลายดอกเปี้ยว	✓	✓	-	✓	-	3

จากตาราง ผลสรุปผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาเลือกลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำได้แก่ ลายดอกบัวจำนวน 4 คน รองลงมาคือลายดอกจันทร์ล้อม และ ลายดอกเปี้ยว จำนวน 3 คน รองลงมาคือ ลายนกยูงลำแพน จำนวน 2 คน ลายดอกทานตะวัน ลายดอกมะลิซ้อนและลายดอกมะลิ จำนวน 1 คน

ลวดลายที่ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกมากที่สุดจำนวน 3 ลาย
ลายที่ 1

ภาพที่ 3.11 ลายดอกบัว

ลายที่ 2

ภาพที่ 3.12 ลายดอกจันทร์ล้อม

ลายที่ 3

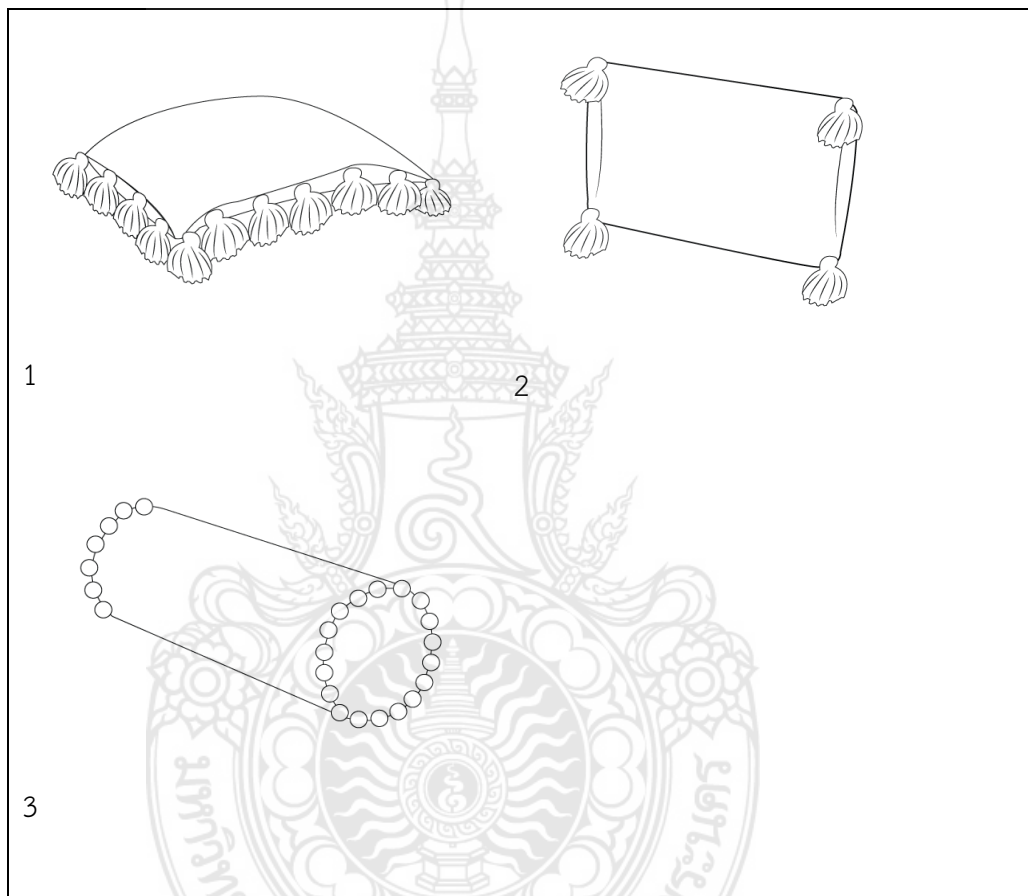

ภาพที่ 3.13 ลายดอกเปี้ยว

3.2.2.2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

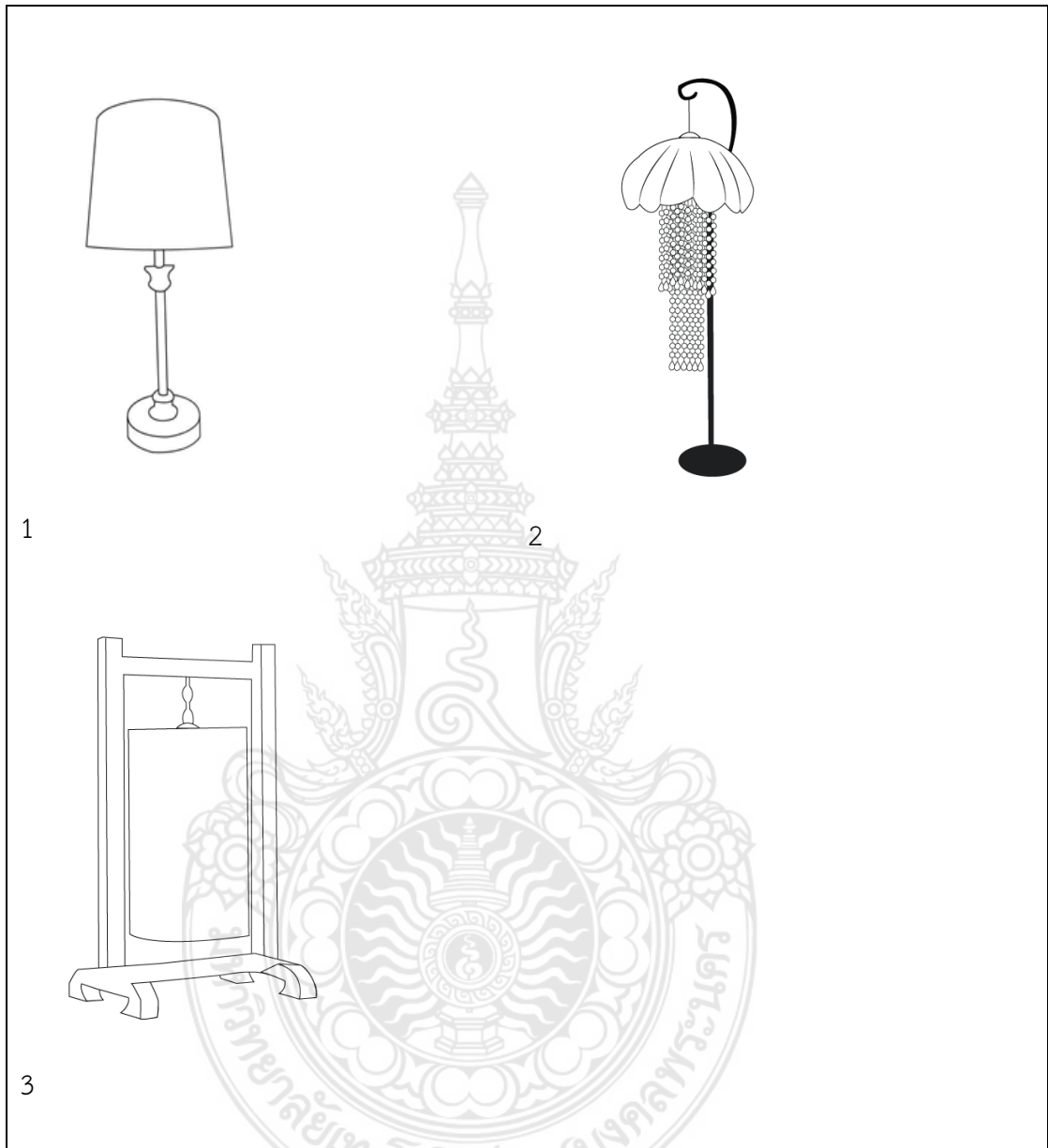
การออกแบบผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกได้ออกแบบร่างจำนวน 9 แบบ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) รูปแบบหมอนอิง 2) รูปแบบโคมไฟ 3) รูปแบบเบาะรองนั่ง แบบร่างละ 3 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้เลือกกลุ่มละ 1 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบหมอนอิง

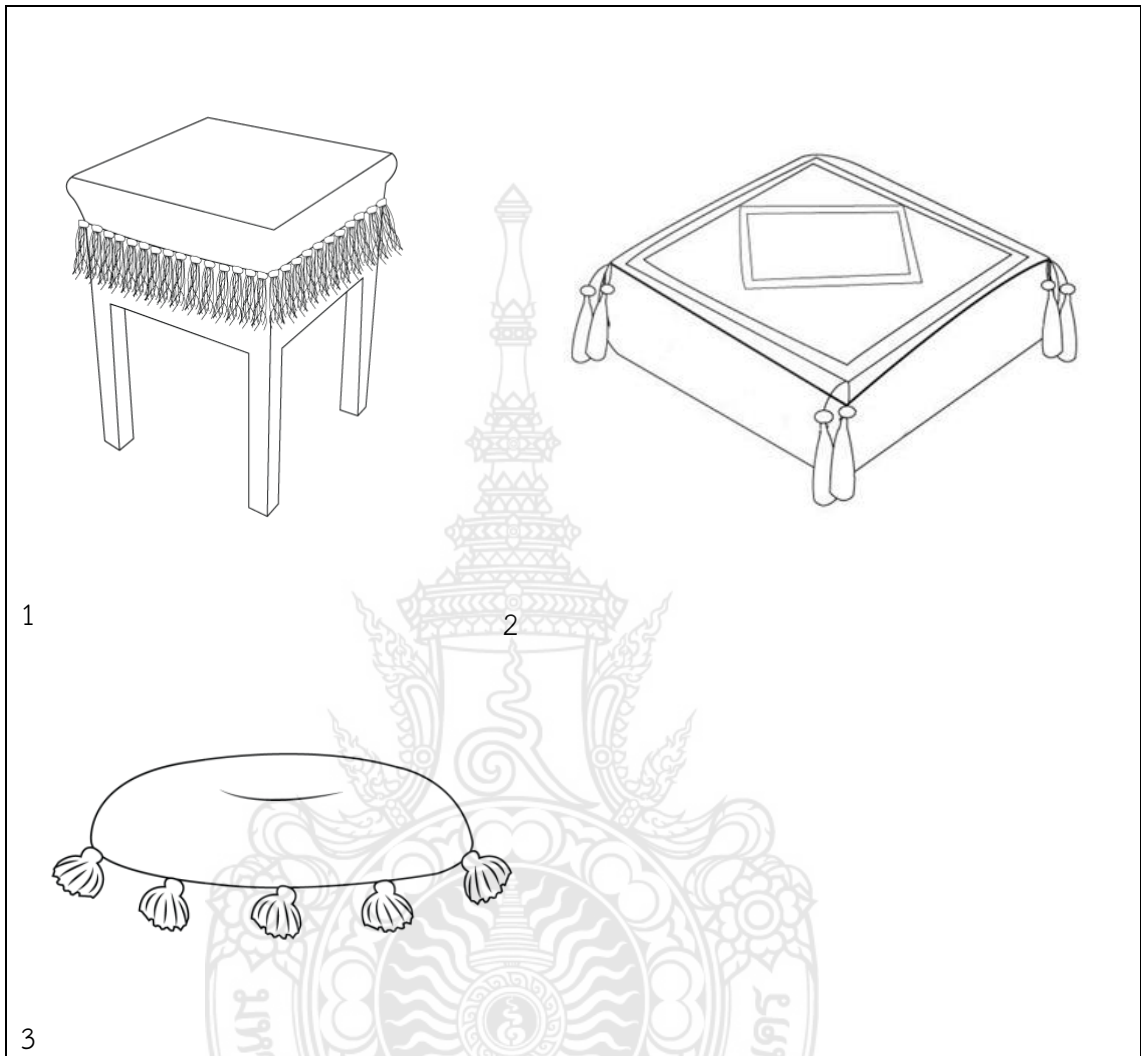
ภาพที่ 3.14 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก รูปแบบหมอนอิง

2) แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบโคมไฟ

ภาพที่ 3.15 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบโคมไฟ

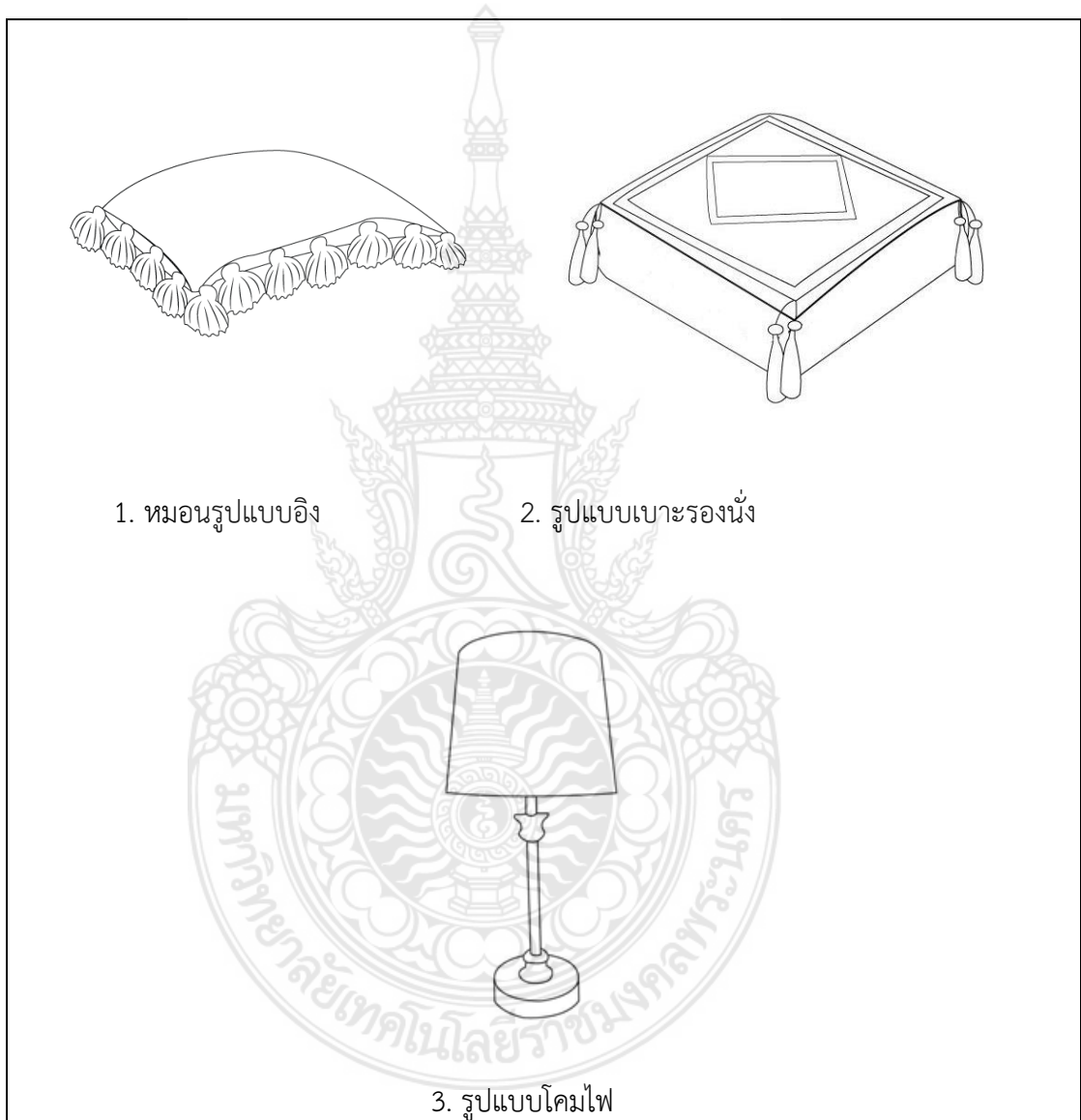
3) แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบเบาะรองนั่ง

ภาพที่ 3.16 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกรูปแบบเบาะรองนั่ง

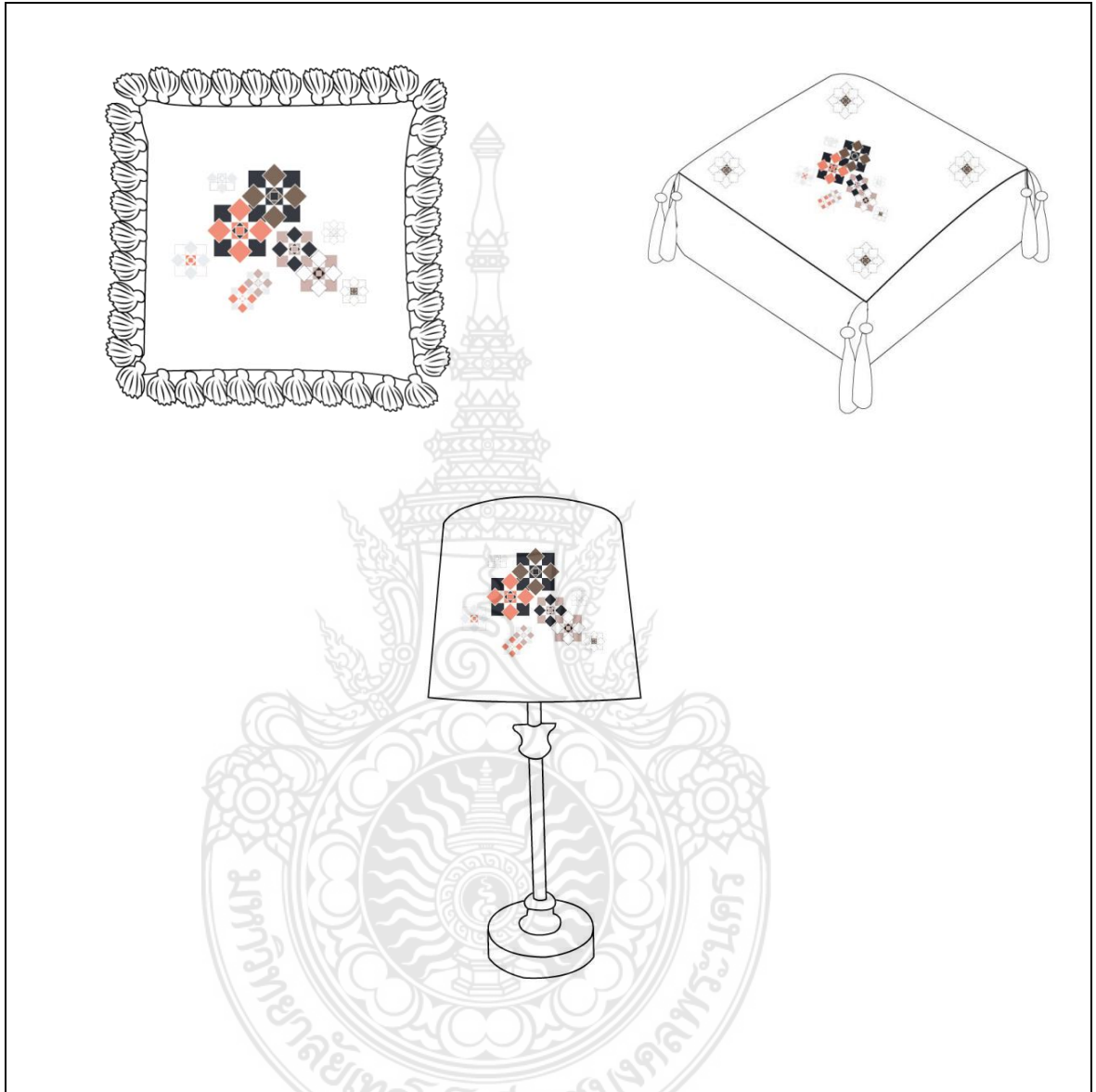
3.2.2.3 แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก

จากจำนวน 9 แบบ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ รูปแบบหมอนอิง รูปแบบโคมไฟ รูปแบบเบาะรองนั่ง แบบร่างละ 3 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษามาอย่างละ 1 แบบร่าง สรุปผลที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกได้แก่

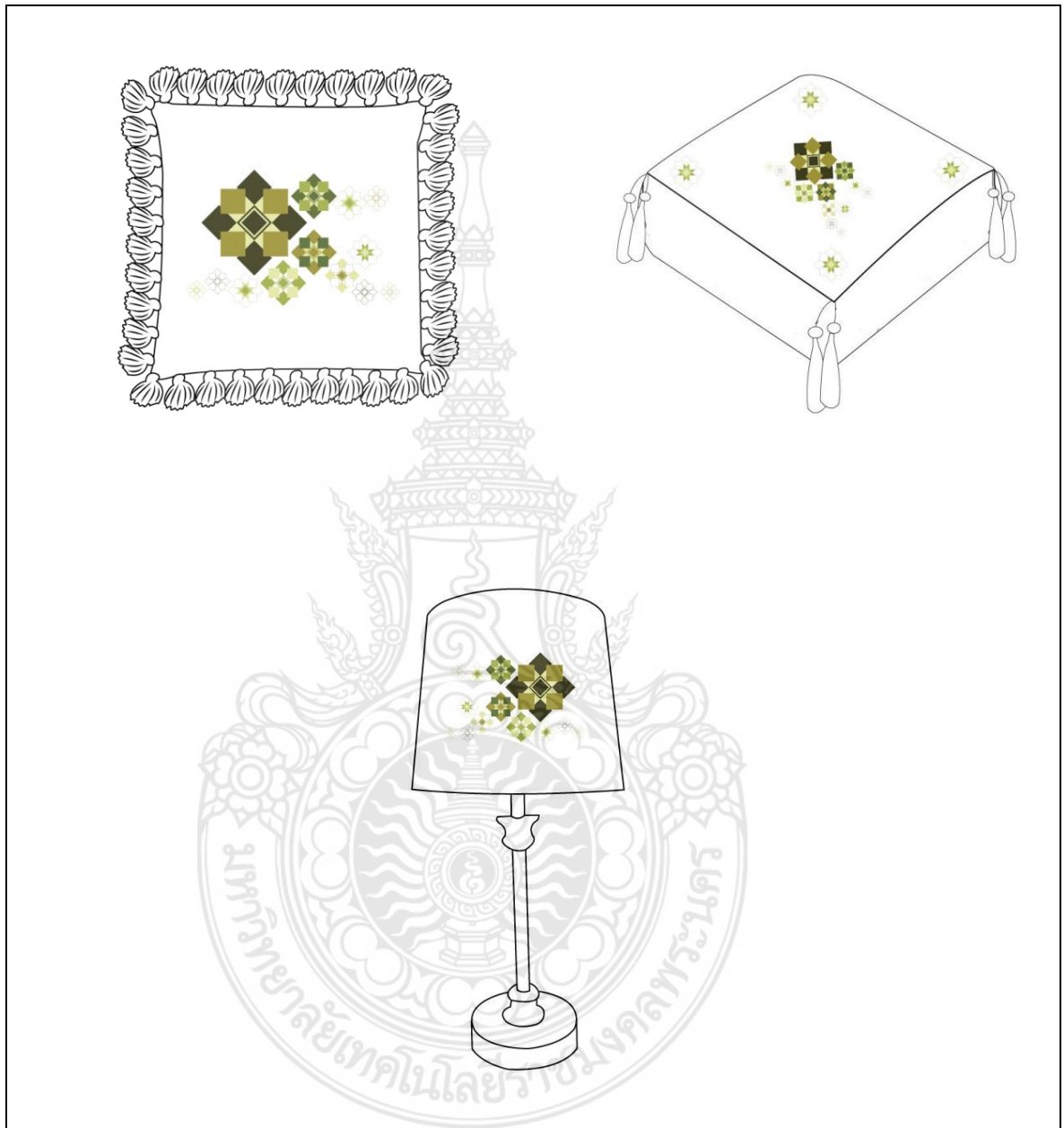
ภาพที่ 3.17 แบบร่างผลิตภัณฑ์ 1) รูปแบบหมอนอิง 2) รูปแบบเบาะรองนั่ง 3) รูปแบบโคมไฟ

1) แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกที่ลงวาดลายแล้วชุดที่ 1 ลายดอกบัว ได้แก่ หมอนอิง เบาะรองนั่งและโคมไฟ

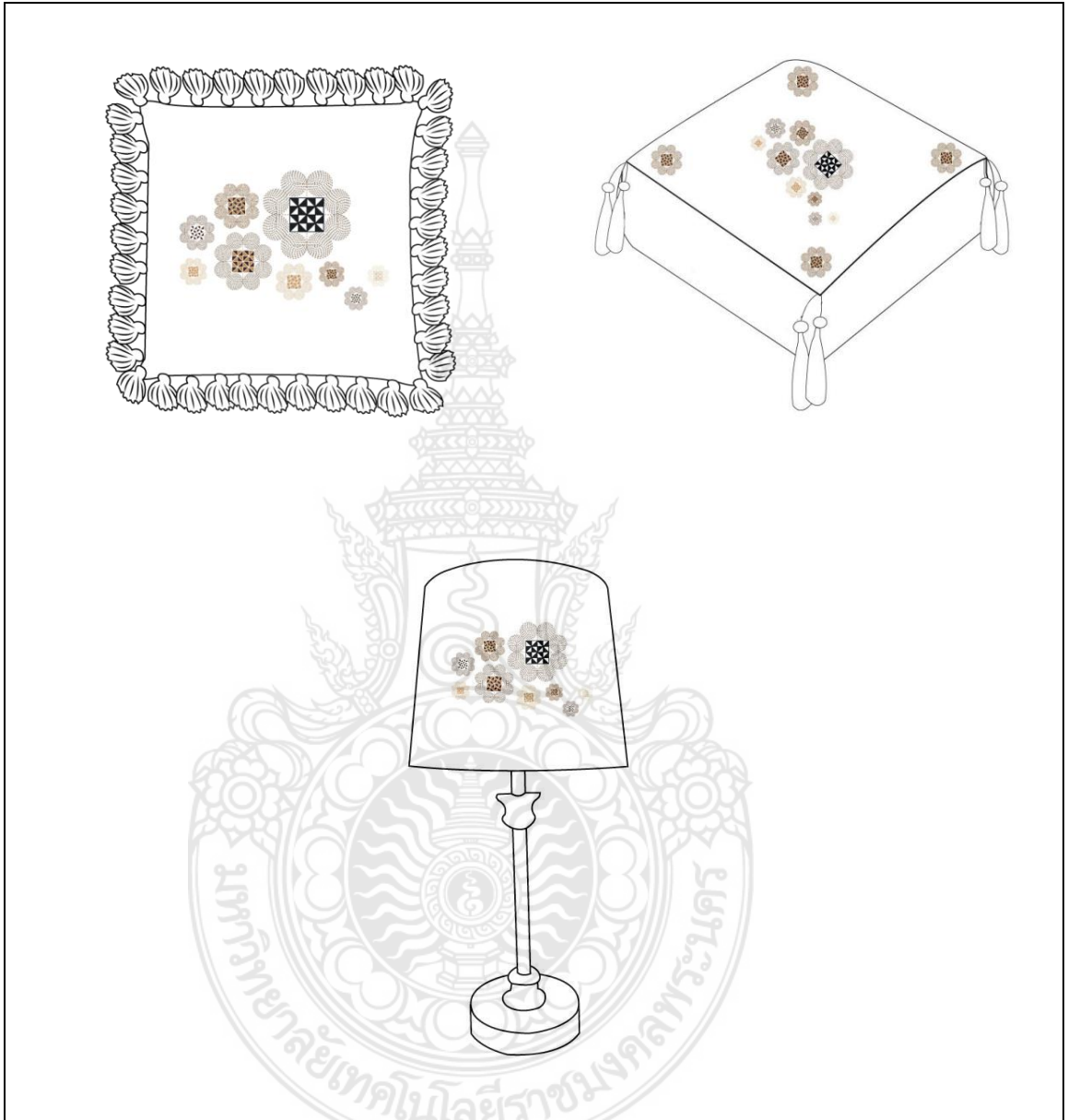
ภาพที่ 3.18 แบบร่างผลิตภัณฑ์ลายดอกบัว

2) แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกที่ลงวาดลายแล้วชุดที่ 2 ลายดอกจันทร์ล้อม
ได้แก่ หมอนอิง เบาะรองนั่งและโคมไฟ

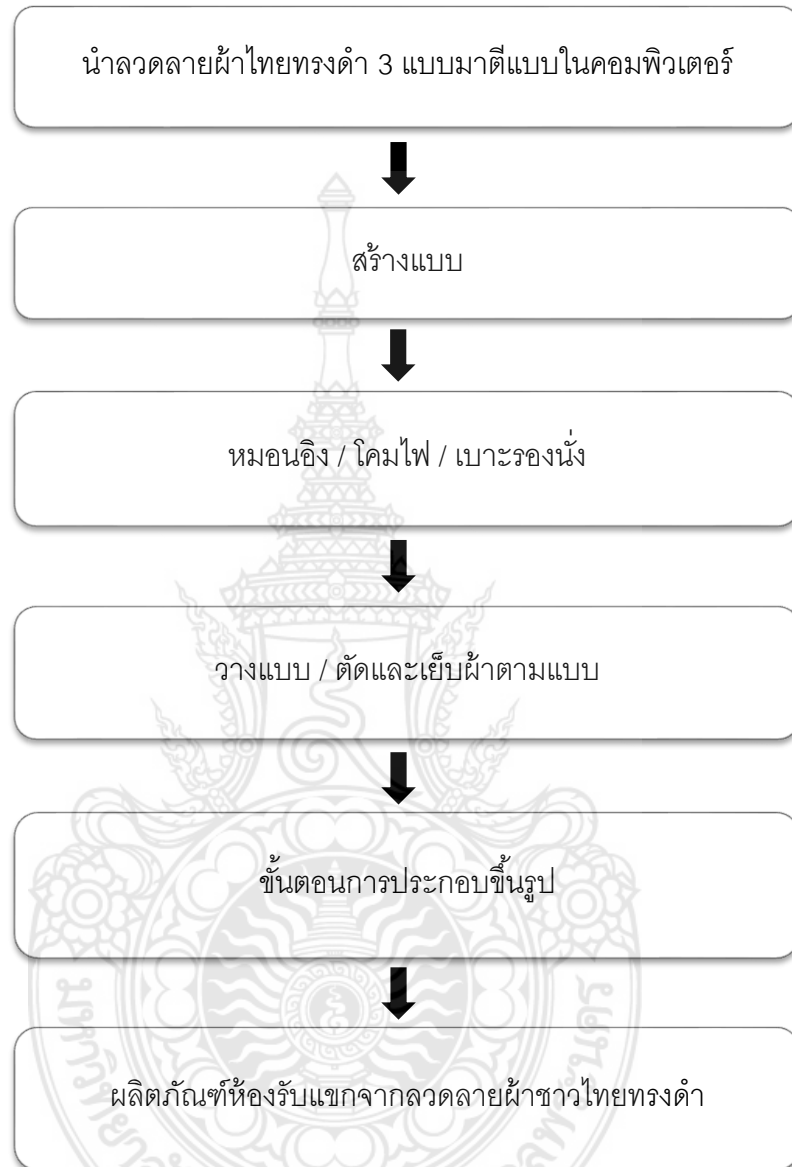
ภาพที่ 3.19 แบบร่างผลิตภัณฑ์ลายดอกจันทร์ล้อม

3) แบบร่างผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกที่ลงตลาดแล้วชุดที่ 3 ลายดอกเปี้ยว
ได้แก่ หมอนอิง เบาะรองนั่งและโคมไฟ

ภาพที่ 3.20 แบบร่างผลิตภัณฑ์ลายดอกเปี้ยว

ขั้นตอนกระบวนการทำผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ

ภาพที่ 3.21 ขั้นตอนกระบวนการทำผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ

ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำประกอบไปด้วย หมอนอิง เบาะรองนั่ง และโคมไฟ ชนิดละ 3 ลวดลาย รวมผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกทั้งหมด 9 ชิ้น

ภาพที่ 3.22 ภาพผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกทั้งหมด 9 ชิ้น

3.3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ศึกษาความพึงพอใจ

3.3.1.1 ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าไทยทรงดำ จำนวน 3 ชุด

3.3.1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยบุคคลทั่วไป และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก จากตลาดบางหลวงจำนวน 50 คน ตลาดน้ำทุ่งบัวแดง จำนวน 50 คน ตลาดน้ำลำพญาจำนวน 50 คน ในจังหวัดนครปฐม รวมเป็น จำนวน 150 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) (พรธณี, 2559)

3.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก บุคคลทั่วไป และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก จากตลาดบางหลวงจำนวน 50 คน ตลาดน้ำทุ่งบัวแดง จำนวน 50 คน ตลาดน้ำลำพญาจำนวน 50 คน ในจังหวัดนครปฐม รวมเป็นจำนวน 150 คน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) (พรธณี, 2559)

3.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยมี ขั้นตอน ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดขอบเขตของการศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำมาใช้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก แบ่งแบบสอบถามความพึงพอใจเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้/เดือน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2. ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ในด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์และด้านประโยชน์การใช้งาน ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.3.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านแบบลวดลาย พิจารณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำ เพื่อให้ได้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ตรงตามวัตถุประสงค์ ของการศึกษา

3.3.3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำชี้แนะของ ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบลวดลาย

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพของแบบสอบถาม

3.4.1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามสูตรของลอร์ซี (Lawshe, 1975 อ้างถึงใน พิสนุ, 2552)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum R$	แทน	ผลรวมข้อมูล
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.4.2 สถิติพื้นฐาน

3.4.2.1 แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นตามมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแบบวิธีของ ลิเคิร์ท ดังนี้

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าเฉลี่ย \bar{x} เป็นสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บมาได้จาก จำนวนตัวอย่างทั้งหมด กำหนดเกณฑ์แปลความหมายข้อมูลเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นช่วง ๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยความหมาย

4.50 - 5.00	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 - 4.49	ระดับความพึงพอใจมาก
2.50 - 3.49	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.50 - 2.49	ระดับความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.49	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำนวณค่าสถิติดังนี้

1) ค่าร้อยละ (Percentage) คือ การคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัว เทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อย ดังสูตร (ธานินทร์, 2555)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

X = จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมของข้อมูล

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ข้อมูลแต่ละจำนวน

N แทน จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำ ด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำ ด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกและศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบตาราง และ คำบรรยายประกอบ ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลดังกล่าวมา วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยแสดงการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก จำนวน 3 ชุด วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)

4.1.1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เดือน และความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยแสดง การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอออกมาในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภคตลาดบางหลวง

(n=50)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	8	16.00
หญิง	42	84.00
อายุ		
20-25 ปี	1	2.00
26-30 ปี	19	38.00
31-35 ปี	8	16.00
36-40 ปี	7	14.00
41-45 ปี	6	12.00
46-50 ปี	7	14.00
50 ปีขึ้นไป	2	4.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	20.00
ปริญญาตรี	38	76.00
สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.00
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	2	4.00
รับราชการ	14	28.00
ธุรกิจส่วนตัว	25	50.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	6.00
พนักงานบริษัทเอกชน	3	6.00
อื่นๆ	3	6.00
รายได้/เดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2	4.00
10,001-15,000 บาท	8	16.00
15,001-20,000 บาท	23	46.00
มากกว่า 20,000 บาท	17	34.00

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคจากตลาดบางหลวงจำนวน 50 คน แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.0 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.0 และต่ำสุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76 และต่ำสุดคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2

ผู้ตอบส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 28 และต่ำสุดมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.0 มีรายได้/เดือน ส่วนใหญ่อยู่ที่ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 และน้อยสุดคือ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 4.2 ปลายดอกบัวตลาดบางหลวง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.35	0.67	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.70	0.46	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.08	0.69	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.44	0.80	มาก
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.18	0.74	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	3.39	0.53	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.34	0.55	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด	4.30	0.57	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.42	0.49	มาก
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.48	0.50	มาก
รวม	4.37	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.2 ผู้บริโภคตลาดบางหลวงมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกปลายดอกบัว โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.37

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.70, 4.08, 4.44 และ 4.18 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.34, 4.30, 4.42 และ 4.48 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.3 ลายดอกจันทร์ล้อมตลาดน้ำบางหลวง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.44	0.55	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.52	0.50	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.46	0.57	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.44	0.50	มาก
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.32	0.61	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.36	0.58	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.32	0.55	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำงาน	4.30	0.64	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.52	0.50	มากที่สุด
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.30	0.64	มาก
รวม	4.40	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผู้บริโภคตลาดบางหลวงมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกจันทร์ล้อม โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.52, 4.46, 4.44 และ 4.32 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำงานสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.32, 4.30, 4.52 และ 4.30 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ลายดอกเป็ยวตลาดบางหลวง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.53	0.52	มากที่สุด
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.74	0.48	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.32	0.55	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.68	0.47	มากที่สุด
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.38	0.60	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.42	0.63	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.36	0.56	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.44	0.64	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.34	0.71	มาก
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.52	0.61	มากที่สุด
รวม	4.47	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผู้บริโภคตลาดบางหลวงมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเป็ยว โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.74, 4.32, 4.68 และ 4.38 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.36, 4.44, 4.34 และ 4.52 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภคตลาดน้ำทุ่งบัวแดง

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
(n=50)		
เพศ		
ชาย	18	36.00
หญิง	32	64.00
อายุ		
20-25 ปี	9	18.00
26-30 ปี	8	16.00
31-35 ปี	11	22.00
36-40 ปี	4	8.00
41-45 ปี	5	10.00
46-50 ปี	1	2.00
50 ปีขึ้นไป	12	24.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
(n=50)		
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	42	84.00
ปริญญาตรี	8	16.00
อาชีพ		
รับราชการ	2	4.00
ธุรกิจส่วนตัว	48	96.00
รายได้/เดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	15	30.00
10,001-15,000 บาท	24	48.00
15,001-20,000 บาท	8	16.00
มากกว่า 20,000 บาท	3	6.00

จากตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคจากตลาดน้ำทุ่งบัวแดงจำนวน 50 คน แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.00 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.0 และต่ำสุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมาคือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.0 ผู้ตอบส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาคือ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 4.0 มีรายได้/เดือน ส่วนใหญ่อยู่ที่ 10,001-15,000 คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.0 และน้อยสุดคือมากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 4.6 ลายดอกบัวตลาดน้ำทุ่งบัวแดง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.67	0.48	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.78	0.46	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.80	0.40	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.58	0.53	มาก
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.50	0.54	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.46	0.52	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.36	0.56	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.40	0.49	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.42	0.53	มาก
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.64	0.52	มาก
รวม	4.56	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผู้บริโภคตลาดน้ำทุ่งบัวแดงมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกบัว โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.56

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.78, 4.80, 4.58 และ 4.50 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.36, 4.40, 4.42 และ 4.64 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 ลายดอกจันทร์ล้อมตลาดทุ่งบัวแดง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.54	0.50	มากที่สุด
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.60	0.49	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.52	0.50	มากที่สุด
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.50	0.50	มากที่สุด
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.52	0.50	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.46	0.49	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.40	0.49	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.40	0.49	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.44	0.50	มาก
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.60	0.49	มากที่สุด
รวม	4.50	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 ผู้บริโภคตลาดน้ำทุ่งบัวแดงมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกจันทร์ล้อม โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.60, 4.52, 4.50 และ 4.52 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.40, 4.40, 4.44 และ 4.60 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.8 ลายดอกเป็ยวตลาดทุ่งบัวแดง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.44	0.61	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.52	0.64	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.52	0.57	มากที่สุด
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.40	0.57	มาก
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.32	0.65	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.44	0.55	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.44	0.57	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด และการเก็บรักษา	4.36	0.56	มาก
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.38	0.52	มาก
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.56	0.54	มากที่สุด
รวม	4.44	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผู้บริโภคตลาดน้ำทุ่งบัวแดงมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเป็ยว โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.44

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.52, 4.52, 4.40 และ 4.32 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.44, 4.36, 4.38 และ 4.56 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.9 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริโภคตลาดลำพญา

(n=50)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	7	14.0
หญิง	43	86.0
อายุ		
20-25 ปี	6	12.0
26-30 ปี	6	12.0
31-35 ปี	13	26.0
36-40 ปี	12	24.0
41-45 ปี	8	16.0
46-50 ปี	4	8.0
50 ปีขึ้นไป	1	2.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	46.0
ปริญญาตรี	24	48.0
สูงกว่าปริญญาตรี	3	6.0
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	2	4.0
รับราชการ	5	10.0
ธุรกิจส่วนตัว	41	82.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0.0
พนักงานบริษัทเอกชน	2	4.0
รายได้/เดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4	8.0
10,001-15,000 บาท	19	38.0
15,001-20,000 บาท	7	14.0
มากกว่า 20,000 บาท	20	40.0

จากตารางที่ 4.9 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคจากตลาดน้ำลำพญาจำนวน 50 คน แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.0 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 และต่ำสุดอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.0 มีการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 46.0 และต่ำสุดคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.0 ผู้ตอบส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาคือ รับราชการ

คิดเป็นร้อยละ 10.0 ต่ำสุดมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.0 และพนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 4.0 เท่ากัน มีรายได้/เดือน ส่วนใหญ่อยู่ที่ มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0 และน้อยสุดคือต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตารางที่ 4.10 ลายดอกบัวตลาดน้ำลำพญา

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.35	0.67	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.70	0.46	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.08	0.69	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.44	0.80	มาก
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.18	0.74	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	3.39	0.53	มาก
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.34	0.55	มาก
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด	4.30	0.57	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.42	0.49	มาก
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.48	0.50	มาก
รวม	4.37	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผู้บริโภคตลาดน้ำลำพญามีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกบัว โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.37

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.70, 4.08, 4.44 และ 4.18 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.34, 4.30, 4.42 และ 4.48 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.11 ลายดอกจันทร์ล้อมตลาดน้ำลำพญา

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.46	0.53	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.68	0.51	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.26	0.52	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.60	0.53	มากที่สุด
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.30	0.57	มาก
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.50	0.54	มากที่สุด
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.50	0.57	มากที่สุด
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.36	0.52	มาก
สะอาดและการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.54	0.54	มากที่สุด
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.58	0.53	มากที่สุด
รวม	4.48	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผู้บริโภคตลาดน้ำลำพญามีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกจันทร์ล้อม โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.48

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.68, 4.26, 4.60 และ 4.30 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.50, 4.36, 4.54 และ 4.58 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 ลายดอกเปี้ยวตลาดน้ำลำพญา

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์	4.47	0.65	มาก
รูปทรงของผลิตภัณฑ์	4.66	0.47	มากที่สุด
สีที่ใช้เหมาะสม	4.10	1.15	มาก
วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.72	0.49	มากที่สุด
ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	4.38	0.49	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านประโยชน์การใช้งาน	4.52	0.58	มากที่สุด
รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	4.60	0.80	มากที่สุด
รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.34	0.47	มาก
สะอาด และการเก็บรักษา			
ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.70	0.46	มากที่สุด
สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	4.42	0.57	มาก
รวม	4.49	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผู้บริโภคตลาดน้ำลำพญา มีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเป็ยว โดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.49

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.66, 4.10, 4.72 และ 4.38 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ สะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.60, 4.34, 4.70 และ 4.42 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

4.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัย เรื่องการเพื่อพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

4.2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ลำดับแรกผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานงานวิจัย เกี่ยวกับลวดลายผ้าไทยทรงดำได้มีการตัดผ้าเป็นรูปทรงเรขาคณิต เช่น เป็นรูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งสอดคล้องกับ (สุรีย์, 2556) กล่าวว่า ลวดลายผ้าลายปะผ้า หรือเรียกอีกอย่างว่าลายหน้าหมอน เป็นการนำเศษผ้าสีต่าง ๆ หลายสี มาประดิษฐ์ลวดลายดอกไม้แบบเรขาคณิต สีหลักที่ใช้มาแต่ดั้งเดิม คือ สีเหลือง หรือสีส้ม เขียว แดง และขาว โดยนำเศษผ้ามาตัดเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ พับเป็นมุม รูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมบ้าง วางซ้อนกัน ใช้เข็มเย็บตรงที่ละชั้นให้เกิดเป็นลายต่าง ๆ เช่นลายดอกจันทน์ ลายดอกบัว ลายดอกมะโห่ง (ดอกมะละกอ) ลายดอกแก้ว (ดอกน้ำเต้า) ลายดอกแฝด ลายไม้แล้ว ฯลฯ ชิ้นผ้า ที่ประดิษฐ์เรียบร้อยแล้ว มักจะนำไปเย็บปิดหัวท้ายของหมอนที่ใช้หนุนนอน จึงเรียกลวดลายนั้นว่า ลายหน้าหมอน ต่อมามีการนำผ้าลายหน้าหมอนนี้มาประดับตกแต่ง เครื่องแต่งกาย และเครื่องใช้หลายอย่าง ใ้ทั้งตาม เช่นเสื้อฮู้ กระเป๋าคาดเอว มุ้ง เป็นการนำเศษผ้าที่ตัด เป็นชิ้น แล้วพับเป็นรูปสามเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยม วางซ้อนกัน นับเป็นลวดลายแบบ

เรขาคณิต ปลายหน้าหมอน ในปัจจุบันมี 2 ลักษณะ คือ แบบดั้งเดิม และลายที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ต่อมาได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์ ซึ่งในปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีความสะดวกรวดเร็วในการใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับ (เอื้อจิตย์, 2560) กล่าวว่า งานปักอาจเป็นเรื่องที่ล่าช้า เพราะเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความประณีต กว่าที่จะปักให้เสร็จแต่ละตัวก็ใช้เวลานาน อีกทั้งยังเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำให้มีความหลากหลายทางลวดลายและสีสันทัน โดยการนำเครื่องจักรเข้ามาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องจักรที่ใช้ในการปักอัตโนมัติ และซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการออกแบบให้มีการใช้งานที่ง่ายความเร็วในการปักสูงสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้หลากหลาย และยังนำไปใช้ในงานออกแบบได้หลายแขนงรวมถึงผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก เครื่องใช้ตกแต่งภายในห้อง ผ้าม่าน ผ้าคลุมโต๊ะ รวมไปถึงเครื่องเรือน โต๊ะเก้าอี้ เป็นต้น ห้องรับแขกจัดว่าเป็นส่วนสำคัญของบ้านเพราะเป็นสถานที่สำหรับการให้การต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยียน ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกผลิตภัณฑ์ 3 แบบคือ หมอนอิง เบาะรองนั่ง โคมไฟ มาใช้ออกแบบและทำเป็นผลิตภัณฑ์ เนื่องจากระยะเวลาในการทำชิ้นงานเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดให้ทำการวิจัย ถ้าหากมีระยะเวลามากกว่านี้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะทำเป็นเป็นคอลเลกชันเพื่อส่งเสริมการทำในเชิงพาณิชย์และผลการคัดเลือกแบบจากพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านลวดลายผ้าและออกแบบ พบว่าผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบ 3 แบบร่างจากจำนวนทั้งหมด 9 แบบร่าง จากทุกประเภท โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) หมอนอิง ผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบร่างที่ 1
- 2) โคมไฟผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบร่างที่ 1
- 3) เบาะรองผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบร่างที่ 2

4.2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากผู้บริโภค 3 กลุ่ม คือ ตลาดบางหลวง ตลาดน้ำพุ่งบัวแดง และตลาดน้ำลำพญา โดยความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดบางหลวง อันดับแรก คือ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเป็ยว มีค่าเฉลี่ย 4.47 ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกจันทร์ล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.40 และผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกบัว มีค่าเฉลี่ย 4.37 ความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดน้ำพุ่งบัวแดง อันดับแรก คือ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกบัว มีค่าเฉลี่ย 4.56 ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกจันทร์ล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.50 และผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเป็ยว มีค่าเฉลี่ย 4.44 ความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดน้ำลำพญา อันดับแรก คือ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกเป็ยว มีค่าเฉลี่ย 4.49 ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกจันทร์ล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.48 และผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกลายดอกบัว มีค่าเฉลี่ย 4.37

4.2.2.1 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากโดยความพึงพอใจของผู้บริโภคตลาดบางหลวง ตลาดน้ำพุ่งบัวแดง และตลาดน้ำลำพญา พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสม วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

4.2.2.2 ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อทั้งตลาดบางหลวง ตลาดน้ำ
ทุ่งบัวแดง และตลาดน้ำลำพญา พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการ
ทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์
ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยด้วยจักรคอมพิวเตอร์ จำนวน 3 ลาย และนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจำนวน 3 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ทั้งในด้านรูปแบบ ผลิตภัณฑ์และด้านประโยชน์การใช้งานด้านการเก็บข้อมูล 1) ติดต่อและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการดำเนินการ จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในส่วนของผู้เชี่ยวชาญ 2) ติดต่อและประสานงานกับ เจ้าหน้าที่ของตลาดบางหลวง ตลาดน้ำทุ่งบัวแดงและตลาดน้ำลำพญา ดำเนินการขออนุญาตเก็บแบบสอบถาม 3) แจกแบบสอบถามให้แก่ผู้บริโภค 4) ตรวจสอบความ สมบูรณ์ของแบบสอบถาม และ 5) วิเคราะห์ผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ผลการวิจัยพบว่าจากแบบร่างลวดลายผ้าไทยทรงดำที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์จำนวน 3 ลาย จาก 10 ลาย ลายที่ผู้เชี่ยวชาญได้เลือกคือ 1) ลายดอกบัว 2) ลายดอกจันทร์ล้อม 3) ลายดอกเปียว จากนั้นไปออกแบบผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกออกประกอบด้วย หมอนอิง เบาะรองนั่ง และโคมไฟ อย่างละสามแบบ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกและนำมาผลิต และนำไปสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคคือ บุคคลทั่วไป และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ ตลาดบางหลวงจำนวน 50 คน ตลาดน้ำทุ่งบัวแดงจำนวน 50 คน จากตลาดน้ำลำพญาจำนวน 50 คน ในจังหวัดนครปฐม ด้วยวิธีเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling)

5.1.1 ลักษณะพื้นฐานของผู้บริโภค คือ บุคคลทั่วไป และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก จากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ ตลาดบางหลวง ตลาดน้ำทุ่งบัวแดงและตลาดน้ำลำพญา

ผลการวิจัยพบว่า จากการตอบแบบสอบถามผู้บริโภคจำนวน 150 คน จากบุคคลทั่วไป และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกจากลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ ตลาดบางหลวง ตลาดน้ำทุ่งบัวแดงและตลาดน้ำลำพญา ซึ่งส่วนมากเพศหญิงมีความชื่นชอบสนใจในดินเหนียวตลาดมากกว่าเพศชายและชอบการตกแต่งบ้าน จะมีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนมาก มีความชื่นชอบลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำในระดับมาก

4.52, 4.52, 4.40 และ 4.32 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.44, 4.36, 4.38 และ 4.56 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกตลาดน้ำลำพญา 1) ลายดอกบัวด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.70, 4.08, 4.44 และ 4.18 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.34, 4.30, 4.42 และ 4.48 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก 2) ลายดอกจันทน์ล้อม ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.68, 4.26, 4.60 และ 4.30 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.50, 4.36, 4.54 และ 4.58 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก 3) ลายดอกเปียว ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์ สีที่ใช้เหมาะสมวัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ความสวยงามของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.66, 4.10, 4.72 และ 4.38 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ด้านประโยชน์การใช้งานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาดและการเก็บรักษาขนาดเหมาะสมกับการใช้งานสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.60, 4.34, 4.70 และ 4.42 ตามลำดับ ซึ่งโดยภาพรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ ข้อมูลได้ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

5.2.1.1 การวิจัยพบว่า ก่อนจะปักผ้าควรตรวจสอบสีของด้ายจากหลอดด้ายก่อนที่จะปัก ตรวจสอบเบอร์สีของด้ายให้ได้ตามสีที่ต้องการ เพราะการดูจากรูปอาจไม่เหมือนสีที่ต้องการและเบอร์สีของด้ายอาจจะไม่ตรงตามความต้องการ

5.2.1.2 การวิจัยพบว่าลักษณะของเส้นไหมในการปัก เส้นไหมจะต้องสีไม่ตก ไหมต้องไม่เก่าจนเปลี่ยนสภาพไปทั้งเฉดสีและความสั้น ไหมต้องคงสภาพเดิม คุณภาพคงเดิม ความหนาของเส้นไหม ต้องเหมาะสมกับเข็มที่ใช้

5.2.1.3 การวิจัยพบว่าการผ้าที่นำมาปักในการทำผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกควรเป็นผ้าฝ้าย เนื่องจากผ้าฝ้ายไม่สะสมความร้อนและดูดความเปียกชื้นได้ดี อีกทั้งระบายได้เร็ว จึงเหมาะสำหรับใช้ประโยชน์ได้อย่างหลากหลายโดยเฉพาะประเทศที่มีอากาศร้อนและยังใช้เป็นผ้าในเคหะสิ่งทอ ใช้เป็นผ้าใน อุตสาหกรรมและเป็นผ้าที่ใช้ในทางการแพทย์

5.2.1.4 การทำไหมไฟต้องมีการบุงรองในตัวไหมไฟ เพราะเวลาเปิดไฟไหมไฟจะโปร่งแสง ทำให้เห็นตะเข็บรอยเย็บด้านใน

5.2.1.5 ก่อนปักต้องซึ่งสะดึงให้ตึงจะทำให้ลวดลายที่ปักออกมาสวยและเรียบไปกับผ้า ด้ายจะไม่เป็นก้อนๆอยู่ติดกันเกินไป

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขกเป็นผลิตภัณฑ์อื่น เช่น เสื้อผ้า เครื่องใช้และผลิตภัณฑ์ในรูปแบบอื่นๆเพื่อให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่และ เป็นอีกตัวเลือกให้กับผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น

5.2.2.2 หากในอนาคตมีการส่งเสริมด้านการตลาดเกี่ยวกับการออกลวดลายผ้าไทยทรงดำโดยการปักด้วยเทคนิคปักจักรคอมพิวเตอร์ให้มีการพัฒนาและสามารถเป็นที่ นิยม ผลจากการวิจัยนี้อาจเป็นแนวทางในการออกแบบและการวิจัยต่อไป แต่ควรมีการวิจัย เพิ่มเติมจากกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลายมากขึ้น

5.2.2.3 นำผลในการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลที่จะช่วยสนับสนุนการเติบโตของกลุ่มสินค้าพื้นบ้านชาวไทยทรงดำไม่ว่าจะเป็น เครื่องใช้ เครื่องจักรสานพื้นบ้าน เครื่องประดับรวมทั้งก่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาสินค้าพื้นบ้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมทางการตลาดให้สอดคล้องกับการตัดสินใจซื้อของนักท่องเที่ยวต่อไป

5.2.2.4 นำผ้าไทยทรงดำดั้งเดิมและที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาใช้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์

5.2.2.5 ควรทำผลิตภัณฑ์เป็นคอลเลคชั่นเพื่อส่งเสริมการทำในเชิงพาณิชย์

เอกสารอ้างอิง

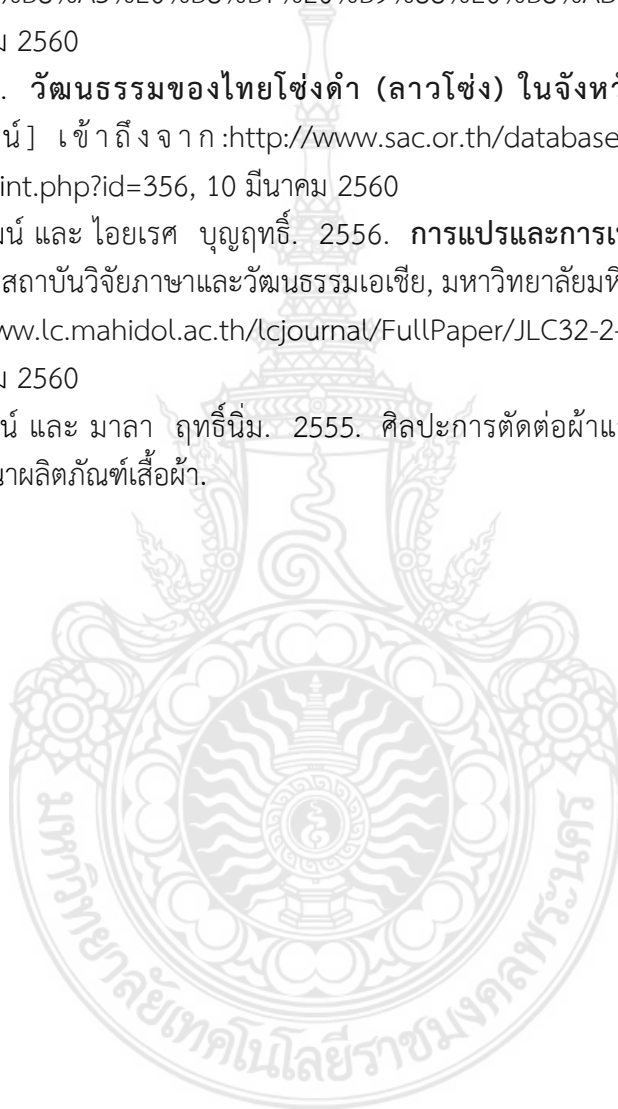
- การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาผ้าทอไทยทรงดำ.
มหาวิทยาลัยศิลปากร, [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/488>, 10 มีนาคม 2560
- การเลือกใช้เข็มเย็บ ผ้า ด้าย และเนื้อผ้าให้มีความเหมาะสม. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก
: https://support.brother.com/g/b/faqend.aspx?c=th&lang=th&prod=hf_bm3500eas&faqid=faqh00000004_000, 10 มีนาคม 2560
- การออกแบบและพัฒนาสิ่งทอด้วยเทคนิคการปักของชาวไทยทรงดำ. จังหวัดสุพรรณบุรี
[ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <https://repository.rmutp.ac.th/handle/123456789/2773>,
10 มีนาคม 2560
- กิตติศักดิ์ คนแรงดี และ อินทิรา พรหมพันธ์. 2559. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ศิลปะระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเรื่อง ผ้าทอไทยทรงดำในบริบทร่วมสมัย ของ
จังหวัดสุพรรณบุรี. คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, [ออนไลน์] เข้าถึงจาก
: <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/55688>, 10 มีนาคม 2560
- เกรียงไกร ฮ่อเฮงเส็ง และ ศิริรัตน์ แอดสกุล. 2554. การเมืองเรื่องชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ของ
ไทยทรงดำ : ศึกษากรณี อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
[ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/28110>, 10
มีนาคม 2560
- คงเปรม และคณะ. 2561. บริบทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ณ ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำ
หมู่บ้านดอนทราย ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก
: <https://publication.npru.ac.th/jspui/handle/123456789/125>, 10 มีนาคม 2560
- จวีร์วรรณ จันพลา และคณะ. 2554. การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอไทยทรงดำเพื่อสร้าง
มูลค่าเพิ่มตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก
: [http://research.culture.go.th/ebook/ct156/files/assets/common/downloads/pu
blication](http://research.culture.go.th/ebook/ct156/files/assets/common/downloads/publication) , 10 มีนาคม 2560
- จวีร์วรรณ พรหมทอง. 2558. เปรียบเทียบลักษณะการใช้ภาษาของชาวไทยทรงดำ
จังหวัดสุราษฎร์ธานีและชาวไทยทรงดำ จังหวัด เพชรบุรี. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก
: <http://ir.sru.ac.th/handle/123456789/167>, 10 มีนาคม 2560
- เจียมจิต เผือกศรี. 2550. การออกแบบเสื้อ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ,
จาร์พรหม ทรัพย์ปรุง.
- ชลิ้งค์ ลอยสูงวงศ์. 2559. การถ่ายทอดความรู้การทอผ้าของชาวไทยทรงดำ ตำบลดอนข่อย
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/626> , 10 มีนาคม 2560

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ชิตชยางค์ ยมาภัย และชไมภักดิ์ เตชสุนันต์. 2556. การพัฒนาหลักสูตรของภาษากลุ่มชาติพันธุ์ สำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์. มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://uc.thailis.or.th/Catalog/BibItem.aspx?BibID=b01127095>, 10 มีนาคม 2560
- ฐิติมา พุทธิบูชา และจรัสพิมพ์ ว่างเย็น. 2556. การออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าจากผ้าทอพื้นเมืองไทยทรงดำ อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789/1457/ITFD_56_16.pdf?sequence=1&isAllowed=y, 10 มีนาคม 2560
- ฐิติพันธ์ จันทร์หอม. 2559. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอภูมิปัญญาของชาวไทยทรงดำในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : http://www.ar.or.th/ImageData/Magazine/10041/DL_EN_10245.pdf?t=636844495144958703, 10 มีนาคม 2560
- ดวงใจ อุชชิน. 2556. การศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์อุปกรณ์เสริมอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเครื่องประดับ โดยนำแนวคิด ความเชื่อจากวัฒนธรรมไทยทรงดำ(กรณีศึกษา : กลุ่มสตรีทอผ้าไทยทรงดำ บ้านหัวเขาเงิน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี). [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/thapra/Duangjai_Utchin/fulltext.pdf, 10 มีนาคม 2560
- ประทีพ ทองเหลือ. 2552. การออกแบบและพัฒนาสิ่งทอพื้นเมืองไทยทรงดำ จังหวัดเพชรบุรี กรณีศึกษา : ชุดผาบนโต๊ะอาหาร. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ind_Ed/Partiew_T.pdf, 12 มีนาคม 2560
- ปิยานุช นุ่มเนียม. 2553. พัฒนาลวดลายผ้าจากโดยปักด้วยจักรปักด้วยคอมพิวเตอร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
- เยาวลักษณ์ จุลมกรและ อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์. 2550. การสื่อสารกับการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการธำรงรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทยทรงดำ อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยคณะนิเทศศาสตร์, [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/52059>
- วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี (Suratthani Rajabhat Journal) ชุมชนดอนมะลิ: ศูนย์กลางวัฒนธรรมชาวไทยทรงดำสุราษฎร์ธานี. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <http://www.e-journal.sru.ac.th/index.php/srj/article/view/877>, 10 มีนาคม 2560
- วิดีโออาร์ต. เรื่องเล่าจากลายผ้า ชาติพันธุ์ไทยทรงดำ จังหวัดนครปฐม. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/51170>, 10 มีนาคม 2560
- ศิลปะการปักผ้าเป็นการประดับประดาสิ่งทอด้วยการปักลวดลายต่างๆ. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก : file:///C:/Users/STIT%20SERVICE/Downloads/Fulltext%235_284495.pdf, 10 มีนาคม 2560

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สุดแดน วิสุทธิลักษณ์. 2534. ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของผลิตผ้าพื้นเมือง ชุมชน บ้านหาดเลี้ยว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก :<http://digi.library.tu.ac.th/thesis/so/0247/01%E0%B8%8A%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87.pdf>, 12 มีนาคม 2560
- สมคิด ศรีสิงห์. วัฒนธรรมของไทยโซ่งดำ (ลาวโซ่ง) ในจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก :http://www.sac.or.th/databases/ethnicedb/research_detail_print.php?id=356, 10 มีนาคม 2560
- สมทรง บุรุษพัฒน์ และ ไอยเรศ บุญฤทธิ์. 2556. การแปรและการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาไทยโซ่ง. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย, มหาวิทยาลัยมหิดล. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก <http://www.lc.mahidol.ac.th/lcjournal/FullPaper/JLC32-2-Somsong-BR.pdf>, 10 มีนาคม 2560
- อ้อยทิพย์ ผู้พัฒน์ และ มาลา ฤทธิ์นิม. 2555. ศิลปะการตัดต่อผ้าและการปักตกแต่งลวดลายสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า.

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและ แบบสอบถามความพึงพอใจ พัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก
- ภาคผนวก ค ความคิดเห็นและชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญในการเลือกสายและแบบสอบถามพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก
- ภาคผนวก ง หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการเลือกลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำและการเลือกแบบร่างชิ้นงาน
- ภาคผนวก จ บรรยากาศการรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัยและแบบสอบถามความ
 คิดเห็นต่อการพัฒนาตลาดผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์
 ห้องรับแขก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง / สถานที่
อาจารย์ ดวงอนงค์ รอบแคว้น	หัวหน้าสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
อาจารย์ สวาสุพร จินประชา	หัวหน้าแผนกสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
อาจารย์ บุญเพ็ญ ศรีบุญลอย	อาจารย์ชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
อาจารย์ สมเกียรติ แก้วสุจริต	อาจารย์ประจำแผนกวิชาศิลปะ อาจารย์ชำนาญ การ โรงเรียนอนุบาลกำแพงแสน
อาจารย์ สุรีย์ สรรสร้างเจริญ	อาจารย์ชำนาญการ โรงเรียนวัดสระสี่มุม

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและ แบบสอบถามความพึงพอใจ พัฒนา
ลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

แบบสอบถามเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

คำชี้แจง

1. ลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ คือการปักสอดเส้นด้ายให้เป็นลวดลายต่างๆ แส่ว คือ สร้อยดำ การทำอีกแบบหนึ่งเป็นการเย็บดอก รวมแล้วเรียกว่า เอื้อแส่ว ดังนั้นลวดลายของไทยทรงดำจึงมีชื่อเอื้อนำหน้าเช่น เอื้อแกนแดง เอื้อตาหลวง หรือเอื้อตานกแก้ว เอื้อลายตีนจิ้งจก ลวดลายต่างๆ เหล่านี้หาดูไม่ได้แล้ว และคนปัจจุบันเองก็ไม่รู้จัก ชาวไทยทรงดำ

2. วัตถุประสงค์ของแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินความคิดเห็น การพัฒนาโดยจะนำลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำดั้งเดิมมาออกแบบใหม่ให้แตกต่างกันที่ใช้สี ลายเป็นเส้นปะ และมีการใช้เครื่องจักรเพื่อความสะดวกในการสร้างสรรค์ผลงาน

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 ประวัติย่อของผู้เชี่ยวชาญ
- ตอนที่ 2 เลือกายแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขอความกรุณาพิจารณาและตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงเพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในโอกาสต่อไป

นางสาว นิสากร สระทองหอม
 สาขาวิชา การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ประวัติย่อของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง กรุณาเติมคำในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

ชื่อ - นามสกุล.....

อายุ.....ปี

ระดับการศึกษา.....

สถานที่ทำงาน.....

ตำแหน่งงาน.....

ประวัติการสอนหรือประวัติการทำงาน.....

.....

.....

ผลงานที่ได้รับรางวัลหรือผลงานทั่วไป.....

.....

.....

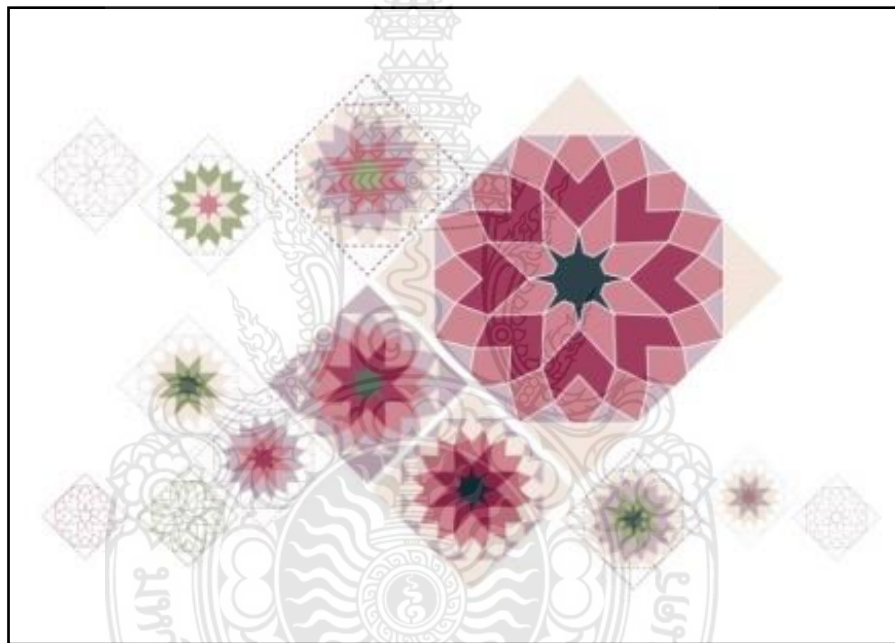
.....

ตอนที่ 2 เลือกลายแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียง 3 แบบ จาก 10 แบบ หลังจากที่ได้ดูงานออกแบบแล้วโปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ลายที่ 1 ลายดอกทานตะวัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

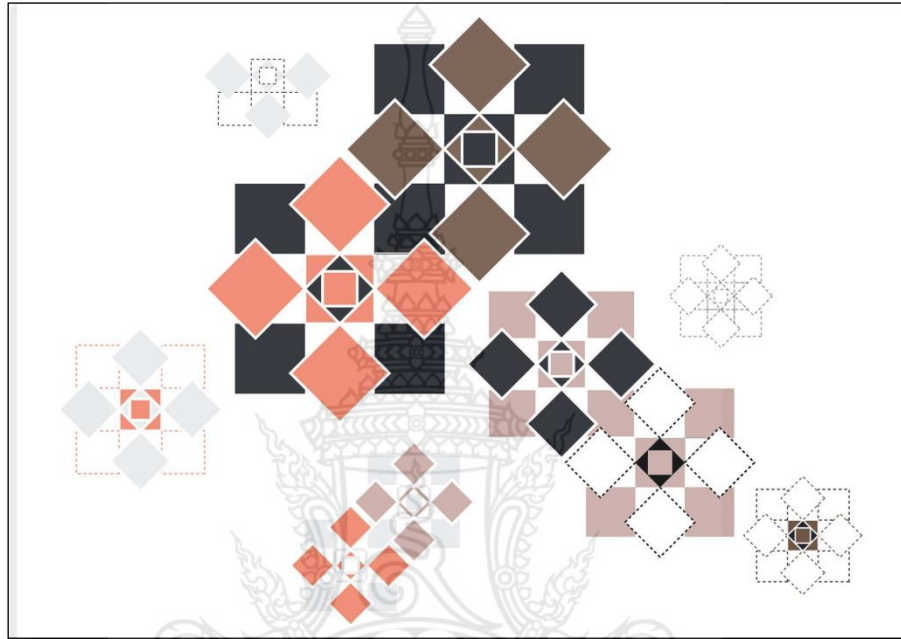
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 2 ลายดอกบัว

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

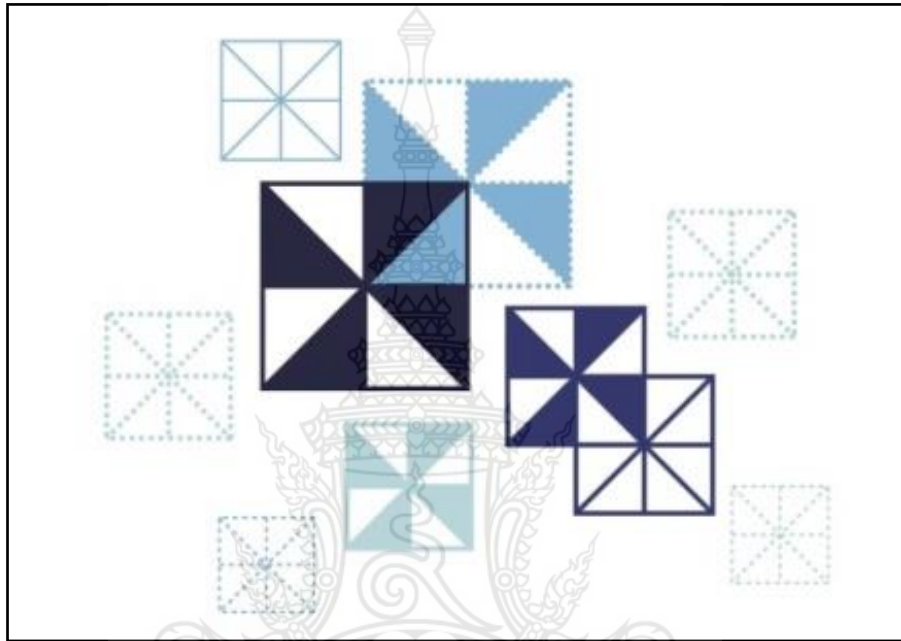
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 3 ลายดอกแปด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

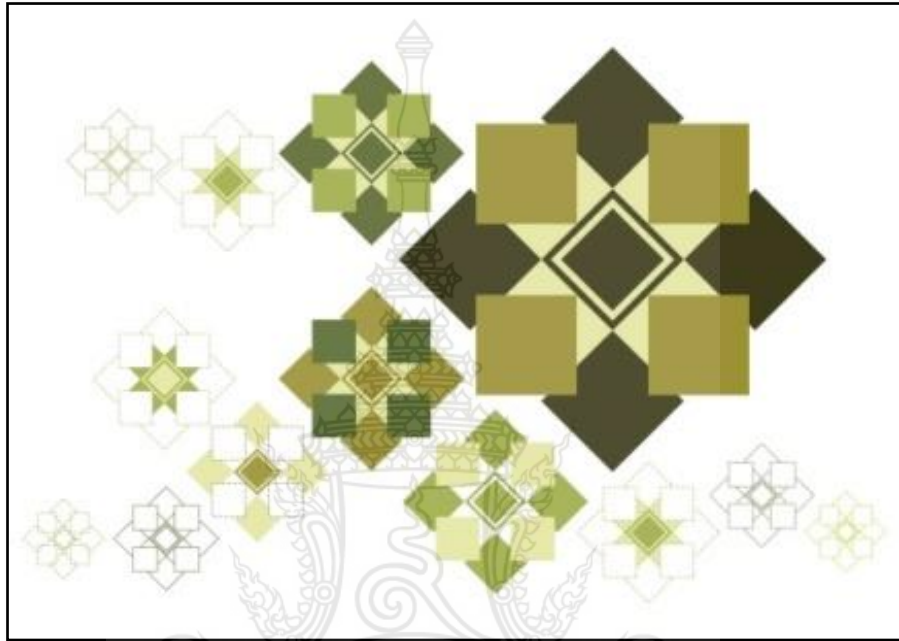
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 4 ลายดอกจันทร

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

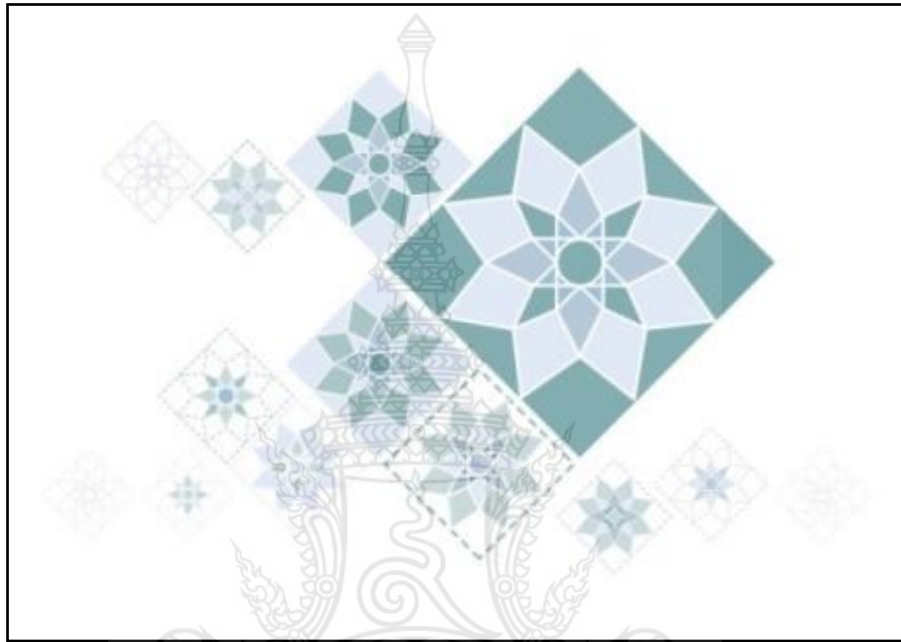
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 5 ลายดอกมะลิ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

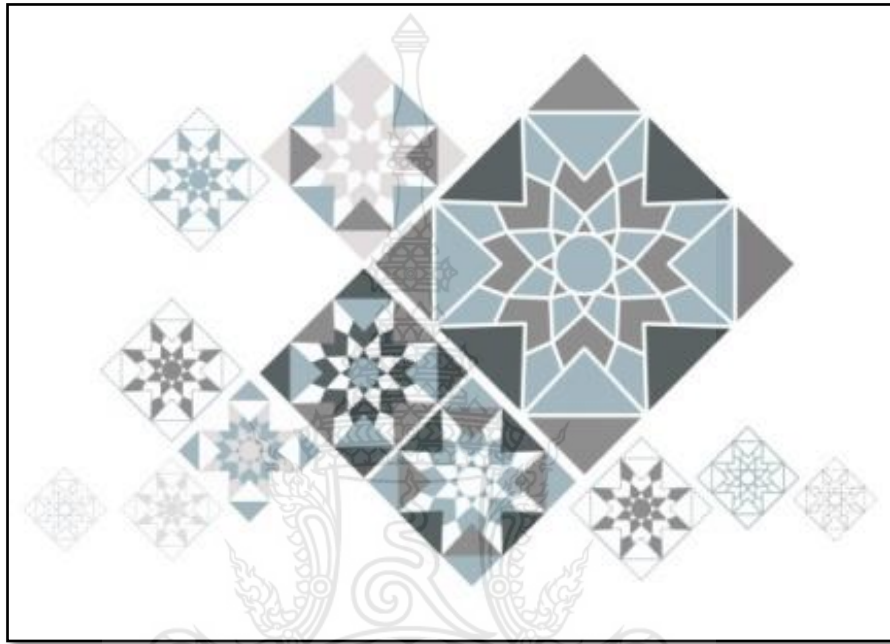
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 6 ลายซอน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

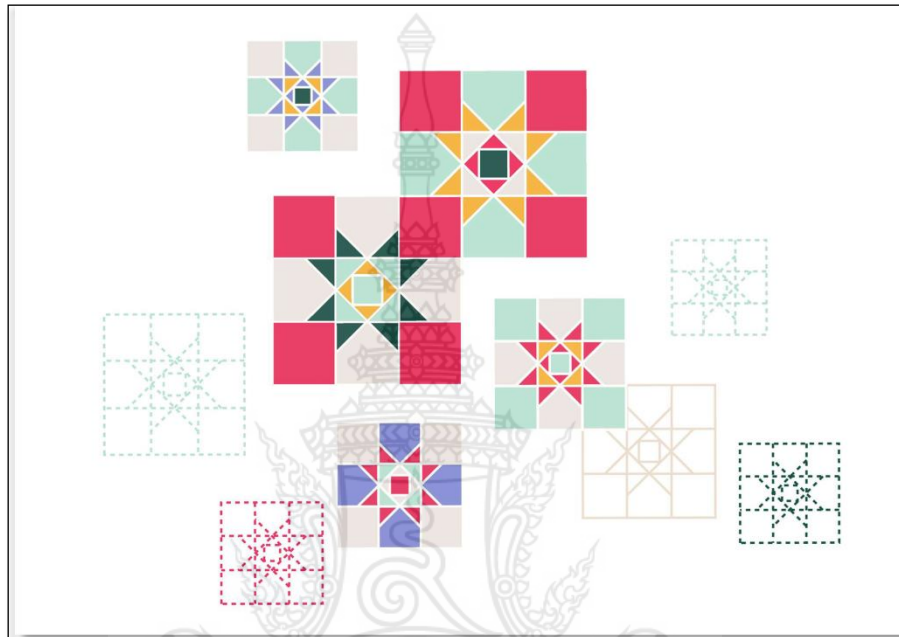
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 7 ลายกลีบมะเฟือง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลายที่ 8 ลายไม้แล้ว

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

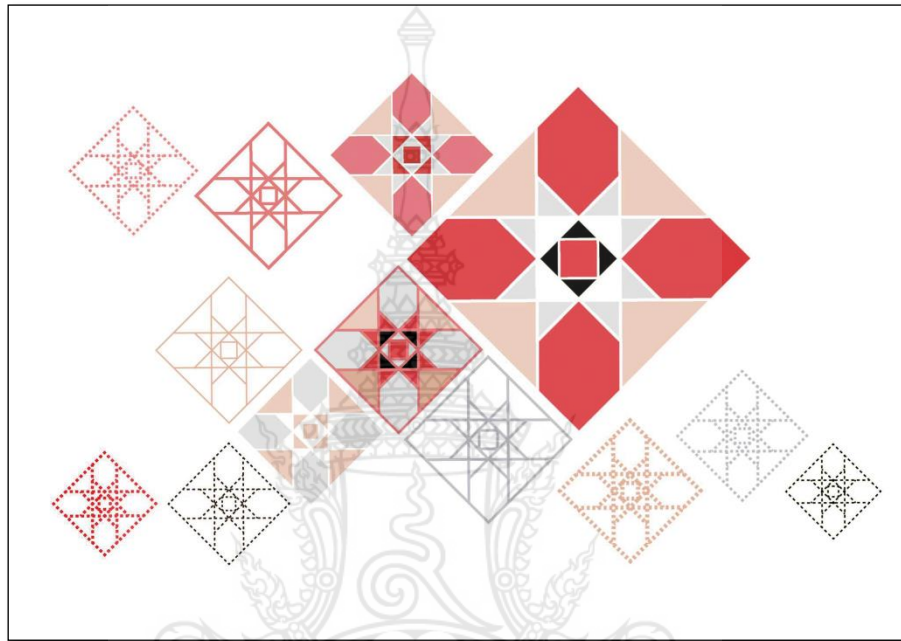
.....

.....

.....

.....

ลายที่ 9 ลายกั้งหัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลายที่ 10 ลายดอกเปี้ยว

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ท่านเลือก.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามความพึงพอใจ

เรื่อง การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

.....

คำอธิบายแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สำนวจความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการออกแบบพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

คำชี้แจงแบบสอบถาม

1. แบบสอบถาม การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก แบ่ง ออกเป็น 2 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

2. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ที่ท่านได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

นางสาวนิศากร สระทองหย่อม

นักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด หรือกรอกรายละเอียดลง

ในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 20-25 ปี 26-30 ปี 31-35 ปี
 36-40 ปี 41-45 ปี 46-50 ปี
 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำปริญญาตรี ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- นักเรียน/นักศึกษา รับราชการ ธุรกิจส่วนตัว
 พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน อื่นๆ โปรดระบุ...

5. รายได้/เดือน

- ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท มากกว่า 20,000 บาท

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

คำชี้แจง

1. การพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก จำนวน 3 ชุด 1 ชุด ประกอบด้วย หมอนอิง เบาะรองนั่งและโคมไฟ โดยมีลวดลายดังนี้

แบบที่ 1 ลายดอกบัว

แบบที่ 2 ลายดอกจันทร์ล้อม

แบบที่ 3 ลายดอกเปี้ยว

2. โปรดพิจารณาการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านเพียงคำตอบเดียว โคนแต่ละข้อกำหนดระดับ เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

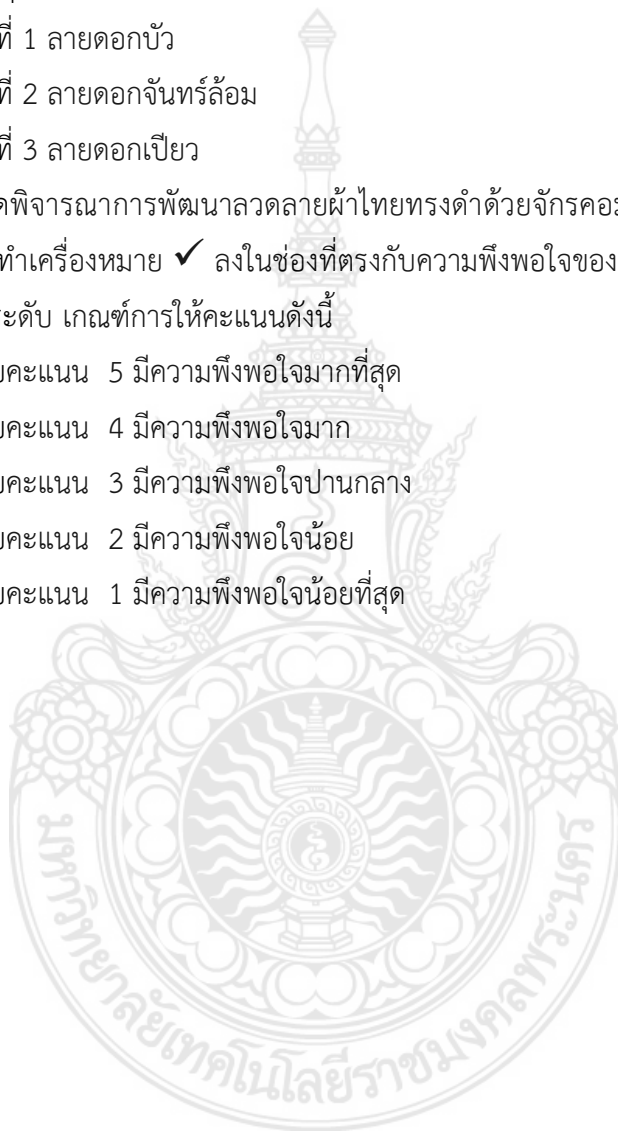
ระดับคะแนน 5 มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 มีความพึงพอใจมาก

ระดับคะแนน 3 มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับคะแนน 2 มีความพึงพอใจน้อย

ระดับคะแนน 1 มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ลวดลาย	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดด้วยจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
แบบที่ 1. ลายดอกบัว	ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์					
หมอนอิง	1.รูปทรงของผลิตภัณฑ์					
	2.สีที่ใช้เหมาะสม					
	3.วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม					
เบาะรองนั่ง	4.ความสวยงามของผลิตภัณฑ์					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1.รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน					
โคมไฟ	2.รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด และการเก็บรักษา					
	3.ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน					
	4.สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					

ลวดลาย	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
แบบที่ 1. ลายดอกจันทร์ล้อม	ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์					
หมอนอิง	1. รูปทรงของผลิตภัณฑ์					
	2. สีที่ใช้เหมาะสม					
	3. วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม					
เบาะรองนั่ง	4. ความสวยงามของผลิตภัณฑ์					
	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน					
โคมไฟ	2. รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด และการเก็บรักษา					
	3. ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน					
	4. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					

ลวดลาย	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์ สำหรับ ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
แบบที่ 1. ลายดอกเปี้ยว	ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์					
หมอนอิง	1. รูปทรงของผลิตภัณฑ์					
	2. สีที่ใช้เหมาะสม					
เบาะรองนั่ง	3. วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม					
	4. ความสวยงามของผลิตภัณฑ์					
โคมไฟ	ด้านประโยชน์การใช้งาน					
	1. รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน					
	2. รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด และการเก็บรักษา					
	3. ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน					
	4. สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์					

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....
.....
.....

ขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวนิศากร สระทองหอม
นักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

ความคิดเห็นและชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญในการเลือกสายและแบบสอบถามพัฒนา
ลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

ความคิดเห็นและชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญในการเลือกสายและแบบสอบถามพัฒนา
ลวดลายผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็น

อาจารย์ ดวงอนงค์ รอบแคว้น

ลายที่2ลายดอกบัว เพราะสามารถประยุกต์ทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้สวยงามเหมาะสมกับยุคสมัย ให้ปรับสี อาจใช้สีที่มีความแตกต่างกันเพราะจะช่วยเพิ่มให้ชิ้นงานมีความน่าสนใจ ลายที่ 6 ลายนกยูงลำแพง เป็นลายที่สวยงามเปลี่ยนแปลงสีที่น่าสนใจเป็นลายที่น่าออกแบบผลิตภัณฑ์เช่นหมอน ผ้าห่ม หรือกระทั่งผ้าปูโต๊ะให้ดูน่าสนใจ ลายที่10 ลายดอกเปี้ยว ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจสามารถทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้ได้กับทุกยุคสมัย

อาจารย์ สาวสุพร จินประชา

ลายที่1 ดอกทานตะวัน การใช้สีของผ้ามีน้ำหนักสีอ่อน-แก่ทำให้เกิดมิติความหนักเบาเป็นลวดลายให้มีความเด่นชัดเมื่อนำไปประดิษฐ์เป็นชิ้นงานทำให้เกิดความสวยงามสะดุดตา ลายที่4ลายดอกจันทร์ล้อม การใช้โทนสีกลมกลืนจัดน้ำหนักสีหนักลงพื้นให้สีเบาอยู่บนมีความโดดเด่นลวดลายชัดเจนเป็นรูปแบบที่สวยงามอีกชิ้นหนึ่งเมื่อนำไปประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ประดับตกแต่งเพื่อรับแขก ลายที่ 6 ลายนกยูงรำแพน ชอบโทนสีและลวดลายที่มีความแตกต่างลักษณะชัดแย้งแก่มีลายบางตัวเหมาะกับการนำไปประดิษฐ์ชิ้นงานผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์ บุญเพ็ญ ศรีบุญลอย

ลายที่2ลายดอกบัว เพราะเห็นรูปแบบสีเส้นและลวดลายของ มุมเศษผ้าเล็กๆมาเป็นลายเลขาคณิต ที่วางซ้อนกันจนเกิด ลายที่สวยงามของลวดลายสี ลายที่4ลายดอกจันทร์ล้อม เพราะมีจุดเด่นของวีที่เกิดจากสีพื้นหลังทำให้เห็นลวดลาย ถึงจะเป็นผ้าชิ้นใหญ่ก็เกิดความสวยงามได้ ความเรียบง่าย ของสีที่ให้ดูสีภาพดีจากความรู้สึก ลายที่7ลายดอกมะลิ2 ก็ เพราะเศษผ้าจากสีเส้นต่างๆมีความสว่างและความร้อนของสี แดงลดลงได้จากสีโทนเย็นเข้ามาซ้อนทำให้เกิดจุดเด่นชัด มากขึ้น

อาจารย์ สมเกียรติ แก้วสุจริต

เพิ่มการตกแต่งทำให้เกิดความแตกต่าง ของแต่ละชิ้นงาน

อาจารย์ สุรีย์ สรรสร้างเจริญ

สีกลมกลืน ลวดลายชัดเจน สวยงามผลิตภัณฑ์ควรเป็นโคม ไฟหรือหมอนประดับตกแต่งเพื่อรับแขก

**ผลการตรวจสอบแบบสอบถาม การพัฒนาตลาดผ้าไทยทรงดำด้วยจักรคอมพิวเตอร์
สำหรับผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก**

ตารางผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC)

คำถามข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1.รูปทรงของผลิตภัณฑ์	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.สีที่ใช้เหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
4.ความสวยงามของผลิตภัณฑ์	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.รูปแบบมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน	1	1	1	0	1	0.60	ใช้ได้
6.รูปแบบมีความง่ายต่อการทำความสะอาด และการเก็บรักษา	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
7.ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8.สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จากตารางผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ข้อคำถาม ที่ 1 ถึงข้อคำถามที่ 8 มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ดังนั้นสามารถนำข้อคำถามไปใช้ในการสอบถาม ความพึงพอใจของผู้บริโภคได้

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการเลือกกลดลายผ้าชาวไทยทรงดำ
และการเลือกแบบร่างชิ้นงาน

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๑๑๒๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกตลาดเสื้อผ้าชาวไทยทรงดำ
และการเลือกแบบร่างชิ้นงาน

เรียน อาจารย์สุรีย์ สรรสร้างเจริญ

ด้วย นางสาวนิศากร สระทองหอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๑๑-๑
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ การพัฒนาตลาดเสื้อผ้าชาวไทยทรงดำ โดยการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับ
ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุณยรัตกลิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกตลาดเสื้อผ้าชาวไทยทรงดำ และการเลือก
แบบร่างชิ้นงานให้กับ นางสาวนิศากร สระทองหอม จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๙๗๑ ๒๒๕๘

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๑๑๒๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกลดสายผ้าขาวไทยทรงดำ
และการเลือกแบบร่างชิ้นงาน

เรียน อาจารย์เดือนเพ็ญ ศรีบุญลอย

ด้วย นางสาวนิศากร สระทองหอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๑๑-๑
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ การพัฒนาลดสายผ้าขาวไทยทรงดำ โดยการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับ
ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุญยรัตกลิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกลดสายผ้าขาวไทยทรงดำ และการเลือก
แบบร่างชิ้นงานให้กับ นางสาวนิศากร สระทองหอม จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๙๗๑ ๒๒๕๘

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๑๑๒๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเลือกลดสายผ้าขาวไทยทรงดำ
และการเลือกแบบร่างชิ้นงาน

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

ด้วย นางสาวนิศากร สระทองหอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๑๑-๑
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ การพัฒนาลดสายผ้าขาวไทยทรงดำ โดยการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับ
ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุณยรัตกลิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า อาจารย์ดวงอนงค์ รอบแคว้น
ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็น
ผู้เชี่ยวชาญในการเลือกลดสายผ้าขาวไทยทรงดำ และการเลือกแบบร่างชิ้นงานให้กับ นางสาวนิศากร
สระทองหอม จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๙๗๑ ๒๒๕๘

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๑๑๒๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกกลดลายผ้าชาวไทยทรงดำ
และการเลือกแบบร่างชิ้นงาน

เรียน อาจารย์สมเกียรติ แก้วสุจริต

ด้วย นางสาวนิศากร สระทองหย่อม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๑๑-๑
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ การพัฒนาลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ โดยการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับ
ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุญยรัตกลิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกกลดลายผ้าชาวไทยทรงดำ และการเลือก
แบบร่างชิ้นงานให้กับ นางสาวนิศากร สระทองหย่อม จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๙๗๑ ๒๒๕๘

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๑๑๒๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกกลดลายผ้าชาวไทยทรงดำ
และการเลือกแบบร่างชิ้นงาน

เรียน อาจารย์สุพร จินประชา

ด้วย นางสาวนิตากร สระทองหย่อม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๑๑-๑
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ การพัฒนาลวดลายผ้าชาวไทยทรงดำ โดยการปักด้วยจักรคอมพิวเตอร์สำหรับ
ผลิตภัณฑ์ห้องรับแขก โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ บุญยรัตกลิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเลือกกลดลายผ้าชาวไทยทรงดำ และการเลือก
แบบร่างชิ้นงานให้กับ นางสาวนิตากร สระทองหย่อม จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา
 ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๒๙๗๑ ๒๒๕๘

ภาคผนวก จ

บรรยายภาคการรวบรวมข้อมูล

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวนิศากร สระทองหอม
วัน เดือน ปีเกิด 5 สิงหาคม 2534
ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 191 หมู่ 2 ตำบลสระพัฒนา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม 73140

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2556
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	2554
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	2552
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนวัดสระสี่มุม	2549

ประวัติการทำงาน

ธุรกิจส่วนตัว

